

ABDÜLKADİR BUDAK, ADİL İZCİ, ADNAN ÖZER, ADNAN SATICI, ADNAN YÜCEL, AFAŞAR TİMUÇİN, AHMET ADA, AHMET ÇAKMAK, AHMET ERHAN, AHMET NECDET, AHMET OKTAY, AHMET ÖZER, AHMET TELLİ, ALİ DUMANI, ALİ HİKMET EREN, ALTAY ÖKTEM, ARIFE KALENDER, ARZU ÇUR, ATAOL BEHRAMOĞLU, AYDIN ŞİMŞEK, AYKUT EKŞİLER, AYTEKİN KARAÇOBAN, AYTEN MUTLU, AZER YARANI, AZİZ KEMAL HIZIROĞLU, BÂKİ AYHAN T., BAYRAM BALCI, BEDRETTİN AYKIN, BEJAN MATUR, BİLAL KOLBÜKEN, BİLGE AY, BİRHAN KESKİN, BURAK ACAR, BÜLENT

2002

KARSLIOĞLU, BÜNYAMIN K. SAHİT KOYTAY, CELÂL SOYCAN, CEM UZUNGÜNEŞ, CENGİZ KURBAN, CEMAL ÖZGÜR, CEMAL DEYDET KARAL, CEZMİ ERSÖZ, COŞKUN YERLİ, ERGÜN ERGÖL, EMEL İRTEM, EMRAH ALTINOK, ENGİN TURGUT, ENİS AKIN, ENİS BATUR, ENİVER TOPALOĞLU, ERDAL DOĞAN, ERGÜL ÇETİN, ERKUT TOKMAN, FİKRET DEMİR, GÜNAYDIN ÇİĞDEMİR, GÜLE AYÇİĞDEMİR, HANCI AKIN, GÜNGÖR TUNÇ, GÜVİN TURAN, H. Z. A. AŞIK, H. İ. ÖZCAN, LEYSAN, HALİL GÜLLÜHAN, HALİL İBRAHİM SARAK, HALİM ŞAFAK, HALİM YAZICI, HAMDİ ÖZYURT, HASAN ÖZTOPRAK, HAYDAR ERGÜLEN, HÜSEYİN ALEMDAR, HÜSEYİN HAYDAR, HÜSEYİN KÖSE, HÜSEYİN TOPÇUĞİL, İBRAHİM BAŞTUĞ, İBRAHİM TENKEKÇİ, İHSAN DENİZ, İHSAN TEVFIK, İRFAN YILDIZ, İSMAİL KILIÇARSLAN, İSMAİL UYAROĞLU, İZZET YASAR, KADER SEVİNÇ, KADIR AYDEMİR, KEMAL BURKAY, KEMAL ÖZER, KEMAL SAYAR, KÜÇÜK İSKENDER, LALE MÜLDÜR, LEVENT KARATAŞ, LEYLA ŞAHİN, M. MAHZUN DOĞAN, M. MET ALTUN, MAHMUT TEMİZYÜREK, MEHMET CAN DOĞAN, MEHMET ERCAN, MEHMET ZAMAN SAÇLIOĞLU, MESUT AŞKIN, METİN CENGİZ, METİN KAYGALAK, MUSTAFA ATAPAY, MUSTAFA CELEP, MUSTAFA FIRAT, MUSTAFA KÖZ, MUSTAFA MUHARREM, MUSTAFA RUHİ ŞİRİN, MUTLUCAN GÜVENDİR, MUZAFFER KALE, MÜSLİM ÇELİK, NECMİ ZEKÂ, NEŞE TOĞAN, NEŞE YAŞIN, NİGAR OKYAY, NURULLAH CAN, OĞUZ ÖZDEM, OKTAY SALİH, ONUR ÇAYMAZ, ORHAN ALKAYA, OSMAN HAKAN A., OSMAN SERHAT ERKEKLİ, ÖMER ERDEM, ÖMER FARUK HATİPOĞLU, ÖZGÜR ERGÖN, POLAT ONAT, RAMAZAN PARLADAR, RUŞEN HAKKI, SAFA FERSAL, SALİH AYDEMİR, SALİH BOLAT, SAMİ BAYDAR, SERDAR KOCAYAK, SERDAR ÇELİK, SİNA AKYOL, SİNAN ORUÇOĞLU, SONER ERZİNCAN, SENER AKYOL, SEREF BİSEL, ŞÜKRÜ ERBAŞ, ŞÜKRÜ SEVER, TAHİR ABACI, TARKAN ÇEPER, TEKİN GÖNENÇ, TOZAN ALKAN, TUĞRUL AŞI BALKAR, TUĞRUL TANYOL, TURGAY KANTÜRK, TURGUT TOYGAR, ULAŞ NİKBAY, VEYSEL ÇOLAK, VEYSEL EROL, YAPRAK ÖZ, YAYUZ ÖZDEM, YILMAZ ARSLAN, YILMAZ ODABAŞI, YUSUF ALPER, YÜCEL KAYIRAN, YÜKSEL ANDIZ, ZAFER EKİN KARABAY, ZEYNEP UZUNBAY

Şiir Yıllığı

Hazırlayanlar

Şeref Bilsel
Kadir Aydemir

2002 Şiir Yılığı

Hazırlayanlar: Şeref Bilsel – Kadir Aydemir

Kitap Tasarımı: Vedat Kamer (vedat@kuzeyyildizi.com)

Yitik Ülke Şiir Kitaplığı E-kitap – Yayın No: 2

İlk Yayın Nisan 2003

Dizi Editörü Kadir Aydemir

© Kitabın tüm yayım hakları Şeref Bilsel ve Kadir Aydemir'e aittir.

Yitik Ülke

<http://www.yitikulke.com>

e-posta: kadiraydemir@yitikulke.com

PK 141 34711 Kadıköy – İstanbul / Türkiye

2002 Őir Yıllığı

Şeref BilŐel
Kadir Aydemir

Yitik Ülke

ŞAİR, AĞZIYLA KUŞ TUTANDIR! / Şeref Bilsel

Bu dille -Türkiye Türkçesi- herkes sövebilir, dövebilir, ölüp öldürebilir. Yazarın başka mümkünü ve mülkiyeti yoktur. Dilden başka gidecek yeri de yoktur. Şiir, yoksullukta bile çoğalmaya doğru parlayan bir kalp atışıysa, herkesin karşısında dil aynı imkânlarla durmuyor demektir. Dilin imkânlarıyla şairin donanımı arasında yakın bir ilişki vardır. Dili dilin içinde düşünmek gerekir. Sözcüğün yapısal ve sessel özelliklerini düşünmek gerekir... Şiir canlılık vaat eden bir şeydir, konusu ölüm olsa bile. Şairle şiirin arasına kim girebilir ki? Hele ki şairle okur(u) arasına?.. Antoloji, yıllık, cönk, seçki vb. kitaplar hazırlayanlar okurla şairin arasına girebiliyor.

Unutulmuş şairler, gözden düşenler, görülmek istemeyenler... Bir kadının öldükten sonra doğurması ne hayret verici bir şeydir. Bizde şairlerin önemli bir kısmı böyle törenlerle anılır. Şöyle demiştim: Şairler iki saf halinde kâğıdın önünde duruyor. Bir kısmı daha iyi görmek için ışığa koşarken, diğer bir kısmı ise daha iyi parlamak-görünmek için ışığa koşuyor: Ateşe koşan pervaneler ne için yaşıyor: Ateşin gücünü ışık yutarak hissetmek için mi?

Öldükten sonra doğan şairleri var bu ülkenin. Biz daha çok, yaşayanları aldık çünkü, 'Yaşamak tehlikelidir, yaşayan ölür.' Şiir, yaşayan olmak durumundadır. Yaşayan ve yaşatan. Nice kötü şiir, taşlara yazılmış olduğu halde, parçalanıp gitmiştir, zaman denen rüzgârın önünde. İçimizdeki zamanla dış zaman şiiri kapsama alanına almadığı sürece, bu böyle olacaktır. Zaman en büyük seçici ve eleştirmendir. Oysa şairin en büyük eleştirmeni zamandır... Şiir zamandır. Zaman ise şiir dışındaki her şey. Zaman kötü: Savaş haberleri, silaha karşı olduğu halde silah fabrikalarında çalışanlar, veresiye ip alıp kendini asanlar, bir bankaya kuyruk olanlar, haplarla vücutlarını onarmak isteyen insanlar... Yaşadığımız zamandan taşanlardır bunlar.

Şair ne yapacak, yaşadığı zamana benzememek için kullandığı araçlar elinden alınmışsa? Posta kutularından mektup yerine sadece faturalar çıkıyorsa? Şair ne yapacak, kalbiyle girdiği yerden ayaklarıyla çıkmak zorunda bırakılmışsa?

Bu kitabı oluşturmak için çok geniş bir alan tarandı. Şiirleri ayrı kaynaklardan beslenen -muhteva ve biçim olarak birbirine

benzemeyen- iki insan tarafından böyle bir hazırlığa girişilmiş olması bize hayli ilginç göründü... Böylece bir olgunun olaya dönüşme aşaması, iki ayrı uçtan incelenmiş oldu.

Yeni olanaklar getirenler... Kendini kanıtlamış (yanıtlamış) bir kısmıyla görüşmediğimiz, bir kısmıyla görülmek istemediğimiz birçok şairin 'şiiirleriyle konuşmak' daha anlamlı göründü bize. Aslolan şiiirdi bizim için... Şiiirlerin çoğunda çarpıcı dizeler var: Akıl almaz, yüz verilmez görüntüler, kulak verilmez sesler, kışkırtıcı sayıklamalar... Ahizeler arasına sıkışmış kafa kol muhabbetleri dışında, masaların altında birbirini parçalayan diz ilişkileri dışında, ilişkilerden yükselen seslerin -sessizliklerin- de döküleceğı bir nehir olsun istedik. Ve biz iki genç adam kendi ölçülerimizi taşırmadan tamamen özümüze dayanan bir beğeni nezaretinde bu şiiirleri bir araya getirdik. Belki de gelecek birkaç yıl içinde -Dili ve şiiiri vicdana çağırarak güçten ve merhametten yoksun olan- ülkemiz şiiirinin 'üleştirmenleri – bölüştürmenleri' bilgisayarlara yükleyecekleri beğenileri eşliğinde antoloji ve yıllıkların hazırlanmasını makinenin sağduyusuna bırakacaklar... Kim bilir?..

Şair, ağzıyla kuş tutandır! Eleştirmen, bu kuşun rengine, cinsiyetine bakar. Bir kuşu eti için kesip yiyenlerin vay haline... Kuş kimin ağzındaysa o ağza göre öter. Hayatlar ve yaşama biçimleri birbirine benzedikçe, birbirinden beslendikçe, yazılan şiiirler de sanki tek bir kalemden çıkıyormuş izlenimi veriyor. Hiçbir şey bırakıldığı yerde bulun(a)mıyor. Değişmek zorunda her şey: Şiiir, şair, eleştirmen... Değişmek zorunda direnen ve diretilen de...

Hayat, hayatta olmayanlara muhtaç ediyorsa bizi, bu değişim olumlu bir yönde gerçekleşmiyor demektir. Sevgililerimizi kırıyoruz, dostlarımızı kırıyoruz, aynaları kırıyoruz... Şiiir için değer mi?

ŞİİR GÜNEŞTEN DAHA UZAK / Kadir Aydemir

Şiir tarihimizde ilk kez böylesi bir çalışma gerçekleştiriliyor. İlk defa internet ortamında e-kitap formatında bir Şiir Yıllığı yayınlanıyor ve bu yıllık ücretsiz olarak binlerce kişiye dağıtılıyor. Yine ilk defa iki genç yazar, birlikte şiir yıllığı hazırlıyorlar...

Bir şiir yıllığı projesi önceleri hiç aklımızda yoktu. Bir gün karar verdik ve 'alternatif' bir kitap hazırlığına giriştik. Matbu olarak yayınlanan, yaklaşık 64 edebiyat-sanat dergisini ve kimi web sayfalarını taradık. Şiir beğeni ölçütlerimize sadık kalarak, titiz bir seçki oluşturmaya çalıştık.

159 şair yıllıkta yerini aldı. Gözden çıkartılan, görmezlikten gelinen, umursanmayan pek çok şaire de açtık sayfalarımızı. Ölçütümüz hep aynıydı: İyi şiir.

Anadolu'da yayınlanan onlarca dergiye ulaştık, kimilerinden şiir seçemesek bile, onları özenle okuyup inceledik. Böyle kapsamlı araştırma, yapılması gereken bir şeydi bizce! Bu eksikliği bizim değil de eleştirmenlerimizin kapatması gerekiyor olsa bile...

Bilindiği gibi ülkemizde 'Antoloji Savaşları' meşhurdur. Kim bilir, bizim bu çalışmamıza da dudak bükenler, bu kitabı yetersiz bulanlar olabilir... Biz, farklı bir çalışma yaparak, yeni şairlere, genç şairlere biraz daha fazla yer vererek ve çeşitli renklerden oluşan bir şiire ağırlık vermeye çalışarak bu yıllığı yayına hazırladık.

Şiir yıllıkları, pek çok nedenden ötürü 'gergin' kitaplardır. Yıllıklar yayımlandıktan sonra ortalık birbirine girer, o sene yıllıklarda yer alamayan yazarlar için dünya kararır, yazdıkları her şey anlamsızlaşır sanki. Oysaki şiir serüvenini bir yıllık asla sınırlandırmaz; bir şiir yıllığı, bir şairi övüp, parlatıp, göklere de çıkartamaz. Şiir yıllıklarında yer almak bir onur kaynağı olamayacağı gibi olmamak da üzücü bir şey değildir. Aslolan yazılan şiirdir. Okur ve gelecek, o şiire en uygun değerini biçecektir.

Yeni bir şiir yıllığında buluşmak üzere.

Takip edilen dergiler:

Adam Sanat, Agora, Ağır Ol Bay Düzyazı, Akatalpa, Akropol, Ay, Ay Vakti, Aykırısanat, Bahçe, Başka, Berfin Bahar, Beyaz Manto, Beyaz Manto, Bir Nokta, Budala, Cumartesi Kitap Eki, Daktilo, Damar, Davetsiz Misafir, Defter, Dergâh, Dize, Düşlük, E, Edebiyat ve Eleştiri, Elçi, Eski, Gösteri, Hece, Işık, İnsancıl, İspinoz, Kaşgar, Kavram Karmaşa, Kırklar, Kitap-lık, Kum, Kum Yazıları, Kuzey Yıldızı, Kül, Melez, Mizan, Nar, Nikbinlik, Okuntu, Öteki-siz, Pencere, Radikal Cumartesi, Sanat ve Hayat, Son Kışot, Şarapya, Şiir Oku, Şiirli Çıkın, Tay, Uzak, Ücra, Üç Nokta, Ütopya, Varlık, Wesvese, Yaba, Yağmur, Yedi İklim, Yenibinyıl Şiir, Yom Sanat

Taranan internet adresleri:

<http://www.ayrinti.net>, <http://kuzeyyildizi.com>, <http://www.yitikulke.com>

TUTSAK YOLCU DİLEĞİ / Abdülkadir Budak

1/

Perdeleri çekmeyelim çıkarken
Bizi bekleme duygusuyla bırakalım bu evi
Bu evi öyle sevdik, bir ölünün tabutu
Kirpinin dikenlerini sevdiği gibi

Eşyalara bakmaktan birbirimize
Bakamaz olmuşuz fark etmedin mi?
Ev önce sığınak, bir tuzak sonra
Yolculuk birbirimizi görmek için bir fırsat
Ayna da eşyadır, valize koma!

2/

“eşyanın konumunu biçimini rengini almışlardır”
En büyük cakaları karşı komşuya karşı
Çay içme bahanesiyle balkona çıkmalarıdır

Böyledir evlilikler, evlerden çıkmayınca
Evimizden çıkalım, özleriz belki
Otobüse binelim kuşların durağından
Hatırla, ne demişti evden çıkarken kirpi?

(Varlık, Sayı: 1132)

MANOLYALI EV / Adil İzci

Evoğlu H. Ergülen'e

Nasıl bulabilirim, neler ve kimlerdendir
Yollarda bazı günler öyle durup
Bir şey var, derin bakış istiyor
-Bundan belki; sessizce eskiorum ben de-

Manolyalı ev: Derin bakış istiyor:
Kimler, hangi zamandır görünmeden hiç
İçe dönük bahçe, alt kat; günün çoğu
Hepsi bir büyü üzre, avuç sıcaklığında
Pencere, stor masa, onca kâğıt, kalemler
Ve fincanlarla orda uzun süre
İnsansız da aynı; ruh hep deviniyor...

Üst kat, yağmurun ve her şeyin beklendiği
Düşlük! Ve dinlerken geçilen uykular için
Gök ve deniz için! Haziranlar, balkondan
Manolyalar için, ayışığındaki ten gibi
Ve ten gibi koka koka; dokunulmaz
Koklanmaz bile; periler gibi narin
Uykuda çarpan düşünce gibi. Gök açılıyor
İçindeki güzelin rüzgârı dağıldıkça
Bu düşten başkasına silkinirim:
Eğilmiş, yüzünü koklatmak üzre...

Yollardayım, gece yağmur gelip geçmiş
Gök açık ve deniz yakın, lacivert
Ama soğuk ruhumuza kadar inecek ki
Haziranlar, manolyalı ev; kışa hazırlık!

(Varlık, Kasım 2002)

YOL ŞARKILARI III / Adnan Özer

Geçiyor Balkan günlerim
bir elmanın nazik soyuluşunda.
Kalp de yaradır, diyor ayazda türküm,
kanıyor her yola koyuluşumda.
Ölümün dişlediği bir meyveymiş geçmiş özlemi,
çocukluğun çürüyüp yapışması deriye.
Ah, o kar fısıltılı bahçeler
dedemi, amcamı, hele de babamı
çağırınlar mı geriye...
Trakya, nasıl ayrıldım senden
sıvalı kerpiç bacalardan duman tüterken.
Nasıl da camlarda kaldı süzgün gözlerin, akraba hayat.
Dur durak yok, bir daha siliyor evimi her seyahat.
Evsizin evini özlerim şimdi, eşikte gölgesiyle.
Ah o inatçı, gürlek meşeler
kökümü, omçamı, hele de ilk sevdamı
tutarlar mı biteviye...
Balkan içleri, bodur, kavi meşeler;
kuru bir öksürük içimde keder.
Bir karaduygundum ya, vereme kardım sonunda.
Canımın içini özlerim şimdi, üşüyen nefesiyle;
İstanbul dönmesem sana,
dönmesem çirkin ekmek kavgasına,
annemi aldın, süründürüp hastane kapılarında,
bir karım vardı, dağ arpası saçlı, onu da aldın.
Dökülür şimdi ışıgım, ayazın ırmağına.
Ah, Trakya, kumru cumalar, üveyik cumartesiler ülkesi,
cesedim dönecek elbet sana, göçmenliğe hatıra...

(Gösteri, Ocak 2002)

ESKİ BİR / Adnan Satıcı

Akşamlar rakılar laflar... burdan çıkınca

Gün ortası bana da uğrayalım bir bir
sağıma soluma, olmadı, üstüme başıma
gönlüm şurda, aklın bir sokak ötesindedir
eski bir bulutların yeni bir sağanağından
bir kat yukarda durmaya mayıl nehir
burdan çıkınca

Sana da uğrayalım, yaz konağına güneşin
dolunay çıkmazına, aşkın yezidi aksanına
o sensin, terletirsin sözcükleri serinletirsin
eski bir mevsimlerin yeni bir takviminde
haziran pişman, tenhadır temmuz, ağustos kahin
burdan çıkınca

Ona da uğrayalım, rüya burdan kaç adım
av dönüşü bir akşam, belki yatıya
bunu bir daha düşünelim, bak ben fena sıkıştım
eski bir süreklele yeni bir koru arasında
üzülüp namlumuz kaşını yıksın, utanalım
burdan çıkınca

Keklik dağa dönsün, kurşun yuvaya.

(Evrensel Kültür, Ağustos 2002)

SICAKLIĞIN SENİN / Adnan Yücel

Ne zaman sulara sorsam su diliyle seni
Elinde yüreğini kamçılıyan bir kitap
Seyhan kıyılarındasın
Yüzünü saçların kucaklamış yine
Orhan Kemal'in sıcaklığındasın

Ne zaman ağaçlara sorsam ağaç diliyle seni
Dilinde pınar akışı bir türkü
Toros yaylalarındasın
Saçların belinde çiçek büyütüyor yine
Karacaoğlan'ın sevda sıcaklığındasın

Ne zaman kitaplara sorsam kitap diliyle seni
Sesinde çınlayan bir şiirin dizeleri
Üniversite kitaplarındasın
Hiçbir fermanı dinlemiyorsun yine
Dadaloğlu'nun kavga sıcaklığındasın

(Sanat ve Hayat, Sayı: 1)

KALYONLAR / Afşar Timuçin

Müzelerden çıkarıp
Denizlere sürelim kalyonları
Öleceklerse denizlerde ölsünler...

Kafeslerden ormanlara
Salalım aslanları
Göğü silkeleyelim yağdıralım
Altın yıldızları, gümüş ayları
Öleceksek insan gibi ölelim
Gelecekse getirelim yazları

Neden özenle saklamak
Kurşun geçirmez yalnızlıkları
Neyi kaçırıyoruz kimden,
Neden yalnız bizimdir sanıyoruz
Boydan boya uzayan sokakları
Neden kırık bir çıkrık gibi içimiz
Dönüyor döndükçe kapanyor kendine
Öleceksek insan gibi ölelim
Gelecekse getirelim yazları...

(Ütopya, Sayı: 7)

KÜLLER / Ahmet Ada

küller hâlâ yanıyor yüreğimde
kar içindeki yangın bu
bir testi dolusu suyun yangını
dolu bardağın çıplak ağacın
sarışın çocukların kar yangını
kar altında kalan başağın yangını
bir ucu tutuşan şarkının yangını
taşduvarların yangını
içimize düşen güllerin yangını
bahar ağacının yangını
düş dolu gözlerin yangını
sesin içindeki sessizliğin yangını
çok eski rayların yangını

doğuya giden bir trendeyim
ovada tek tük çıplak ağaçlar
yanımdasın ak boynun upuzun
hızla geçiyor ağaçlar ve boynun
boynunun upuzun kar yangını
bir ırmaktan alıyor güzelliğini
boynun ıssız modigliani boynu

(Ağır Ol Bay Düzyazı, Sayı: 8)

LEKE / Ahmet akmak

Kalbimizin yaprakları dökülür bir bir
Bize ait olmayan dallardan

Her aşkta ilk defa
Suya gireriz, yaz olur gülüşümüz

Beklenen rüzgârlardan çıkmış bulut balıkları
Denize sürmüştür düşlerini

Tortulu bir bakışta kalan
Yaprak tozlarının kanı
Mutluluk oyunları fotoğrafına leke
Kimin umurunda
Herkes kendi acısında pişer nasılsa

Gülüşler yaza kulaç attıkça

(Simge, Eylül-Ekim 2002)

OKUNTU / Ahmet Erhan

Çarpışarak çekiliyor kalbim
Hayatın kıyılarından - zamanıdır
Gökyüzünü nasıl bilirsiniz
    bu adamın baktığı
Denizi nasıl bilirsiniz
    bu adamın yelken açtığı
Suyu ekmeği toprağı ve kadını
    ve bu adamı nasıl

Kalbim açık denizlere itele sularını
Hayatı ölümü birbirine kar ve bekle
artık her şeyin zamanıdır
Aklının erdiğince dilinin döndüğünce

Ey bu dünyadan çarpışmadan çekilenler
Alıklar dalkavuklar alçaklar
    kendinizi nasıl bilirsiniz

toprak kusacak sizi bir gün göreceksiniz...

(Şiirli Çıkın, Sayı: 27)

ECE UÇ BEY / Ahmet Necdet

Ece Bey öldü diyeler/ hiçkimse'ler duyalar
Hep'i hiç'te arayalar/ adanı sonsuz koyalar

Araplarla at koştururken bir fotoğrafın arabı
Kara'yı ak'tan sayalar/ ak diye kara giyeler

Herkes bağırarak sorsun ve susarak cevap versin
Bir: Niye fayton atlarıyla birlikte göğe ağar

İki: Maveraünnehir niçin Ece Denizi'ne akar
Üç: Neden her çocuğun kalbinde kocaman bir çocuk var

Aşkı zakkumla örüp örgütleyen kurşunkalemlî şair
Suriye hamamında şiiri habire sabuna boğar

Ece Bey öldü diyeler/ ölüyü diriye sayalar
Şairi şiirle yuyalar/ yüzünü tersinden okuyalar

(Varlık, Sayı: 1140)

GÖKDELEN / Ahmet Oktay

Buradayım, gökdelenin kapısında,
yine de tutuşmuş bir çöl gecesi
içimde. Sarsılıyorum feryatlar
ve patlamalarla. Sarılmak istiyor
boynuma bir kız çocuğu. Biri buz
bassa alınma, uyansam karabasansı
gün düşünden. Dedektörle kontrol
ediyor görevli. Kendimi suçlu hissettiğim
anda, ötüyor cep telefonum.

Herkesin telefonu ötüyor zaten,
çarşafının ve pantolonunun, dazlağın
ve berelinin. Teknoloji bağımlısı
düşmanlar olarak bakıyoruz
birbirimize. Ürküyorum birden
turnikeyi geçmiş sıkmabaşlının zifirî
gözlerinden. Akıp gidiyor orada
tekinsiz gecenin arzuları. Hatlar
karışsa diyorum, dua edercesine;
karışsa ve aksa usulca içine sözlerim;
“beyaz ve aevli etini gördüm,
sezinliyor yaşlanan beden
bin bir biçimli kösnüyü. Ölümün
bir uzak, bir yakın gölgesini”.

Bitişik zamanlar! Girdiğim her izbe
bir giz açıklıyor. Anlaşılmaz paragraflar
şerhe tabi; her parazit, her görüntü
yeni bir tefsir. Orta sondaydım, okul çıkışı
geçerdim Cebeci koruluğundan. O gölgeli yolu
T.E.D. aldı sonradan. Eşref Üren
kurardı şövaesini yaz kış. Sigarasını yakmış
ve şöyle demişti ilk fırçayı vurmada: “Savaş
belasıdır dünyanın. Ama biz dinginliği görürüz
doğada”. Kar kesilmişti farkına varmadan.

Gökdelenin kapısındaım, yeni haberler
bekliyorum. Uçup gitmiş ıslak
yaprakların kokusu;
uçup gitmiş çoktan.

(Edebiyat ve Eleştiri, Ocak-Şubat 2002)

SİZDEN SONRA / Ahmet Özer

önümüzde sonsuzluğu toprağın
taşları ve dikenleri ve gökyüzünü iterek
girdiğimiz düşünceden bir gölge kalıyor geride
simsiyah saçlarını rüzgâra vermiş uzun koşucu
tetigi düşmeye hazır bir yüreği dayıyor
kısacık ömrüne dolan güz güneşine
yağmur yağıyor bütün zamanlarına dünyanın

bir taş kemerin altından geçiyor koşarak
kemer bir gökkuşağıdır / yedi rengin kilimini taşıyan
otlar rüzgârın ellerindeki beşikte
toprak güneşe teslim olmuş
günler bir kurşun gibi fırlıyor yatağından

ölüm ve yaşam kıskacında
sevgi ve korkusuzluk damlıyor genç adamın yüzünden
uzaktan turaçlar geçiyor / çoban ateşleri yansıyor ufkun alınına
suyun sesi kanıyor ağıtları anlatan mektuplarda
uykuyu unutmuş iki göz dalıyor şafağa
ölümün kıyısında bir çığlık: gençliğimiz kalıyor afişte.

(Varlık, Şubat 2002)

BİR COĞRAFYANIN TETİK BOŞLUĞUNDA / Ahmet Telli

1/ HECELERKEN ÖMRÜMÜ

Ömrümün hangi hecesine baksam
Uzadıkça uzayan bozkır yalnızlığı
Ve duman rengi kasabalar ki sen
Okunaksız mektuplar da diyebilirsin
Sesini yitirmiş bu gergin coğrafyaya

Sözlerin eksilip eskidiği bu gri atlas
Karanlık bir vadiye akıyor, bütün
Işıkları söndürülürken belleğimin
Ve sen kurtarabilirsin beni ancak
Unutmanın bu vahşi saldırısından

Alnımı okşa dağıt alışkanlığımı
Belki sümbül serinliği olur yeniden

Çocukluğumun elinden tutan
masalcımdın benim, göğsüne
yaslanıp gecelerce dinlediğim
Dinlediğim ve kederini nehrin
Kızıl kahve toprağına benzettiğim

Bana öyle geldi ki her çiçek
Ve her kuş su içmek istiyor
Sesinin gözesinden bu bahar
Bense bir çiy damlasıyım
Dudaklarının ışıkn kokusunda

Ellerin diyorum, Berçelan Yaylası
Yahut Munzur tedirginliği şimdi

Esirgedik kendimizi mutluluğun
Sığ sularından ki aslında uzun
Bir öyküye benziyor en kısa ömür
Kayıp yıllarımızın uçurumundaysa
Ay doğardı ve biz susardık seninle

Susardık, Munzur anlatırdı aşiret
Töresinden dağ geleneği yarattığını
Sonra arkadaşlarımız gelir konuk
Olmazlardı ayrılıklara ki ay o vakit
Bir göçebe çadırıydı Sümbül Dağı'nda

Zap Suyu ise telkari bir kemer olup
Sarılırdı Kürt kızlarının beline

Kalbim dedim sonra, aşk da
Bozkırdaki yangınlar misali
Yeşerse de arsız otlar yeniden
Ne dağların eflatun ufku ne de
Kırlangıçların esmerliği görülür

Ki her ömrün ezberindedir
Bu hecenin bütün harfleri
Eprimiş anılar kalıyor geride
Bir de ceylanların ürkek
Sıçrayışları tetik boşluğunda

Ve unutuluyor işte bu kadar
Çok sevilmişse sevilenin adı

(Kunduz Düşleri, Sayı: 6)

CEREN / Ali Duman

Kabaran göğsüm kaybolsun aşkın kayalıklarında
Yokluğunun her şekline alıştım yokum
Yağmur kalbini kalbime doğru oysun

Bu azaba kabir gerekmez
Toprak bir dağ alametidir
Kan dolu bir kaptır göğsümde
Ben göğsümü ummana
Uykularımı yırtan o kükreyiş sesine açtım
Bana yalnız deniz akseder
Aşkının yabancıları olan her şeyden kaçtım

Senin yüzün yağmurun son yüzüdür
Ansızın çalan simsiyah bir telefonun içinde
Bitmeyen bir siren bir kartal çığlığısın
Gölgen döner durur durmadan anlatılır
Avcının vurulduğu hırçın iklimlerde

Senin yüzün kalbime çarpan Babil Kulesi
Kardeşi kardeşe çağırın bir avuç zirve
Senin yüzün bana geri verilecek
Yeryüzünün en uzun en boğuk cümleleriyle

Ey ölü çocuk ey küçük sevgili
En kısa en sıcak en şen kelime
Yeryüzü yüzünü yüzüme doğru oysun
Ruhumun ateşten dansı
Masmavi yakan o şimşek okunsun
Mermerin üşüyen kalbinde

(Kaşgar, Sayı: 27)

RESTORE / Ali Hikmet Eren

1

hangi ayin temizlerse beni, oradan başladım
yıkıntıma. kimse kalmadı içimde, az kaldı
tırnaklarımı yemesem, tutunacaktım,

gazeteler intihar dedi, ben yalanladım-

2

yani ben yoksam, ceplerinizde yoksam, ihtimal
kurbağa cesetleriyle başlayan çocukluğuma
lastik ayakkabı arıyorumdur,

yorgun bir sürüngenin uçmak olan intiharından-

(Kül, Sayı: 29)

LANET GEMİ / Altay Öktem

sular duruldu! bunu dört kez söyledim kendime
yüksek sesle gemiler çarptı kara parçalarına
dört kez söyledim; üçü yalandı
birini de yanlış kullandım cümle içinde
cümle; herkesin bildiği bir delilik anydı
sürtünmek gibi, cızırtı gibi
frenin patlaması, dört yanı tıkalı
delik gibi. kıllarını papatya suyuyla sarartan
yeniyetme kızlar gibi... ben sevişirken
hem de tempolu, tırışkadan ya da arkadan
dört as bulması inanılır gibi değildi babamın
sonunda sular duruldu! istisnasız söyledim bunu
gündüz vakti, hem de epey kalabalıkken iskele
siyatığı tutmuşken ırlandalı bir papazın
ve annemin büyük bir gürültüyle
menopoza girdiği gece
lanetli bir gemi yanaştı şu bahtsız iskeleye
arabesk seven çocuklar, soğan kabuğuyla
ayılan histerik kadınlar
ve bayat mezigit gibi kokan ağları külotların...

duruldu sular! şeytan tüyümü çekip çıkaracak
cimbızlar yapılacak batan gemilerden
batmayan gemilerden hesap sorulacak
kanım yerde kalmayacak, manyak gibi inanıyorum buna
yiğit oğlum, aslan oğlum engerekler, çyanlar arasında
davamı sürdüreceğ elinde kristal bir mancınıkla
tiz cinayetler işlenecek, hissediyorum
dilin pertevniyal lisesi'nin bahçesi gibi
titretiyor ruhumu, sevişirken bir hava, sevişirken
çocukluktan kalan bir hala boşluğu gibi
bir şeyler patırıyor aramızda, bir kan bağı
bir korse, şişman bir çingene, nalbant bıçağı
acıklı bir erzincan türküsü, venedik taciri
yıpranan kamu düzeni, tırnakları kirli itfaiye eri
durulan sularda batıyor
durulan sularda her biri

ayrı ayrı bakarsan her biri kendisi
birleşince;
lanet bir gemi!

(Varlık, Haziran 2002)

AŞK / Arife Kalender

Bu meyhane seninle mi kalabalık ansızın
sen mi getirdin denizi eski koylardan
Dizin dizime değiyor, rakılar boz bulanık
yüzümüzde sevda portrelerinin karakalem çalışması
tabaklarımızdaki balık iskeletine bakıyoruz
kemancı Itri'den, biz mahilerinden mahmur
giderken yorgun, tipi yemiş ve uykusuz
sana göstermeden kıvılcım çaldım gözlerinden
ateşin sesi bu, tutuşmasından anlıyorum
bardaklara alazların parıltısı çarpıyor
bu meyhanede kuş sesleri yoktu eskiden
sen mi atın tüm kafeslerin kapısını
kanadın kanadımda susuyoruz
Bu meyhane seninle mi kalabalık ansızın
seninle mi sesini yükseltiyor su
Sonra bir kelebek oldun, Ceneviz'li matador
pelerinlerinle sardın incecik kadınları
tüm öpüşlerini göl kıyısında yosunlara gömdüler
o şiirin taslaklarını getirdim, bak işte yalnızlığın
yoksa niye ürpereyim sakalının kokusuyla
elin elime dokunurken telde ısınıyor
bunca renkle baş edemem, çürür kırmızı
poyrazlarım kente iner sen yokken
kurtlar ısırır yalnızlığımı
şarkı hırsızlığına başlarım, bak! önceden söylüyorum
ellerinin ellerime değen uğultusu başka nasıl saklanır
Aşk da yorulur çok bedende gezinmekten
Sesin yüreğimin kapısını alıyor
Hız alır aşk arka dönen yürek pervanesinden

(Gösteri, Ağustos 2002)

UMUDUN DAĞI / Arzu ur

I

Bir kızın yaşı ve bisikleti ne kadar küçükse
o denli büyüktür umudu

Bursalı her kadın şunu bilir:
Ayağı pedala değer değmez
gözünü dağa çevirmiştir.

Bu şehirde her küçük kız
Hayat Bilgisi dersinin
“Şehrimizin Dağları” maddesinde
tılsımlar faslından Uludağ’ı ezberlemiştir

Küçük kızları sağlamlığı şüpheli bir bisikleti
pek çok sokağını henüz bilmedikleri büyük kentin dışına,
yalnızca adını öğrendikleri o dağa götüren
dağın fatihi olmaya niyetlenişteki cesaret...
Bu cesaret nereden gelir?

II

Ben kendi dağını küçükken kaybedip,
ömrü boyunca onu arayan kızlardan biriyim.
Yaşadığım onca şehirde hep bakındım, görmedim.
Giderek yaşılanıyorum, kentlerim dağlardan uzaklaşıyor.
Sokaklar yeraltından geçiyor burada, yukarıda kimse yaşamıyor.
Yumup gözlerimi fısıldıyorum:

“Gökdelenler kapatmış olsa da doruğunu,
yeraltına sığınarak geçse de bir hayat
Hayat Bilgisi kitapları ve tılsımı çocukluğun yalan söylemez,
o dağ duruyor hâlâ orada. Biliyorum var olduğunu”

Yaşadığım şehir dağlara çevirmiş sırtını,
çocukluğumun şehri yaslanır dağa
küçük kız soruyor, kirpiklerimin arasına saklanıp:
“Ablacığım, hangisi kalacak tufandan sonra?”

(Öteki-siz, Sayı: 16)

GECE IRMAĞINA GAZEL / Ataol Behramoğlu

Kara gece gibi akıyordu ırmak
Dibinde uçurumun, kıvrılarak

Ona bir tepeden bakıyordum
Ruhum onunla birlikte akarak

Göğsü kabarıyor alçalıyordu
Soğuk ayla aydınlanarak

Nasıl da kendiyle doluydu sadece
Nasıl da pervasız, çıplak

Şarkısı evrenin elemli şarkısıydı
Özgürlüğe özlemlı ve tutsak

Gece ırmağı, kardeşı ruhumun
Akıyordu sınırlarına çarparak.

(Ütopya, Sayı: 7)

KÂĞIT / Aydın Şimşek

Esin'e, hep deniz mevsimi olsun için

'bütün dilleri bilir aşk... nasıl bilmesin'

Bir kâğıt su içinde, mis ve misk
ağzın ve öpüşlerin. Kâğıt: zamanın ilk hali

Sevincin olduğu yerde korkunun denizi
Küçük deniz, içdeniz. Kâğıt: suyun dibi

Öğrenebildiğim, gitmek ve dönmek, kendinden başlayacak
kesilmiş dil, koparılmış cümle. Kâğıt: kanayan akşam, solan gül

Yalnız pencereler açılmıyor içeriye, oysa iki yolu var her şeyin
İlki şey. İkincisi hiç. Kâğıt: yaşıyor olmak hem gerçek, giz

İrmak ve yüz herhangi bir haritadan akıyor kuşlara; evsiz kuşlar
yanıma gelince kanatları kalbim. Kâğıt: bütün cümlesi sesin ve sadanın

Dünyayı seyretmek geldiğin yerden, uçurumun kenarında, uç!
bir not olmak hiç başlamadığın kâğıda. Kâğıt: aşka inanıyor

maddesi yoktur aşkın

(Kum, Sayı: 2)

PANTHEON / Aykut Ekşiler

Ölüler büyük sarkacın altındalar
Cephesiz bir savaşta
Serinkanlı ve gölgesiz bir yüzü
Onarıyorlar

Büyüyor deli gözleri Seine'de
Zifiri atların

KENT

İşte bütün kapılar açılıyor
Sonsuzluğa yuvarlanan bir çan gibi
Kör

Elsiz ve ayaksız taşların üzerinde

RÜZGÂR

Ne bulmuştu odysseus'un adamları
Açtıklarında tulumunu tanrı aiolis'un

Rüzgâr çıplak atlarıdır dilin

(Şiir Oku, Sayı: 38)

SESLENDİRMELER / AYTEKİN KARAÇOBAN

Sudaki taş dilinden :

-Yanık tadı gibi düştüm bir gün içine. Bir danstır
tutturduk ilk andan beri. Sırtım, kalçalarım
sürtünüp duruyor sen üstümde gidip geldikçe.

Bellek dilinden :

-Ekmeğin bağışıydın bana. Bense korku tüneli,
batık gemi kalıntısı, deprem yuvasıydım, mermer
parıltısı düşü içinde.

Ömür dilinden :

-Uyağına uydum. Anlamını tutan çivi çıktı çıkacak
yerinden. Sen dedikçe yüksek ateş inmiyor çıktığı
yerden.

Aşk dilinden :

-Bütün kırgınlıkların hakkı bende saklıdır.

Şiir dilinden :

-Tanıdığım en güzel çan sensin ey zaman.
Topuzun ben olaydım.

(Akatalpa, Ocak 2002)

UZUN GEMİDE AKŞAM / Ayten Mutlu

Bona rerum secundarum

Optabilia

Adverserum mirabilia

Stoacı Seneca*

I

Yorgun

Gölge izleri

Çoğalırken

Günün bakışlarında

Renkler

Solgun lekeler

Bırakarak ruhlarda

Kuytuya

Sindi

Akşam

Göçte yaralı bir kuş

Gibi düştü

Şehrin avuçlarına.

II

Siyah bir şeyler
Büyümede
içimde
Dedi sıkıntı.

Açılırken
Mesafeler
Sözcüklerin
Birbirine değmeyen
Parmaklarında

Evler
Karaltında
Serceler
Gibi
Sokuldu
Birbirine.

III

Uzun bir gemidir
Her mevsim
Bu bahçede
Dedi avlu
Vedayı
Merhabaya
Yükleyip
Çözer palamarını

Ve denize
Başlamayı
Unutur
yola çıkmadan
Önce

IV

Kabulleniş
Sığınaktır
Korkuya
Dedi balkon

Bir menekşe
Bile yok
Geceleri
Yanımda
İçeri alın beni

Hadi yağmur iç
Şapkandan
Dedi sokak
Rüzgar kokla
Ve benim çocuğum ol
Sokul yalnızlığına

** Mutluluğun verdiği güzellikler özlenmeyi,
mutsuzluğunkiler ise övülmeyi hak eder.*

(Kum, Haziran 2002)

KAR EZGİSİ / Azer Yaran

Kar
hayatı sardı
kar,
hayatı ak kundağına;
karla örtülü Karadeniz'de martılar
mavi gök
kara toprak.

Kar
fazlalıkları gideriyor
bütünlüyor noksanlıkları;
kar
ağrıları dindiriyor:
ülke uyuyor kardan bir yorganda
pürüzsüz--
teline dokunamazsınız!

Karlı yollarda
kıyısız Türkçe konuşuyor dolunay--
küçük bir kız kıyısız mırıltılarıyla
halkın denizinde özgür--
halkın cennet halkın cehennem denizinde..

Dokunsanız
ışın yankısıyla küçük kız susar
yıldızlar susar ak kadifede
susar yer ve umman,
bu şiiri söyleyen susar dilim-,
dipte susar derin yara.

Acının yüzeyinde kar var
kusurlar kar altında
kar altında suçlar suçlar suçlar
kar altında uçurumlar kara.

Herkes
herkes aydınlanıncaya kadar
bilisizliği kabalığı tutsaklığı
suçları suçları
örtüyor kar

Perdesiz
bir vicdan sabahında
erguvan Doğu yanıncaya
görölmemiş bir özgürlük vakti ılık
Gün-Yıldız karları eritinceye kadar.

(Edebiyat ve Eleştiri, Mart-Nisan 2002)

HANGİSİ? / Aziz Kemal Hızıroğlu

*kadın mı ağladı
adam mı kadının içinden*

kadın mı öptü tanımsızlığı
adam mı emdi anlamsız

kadın mı aktı lav gibi
adam mı kurcaladı yanardağı

kadın mı nakışladı ormanı
adam mı düşürdü son yaprağını

kadın mı taşıdı kıvılcımı
adam mı göverdi sil baştan

kadın mı koktu durmadan
adam mı suladı gül ağacını

kadın mı açtı kuyularını
adam mı zorladı çıkırıkları

kadın mı törpüledi geceyi
adam mı kesti korkudan

*kadın mı sürdürdü ağlamayı
adam mı kadının içinden*

(Kuzey Yıldızı , Sayı: 6)

BİR KADINI ASTIM / Baki Ayhan T.

“fayton” şairine

bir kadını astım, sonra oturup altında ağladım

döküldü solukları ipin gerginliğinden
ikinciyle akşam arasındaki çizgide kaldım

cezayir menekşesi taşıyan bir fayton: ayrılık
bundan sonrası yükselmek sönmüş yıldızlar katına
bir kadına verdim ruhumu: katledilmiş akşamda

ayrılık: cezayir menekşesi taşıyan bir fayton
onunki intihar kararıydı benimki cinayet kırmızısı
tek tek saydım soluklarını akşamla ikindi arasında:
aşkın nedensiz bir cinayete eklenen sızısı

kandırdım kendimi, nasıl mı? yalnızlık ettim
yaptım bir hata: yalnızlığımı çıplaklıkla giydirdim
aşk zehirdir, dedim: cezayir menekşesinin kanında

bir ağıt söyledim kadına, ölüme ve tekbaşınalığa
ipi, ağacı, kadını ve akşamı kendim seçtim

bir kadını astım, sonra oturup ağladım altında

(Kavram Karmaşa, Sayı: 22)

SORULAR YANLISSA CEVAP NEYE YARAR / Bayram Balcı

İnsan bir ömrü kiminle paylaşırsa
ömrün bir ömürlük anlamı olur
ah! kolaj resimlerden gülen marazi düşler

farlarına kadar çamura batmış bir hayatı reddediyorum
artık benim üstüme ne yağmur ne kar
nefesim taşımaz beni havalar da soğuk üstelik

alın yazımı bir bıçakla oyduğum günden beri
kimsesiz beter bir dert oldum kendi ömrüme
yazık kırık bir baharda döktüm yapraklarımı

her sonun başlangıcında bir soru işaretiyim
oysa sorular yanlışsa cevap neye yarar
insan önce kendi gölgesini taşımayı bilmeli

her aşkın gerçek bir yalanı
her yalanın gerçek bir hikâyesi var
marazi bir düşte takılıp kaldım ben

dünyanın vicdanı saf bir acı yaşıyorum
şimdi bunu hiç kimse bilmez
ben kimseyi unutmak için sevmedim.

(Şiirli Çıkın, Sayı: 21)

HÜZÜN DİKİMEVİ / Bedrettin Aykın

- *ablama*

niksar'da ahşap evimizde
o eski küçük terzi
som ipekten gülüşleriyle
her gün komşu kızların
kendine ince kederler biçerdi

büyütmüştü tenhada
hiç çocuk olamadan
hayat ikimizi de erkenden
bir sonsuz hüznü
yalnızlığa eklerken

sürfilesini yaptığımız
o büyük yalnızlığı
teyelliyoruz yaşlılığa
şimdi ayrı dünyalarda
uzak ablam ve ben

(Adam Sanat, Kasım 2002)

BUZUL / Bejan Matur

O gölde buzlarla çevrilmiş, binlerce yıldır ölüydüm.
Uyandırdın.
Uyandım ve yanmış bir ormanın sisinde buldum uykumu.
Geceye yapıştı gövdem.

Bir buzulun derin ışığından tene akan beyazlık
Hatırlattı;

O gölde yürüdün sen.
Ten ve iz bırakarak.

(E, Mayıs 2002)

KADAVRA İÇİN YAZILAN / Bilal Kolbükten

neşter

/küçük evlerin hepsi aynı yöne bakan
pencerelerinin adamları/

arasına kırmızı bir ip gerilmiş bekliyordum sonra sizi
plastik bebekler biriktiren çok resimli bir yazıydınız o zamanlar
çizgili defterlere ve harita metodlara çizilmiş
yarı çıplak bir harita, küflenmiş bir dil ve elleri boşluğu tutan
bir beyaz kedi gelip usulca uzanıyordu urgandan yatağımıza—

/rujundan kan damlayan kadınların
ertelenemeyen adamları/

siyah siyasa, yorgun trend ve pisuara atılmış
bir bulaşık teli kadar şaşkındım aranızda
ölü insan etleri ve ölü hayvan etleri
yanık kokusu ve kan, yanık kokusu ve kan
kemik saplı bıçak ve kemiğe saplı bıçak
aralıyordu gözlerini-

/gözlerine örümceklerin yumurtladığı odaların
bol şiirli adamları/

otopsi

tırnakları nefes alamıyor bir gecenin
salgın mührünü sildim yüzünüzden anladım
bölünüp ikiye dörde sekize
azaldığınızı—

/çok uzun zaman önceydi sonra
sizi bekliyordum çok geç kalmıştım/

tırnakları nefes alamıyor bir gecenin
geçmiştim sınırını
ölü balkonları dalgın bir duvarı
-kuzgunların tünediği-
anonim bakışınızı—

/birileri gelip sizden söz ediyordu
sonra uzuyordu gittikçe gölgeniz/

harfleri içeriden çizen bir şairin intiharını—

(Kül, Ekim 2002)

KADIKÖY'E YAĞMUR YAĞMIŞTI / Bilge Ay

ben miydım dağın ve ateşin peşinde olan/ su arar bulur suyu diyen

hayatın teklifinden kuşku duymadığı için kör/ bir bağ çakısına tutsak
boynu koptuğu anda sarı saksakağının/ gagasına değen mavi tüyü
benim avuç içim miydi çeşmelerden/ her durakta yorgun göklere
üfleyen
rayların bittiği bu kalp nadasında/ kapkara bir trenden geriye kalan
ben miyim/ bağın kara üzümü/ bir damla yağmur yahut gözyaşı

bu gün kalbime çıkan bir yokuş bulmuş gibi sokaklarda
ilkyazı daha da sarartmak için iğde çiçekleri/
kırılğan akasyalar/
eli çabuk bir yağmur/ sığındığım kilisenin duvarından
kıvrak bir kadın gibi su/ küçük her şeyle birlikte
parmaklarımın arasından akan/ sigarayı da alıp gitti

telefon kulübelerine koşmamda daha özel nedenler var mutlaka
Kadıköy'den sıyrılmış bir bıçak gibiyim şimdi ben/
kaçıncı dereceden hüznlere tutulmuş
bir devlet memurunun gözlükleri gibi parlıyor toprak

(Yenibinyıl Şiir, Sayı: 8)

DENİZKABUKLUSU / Birhan Keskin

o beni sahilden, kendimi gömdüğüm, sertleşmiş ıslak kumdan aldı,
elledi.

ben, bana düşen acıyı da neşeyi de yaşamıştım, diye düşündüydüm.
içimdeki zayıf hayvan çok olmuştu öleli.

o beni sahilden...

yani yoktu sedefimden başka şeyim.

derin denizlerle, soğuk denizlerle
tuzla, dalgayla boğuştuysam ben, ve hayvanım çıkmıştı benden.
kendi içine kıvrılmış, rüyasını unutmuş
soğuk taş değil miydim artık ben?

o bana bir rüya verdi, inanamadım.

(bademin neşesi, dedi, al bak, dedi, kısacık, dedi.)

o benim sedefime elledi.

(“Yeryüzü Halleri” adlı şiir kitabından, YKY, 2002)

MASKOT / Burak Acar

ellerine gökyüzü tutuşturulmuş çocuklar
ne bilsinler nerden doğar güneş

cımbızla çektiler nefeslerini
nasıl bir şeydir meleklere derdini anlatmak
nal çakılmış bir ağızla
cam bir seraba sırtlarını dayamışlar
santur çalıyorlar ay ışığında

helvalar karmışlar şafağın unundan
her akşam fal baktıran falcı kadınlar
bir bakın tadına içine biraz çöl serptik
dillerini aradılar bir süre
en son simsiyah bir süt içmiştik

develer geçti hörgüçlerini kısarak
ahh uzayın maskotu şu dünya
döndüler yüzlerini seraba
hurma ağaçlarına astılar dişlerini
ondan böyle hafifler şimdi

(Varlık, Sayı: 1142)

YABAN SÖZLÜK / Bülent Karşlıoğlu

1

bakıyoruz soru soran denize
eğilmiş gövdesini taşıyor sandal

“elini tut” dedi
görünmez bir ses. “suyun incelttiği eli”
gürültüyle indi sandala gök

kıpırtısız yüzüyor sandal ekşi yüzlerde
“anlamsız gelebilir, bu o” dedi bir ses
boşluğa konu bakışları
unutulmuş bir adı anımsar gibi
ağır ağır aldılar sandala

ak ve serin bir sözlüktür deniz

2

öldü. Yaban bir sözlükte göğü gösterir gibi

3

“arkadaşımın karısı kollarımdaki” diyor adam
“ne tatlı” diyor kadın.

Uzakta denizin lambasını ovuyor bir gemici

(Başka, Sayı: 9)

BÜYÜK VAZO DEPOLARI / Bünyamin K.

Sanmam ki beyaz ve porselendir her şey
böyle olsaydı doğru sözler eder
otobüs birden kalkınca seni de anlardım kumbur

Rüzgar varsa rüzgârın vazolarıdır onlar
körler beyaz ve porselen bilir her şeyi
uzasın isterler yordama dersleri

Bir hademe ise ne yapacak üşüyünce
koca bina sarkıtlarına
hiçbir şey
yaşı kırk kilosu kırk ne yapabilir
evinde olmalı sırtını ovdurmalı
sobaya dayayıp derdini ılıtmalı
kambursa böyle yapmalı
kambursa
idare odalarında vazoların
düşüşüyle
körler okulunda iri lambalar yakmalı

Bir gün görmeye başlarsam sırtımı
uzamaz sarkıtlar saçak uçlarında depolarda biriken vazolar
onlar uzasın ister
ovma dersleri uzasın

(Kaşgar, Sayı: 25)

KEDER DE OLMASA... / Cahit Koytak

keder de olmasa eğer,
dağlara benzeyen ağırbaşı keder...
ne güzelliğin verdiği
baş dönmesi kalır,
ne aşkın cezbesi,
ne çalışmanın bereketi!

keder de olmasa eğer,
büyük kanatlı, yalnız,
ve ağırbaşı keder...
ruhunun kurtları, böcekleri
tutar, doyumsuzluktan,
insanın kendi beynini,
beynini ve kalbinin ölüsünü
kemirmeye koyulur,
daha mezara konulmadan!

(Kaşgar, Sayı: 27)

MERSİN İÇİN REQUIEM / Celâl Soycan

nabız uyarıldı ısrarcı gün
hızla döndü gözlediğiniz iz
kıvrılıp kaybolan böcek iştahıyla

çelişki yok
kanıtsızlık ürkütmesin sizi
bir bir daha çizin bir daha

şişen bir koro alfabetesinden
sakınarak kurulan masal
kırdı kar yanığı bir hevесе
oysa kovduğumuz oyunda hep soru
kipinde replik alan bir ölüydüm
zırhınıza yaslanan pas

sizin için tasarladığım aşka
uygun bir geçmiş hazırlar mısınız
öğreneceğim ilk sözcükle seveceğim sizi
çünkü siz doğru sevildikçe
yüzümde mor bir eğriliksiz

peş peşe gittiniz yani gelmişsiniz
gövdemi kuşatan bin hünerle
sizden sızdı eksikliğimiz
fazlamız kavim boyu yenilgiydi
dilim dolaştıkça doğrulandınız

karşı yangınla sönen orman
yangınında siz topraktınız
alevinizden kurtuldu her canlıınız
saldığım aleve dalarak
soluklandı korkusu deli atların

adınıza sıfat yarasıdır Mersin
ses kırıldı anlamdan önce
camdan önce renk kırıldı
siz bu şehrin eski tanımında
ısrarla kaybolduğum meydana

konuşmanın kanı masum kılan yalan
tarihinden ben bir çocukluk seçerken
siz bir ölümü okşamaya giderdiniz
kırık bir kemiği oyalayan sesinizle
siz yutkundukça söz genişlerdi
taşınabilir uçurumlar açardı Mersin

siz mevsimini sevmeyen sıcaklığa
provasız giren kış sevinciydiniz
tırmalanmış göğü saralı kuşlarla
doyuran dudaksız bir ılık zamanı
işte dolduruldu kıyı ve aşk
çekildi özensiz suların dehlizine

renği ve ışığı yanılta boşluktan
arıttım adınızı ürküten imla
silindi şehrin soyunduğu sudan
şimdi sırnaşık ve isterik bir uyumla
ıslak boşluğuma sürtünüyor Mersin

her çağrıya bir aynadan giriyorum
sonra yüzünüzde tek hücreli hayvanların
yalın bilgisiyle ikiye bölünüyorum
yayımdan fırlamış bir ufuk hattı
geçiyor alnımdan Mersinsiz kalıyorum.

(İslık, Sayı: 11)

ÇİNGENELER, YAŞLILAR, TÜRKİYE, VS.

/ Cem Uzungüneş

yaşlıların miyop gözlüklerinde kadraja giren
çingeneler geçiyor; aşk ve kıskançlık ...

dudakları geçiyor; yüzümüze vuruyor kırmızı yıllar
güzel gözlü eşeklerin yürüyüşü şalvarlarının
k ı m ı l d a y a n renklerinin içine dokunuyor

çok ağladı pijamalı bir baba kaşlarıyla
70'li yıllarda her gece camlarda

(şiir çok şeyleri görmezden gelir
acıları yeniden - yeniden gömer
taze toprak atar üzerlerine ve gökte siyah kuşlar)

çingene kadınlar ki memeleri ansızın
dudakları ansızın yosma, gülleri seksî
omzumuzda dişî körpe mayısın diş izleri

bize meydan meydan gezintiler çimenler şimdi
pat pat düşmüştü blucinler,
simit kokan nefesler 'Taksim'de o gün

(şiir çok şeyleri kamaşır; söylemez tamam mı
çıkamazı oradadır. kurtuluşu da.)

ben altımı ıslatırdım annem öperdi beni öylece
ıslaktım yaşım ondu annem öperdi beni öylece
baktım ki doğmuşum çoktan ve telgraf
tellerinde uçurtma ölülere ve soğuk
baktım ki sarı pipi çamaşır ipi olmuşum çoktan
renklerim uysaldı o zaman
aşık olacak kadar öksüz değildim ey kırmızı akşam

yaşama sevinci çağının hipermetrop
gözlüklerinde tamam mı kadraja giren
bir tabut geçiyorsa imamın gözleri mavi olmalı!
gökyüzünde siyah kuşlar olmazsa olmaz!

çingeneler ölünce bir çığlık olur ölüm,
yaşlılar ölünce bir sonsuz sessizlik.

(Başka, Sayı: 10)

YANGIN VE SAFRAN / Cengiz Kılçer

Açık murad
Kapalı rumuz
Aşk-ı memnu
İçimde hep geç kalmışlık duygusu
Dilsiz ve yaralıydım o zamanlar
Dilsiz ve yaralı
Göle attığı her taşın halkasında boğulan
Yangın merdiveninden giren meleklerden
“Sonsuzluk ve Bir Gün” kadar aşk uman
Kapalı murad
Açık rumuz
Aşk-ı memnu
Tenimde kül kokusu
Yangın ve safran

Yangın ve safran

* Safranın yangın yerinde yetiştiği ve yanık tedavisinde kullanıldığı rivayet edilir.

(<http://www.yitikulke.com> şiir sitesinden alınmıştır, 2002)

AYRI YAR / Cenk Koyuncu

Künyemi kaybettim, hükümsüz bir kimlik neyse oyum şimdi ;
caddelerin ışıklarını yanık bırakarak çıkıyorum şehirden,
elimi görmeyen, elimi tutmayan bu yerde oynayacak birşeyim
kalmadı artık ; kalmadı bende biriken çölü ve denizinden parçası :

—*Kımmın ve suyun...*

Çiçekler sararmış, sonbahar en çok ağaçlara yakışıyor, bir de
aklımı tekmeleyip duran gençliğime, O Wells'i daha iyi anlar oldum
sara her yandan bulaşıyor, ben kendi meczupluğumda kalmalıyım ;
kursa da gölünü terketmeyen bir sandal gibi korunmalıyım :

—*Yatağında ve çürüyerek...*

Aşk tazeler şimdi, demlenir tomurcuk zamanın ince ayarında ;
yeşerir kendini yatağına bırakan ne varsa o coşkuyla akar,
zamansız açışlarında kurur, küser toprağa ve hayata anlam
her aşk bilir tükeneceğini sonbaharında ! Arayanın yanlış eli :

—*Okşanan ve tokatlanan...*

Heyecan arama boşuna, giden bilmez ne göreceğini, kalan üzülür ;
yaşamın özüllüsü döner kendine yeni bir parça eklemek için anılarına
yeni hayatlar aralanır, gün ve hesap değişir ; başka kapılara açılır kapılar
çukurun örter seni, kendini kaz bırakıldığın uçurum başlarında ; önünde :

—*Yar ve yâr !*

(Gösteri, Sayı: 243)

TABUT / Cevdet Karal

ağaçları seven adam
ağaçları öpen adam
mektubunu gece yazan
ağacın yaprağına

ağaçlar, ne zaman
ölür, biliyor musun
tabut olup mezara
indikleri gün

(Kaşgar, Sayı: 30)

ALLAH KADERİNDİR SENİN / Cezmi Ersöz

Allah senin dalgın sevgindir.
Kanını bırakır yüzüne,
bir gülü sana sevgili yapar...
Geceni böler,
kalbine çok eski bir aşkı üfler...
Sesini fısıltıyla okşar,
arzunu parlatır her sabah
kulağına aşk dolu rüzgârlar gönderir...
Allah kaderindir senin
kalbini korur, hayatına rağmen...

(Ütopya, Sayı: 6)

UKDE / Coşkun Yerli

Tam köşede şişlenseydim, boşansaydı elim kolum,
donakalıp şaşırıyaydım, sustalı sertçe dönünce-
öylece yığılsaydım yere, yayılıyaydım yüzüstü.
Saldıran o hayta kimdi, neden kararmıştı dünya,
üşümeyi, bulantıyı, karnımdan sızan kanı
bilebilseydim. Kaldırsalardı beni, taşısalaradı,
siren çalsaydı durmadan, sallansaydım iki yana:
Melek gelir, bastırırkı buzdan maskeyi yüzüme.

61 İmpala'mda kızlar olsaydı Çin Pavyon'dan,
bir yaz geçseydi Hayyam'da, Ayhan Işık bıyığımla.
Baksaydım önümdeki parlak parke taşlarına,
dalmadan önce derinliğe. Beyaz firenk gömleğim
delinmeseydi; kurumasaydı ah, üstümde kanım!
Bakkal, manav, yorgancı, şen kasap, cici berber -ah, hepsi-
“Yazık oldu aslan gibi delikanlıya, yoksuldu,”
derlerdi kırkım çıkınca, mevlidim okununca.

(Başka, Sayı: 10)

TATAVLA / Derya Önder

kül de yanınca ne kalacak geriye
harf harf eskitilmiş ömürler mi
kaçıp saklandığımız o ev mi
bakıp da gülecek halimize
yokuşlarında çemberlerin sürüldüğü o yer
gümüş palyaçolar mı saklayacak parklarında
evli kederli ve taşkın gülüşleriyle
rum kadınlar mı anlatacak türkçe acılarımızı
aheste sinerken yangının kokusu tatavla'ya

sonumuz olacaktı geceye taşan nehir
isli bir gökyüzü taşıyacaktım sana, dumanlı bir seviş
hiç öpmemiş gibi öpecektim, bir daha yanar gibi
acıyan yerlerinden başlayacaktım ağlamaya

akarca yokuşu'nda salyalı bir köpek
havai fişeklerine bakıp gülümseyecek
ense kökünden ısıracaktı hayatı
hiçbir şeyin olmasam
kuruyup kalacaktım lacivert balkonlarda

ilmeği kaçırılmış bir aşkın
ikinci yorgunluğu çöküyor
günbatımının hiç gelmediği bu eve
zamana tutunarak ilerliyor akşamlar
mühürlüyor tenimi gidişlerin zenginliği

kül de yanınca ne kalacak geriye

(Üç Nokta, Sayı: 3)

UYKULU YAĞMUR / Doğan Ergöl

eşikte
uykulu bir yağmur

dinlenmesi için
içeri aldığım
akşam

kendini ayrı tutan
anlam
ses
gecenin ağustosböceği

bahçe
evi dışarı taşıyan
sessizlik

cam kırıkları
duvar
ortada ışılan taş
ot ve deniz kokusu
yaralı ayağı köpeğin

serin
unutuldukça büyüyen
kadının yüzü

yalnızlık
sokağın tek kedisinden
öğrendiğim

dallarda bekletilmiş
bir yığın ay
uzaklar nar

içimizden geçen nehirleri
suluyoruz
her şey kendi uzağıyla bir
incire uzanıyor biri
yerini değiştiriyor
renk

aşk
kuşların
yağmura yuva yapma
telaşı diyor ağaç

gece
bir yol
uykunun ve düşün
yemişi

ışyan ve mırıldanan
ışyan ve mırıldanan

(Üç Nokta, Sayı: 4/5)

HAZAR / Emel İrtem

beni kapat, adım Hazar
iç denizim ben
beni saymaz atlaslar
nezrinde gölüm ben
dinip rüzgarı yelpazesinden
mermerle kaplanıp...
sonra -künfekan- işaretler
karanlığa yazalıp...
dört milyar yıl önce başlayıp ölmeye
hâlâ ölüp ölüp her yeni nefesle
ikizini yutan günahkarım ben

ama ben de seslerin içinden geçeceğim
kesişen zamanlar kucağımda saflaşıp...
her safta bir harfin okunuşu göverip...
çürüyen küre olup gülüş böylece...
-herkesin beklediği infilak buydu işte
deyip cennetinden geçeceğim

benim denizimi aç burkamı aç burkamı
içindeki haneler takatsız göreceksin
Hazar olup aktığımı dünyadan
ve bir kerpiçten inmeye başlayıp
uzak zamanların ayıp, son arzusuna
bozulmuş tövbelerle dönüp duruyor sema

-evet! elveda, Künfekan -canım acıyor-
ne yapacaksın beni gömmekten başka
zira yanar, yanacak ruhun bu ölü başkalıkta

(Varlık, Sayı: 1142)

İNCEDEN / Emrah Altınok

döndüğümde elinde inceden siyah
ve seni kimseye senin gibi anlatamayacak
bir iplik parçası gibi hüzün kalacak

üzerinde dinlenen üzerinde senin olmayan
kirlice siyah ve uzunca elbisen olacak

eteğinden sallanıp sen geçmişini kovalarken
ayaklarının altını yakan
saçılmış yüreğinin kumdan parçalarına
bata çıka uzayan o iplik

döndüğümde elinde inceden siyah
ve beni sana anlatamayacak
benden kalmayan inceden hüzün

hüznü gözlerine gizlemiş sözlerim
saklandığın yerden seni söküp çıkaran ellerim
inceden aşk inceden giz

inceden siyah bir iplik kadar koparcasına hüzün

(Yaba, Mayıs-Haziran 2002)

KORKULAR GAZELİ / Engin Turgut

Fal bilmez bu işleri, içimiz yanlış bir korkuyla yırtılır!..
İnleyen bir gök tadında, uçmanın nâfile sevinciyim, kuşlar yırtılır!..

Ruhum gurbet odası, sözler esrik, taşlar yorgun, hayat tuhaf, yollar yırtılır!..
Kendimi çaksam fırtına, bir daha yansam çöl garip, köle yırtılır!..

Neyin tıkanıklığı bu yazgı, kendime katlanmışım, gecesi pusulanın yırtılır!..
Başım dönüyor kendimi öldürmekten, keder ezilmiyor, aklımız yırtılır!..

Yeter! Bu şehri terk etmek geliyor içimden, aramızdaki duvar yırtılır!..
Ay düşünür, ağaç bilir, gölgelerimiz bile yalnız, ışığı akşamların yırtılır!..

Şu zalimi kalbimden kazımalıyım, üşüyor mermer, sanki sular yırtılır!..
Ey saflığın yanık meleği, her yanım kanlı, şarap devrilir, sürgün yırtılır!..

Susmayan bir sıkıntıyım, toz kondurtmam buhar olan ne varsa, anılar yırtılır!..
Her şey hayâl olur, hiç uyumaz gövdem, anlamın seması yırtılır!..

Boynum eskimeyen bir gam vaktidir, kırılır sesimizdeki arzu, boşluk yırtılır!..
Bu gazel sarhoş bir yağmura benzer, kim nefesiyle kalmıştır, insan yırtılır!..

(Işık, Sayı: 9)

BAŞKALARININ ANNESİ / Enis Akın

(ya da ‘oğulları asılmış bir kadının memeleri ve boynu’)

artık çok geç,

oğullardan kan aktı
o zaman herkes ayağa kalktı

bu yüzden neden
bilmiyorum bilmiyorum

savaş sadece yüzümden geçiyor
ve yavaşça silinmem

bir tapınmanın doğusunda
şalter iniyor

doğadan sesle: artık çok geç

sahnedeki bir deri ceket
bir zamanlar bir isyankârın sırtından çıkartmadığı

(Öteki-siz, Sayı: 16)

ADRES / Enis Batur

Eski kapı anahtarları, gözyaşı şişeleri,
sigara tabakaları, Mehmet Müfit'e uğruyorum
ara sıra, kafasını mühürlerle bozmuş o da.
Bu mantarlara ne dersin? Yeni kartpostallara
bayılıyorum aslında: insanın içini açıyor
fotoğraftaki üst üste, yan yana getirilmiş şu
sarı lekelerin yarattığı istif: Pouilly Fume,
Nuits-Saint-Georges, Ca del Solo, Saint-Emilion
Grand Cru, Coldstream Hills- işte susadım bile,
dostum yıllardır içimi yıkayan şarapların
şişe mantarlarını toplamaya kalkışsaydım,
hangi evin duvarları taşırdı susuzluğumu?

Sen topladın, ben attım. Bütün biriktirdiklerin
neye yaradı: Yalnızlığın onlarda koyulaşmıştır.
Her şeyi savuruyorum diye kızardın bana ya,
geceleri yattığımda çiviler batmıyor her yerime
Hint fakirleri gibi: Anılarım bir sarhoşunki
kadar bulanık çoktandır, belleğim bir çöl
kadar engin ve kimsesiz: Bir tek gittiğim yönü
görüyorum görüyorsam, geçtiğim yerlerden
ne bir çentik, ne bir iz kalmış: Bakma sana
yazdığımı -adresini bilmiyorum nasıl olsa.

(Gösteri, Ocak 2002)

MAÇA BEYİ / Enver Topaloğlu

I / AÇIK SÖZ AÇIK SIZI

yok yapacağı bir şey meleklerin bile
söyleyeceğim
söylemesem
şüpheliler arasında soluyan her şey

yabancı gider
yalnızlık buruşur
renkler üşür
değil ortancalar
kuşlar bile iftiraya uğrar
yağmur diner fakat
akıp giden ömür alaycıdır

bana de ki bulvarları ansızın bastıran tipilerle harcanan sendin
yoktun çokuluslu dillerin üşüdüğü nice akşamüstüydü yokluğun

bana de ki ceketimin omzunda bıraktığı izleri soluktun
bir lekeyi gösteren parmağın heyecanlanmaması ne demek
bilmeyecektim belki de
hiç ne demek

kösnül sırların avuçlarımda yağmura dönüşmesi değil
işte gerçek diye ittiğin uçuruma dökülenin sesiydim
karıncalandı uzattığın el
yüzümde yuvarlanan nar paramparça

şimdi direnen
dövüşen sözlerin barikatlarını
kanatlarını istiyorlar

aynayı silince gerçek
ölümüdür gerçeğin

sönmüş yıldızların yasını
kalabalık sokakların sessizliğini istiyorlar

rüzgâr köşe bucak iskeletini sürüklüyor tanrının
bu uğultu bu gürültü ondan

bana de ki yanıyorsun
de ki akıp giden ölüm alaycı olamaz
şüpheliler arasında değil hiç kimse

(Islık, Sayı: 11)

SU'YLA DANS EDEN / Erdal Doğan

Deniz'e

yollar geçiyor içimden, “gitmek” üstüne kurulmuş yaşamlar... hep bir yolda buluyorum kendimi bu yüzden, hep gitmek diyorum, dursam da, beklesem de hep gitmek diyorum yalnızlığına gitmek... sonra ağaçlarından geçiyorum çocukluğumun; yeşil, kırmızı, mavi renkli günlerinden sarı gecelerine ulaşıyorum; öfkeyle yağın yağmurlarından geçiyorum, korkuyorum, korkumu gizliyorum kendimden, “yapma çocuk” diyorum, çocuk yapıyor ama, o beni dinlemiyor, beni dinlemeyen çocuğu seviyorum, ellerimde sıcaklığı kalıyor, bölerek söylüyorum, baba anne, diyorum, “kışlalar doldu bugün”ü söylesene diyorum... baba anne söylüyor, mahalle dinliyor, kışlalar boşalıyor... kara bakışlı, güler yüzlü, parmakları ince, yürekleri kederli kadınlar geçiyor içimden sonra. birbirlerine benziyor bu kadınlar. aslında hepsinin aynı kadın olduğunu düşünüyorum. acılarımızı, acılarında biriktiren ve böylece çoğalan kadınlar. tanrım diyorum, güneşi ve çocuklarını esirgeme onlardan, diyorum. sonra koşarak bir yokuşu geçiyorum. su'yun sesini duyuyorum. bir çeşme akıyor kendince. ve bağıra çağıra çocuklar geliyor, su'yun sesi kayboluyor. aslında su kaybolmak istiyor. çocuklara bakıyorum, kendimi görüyorum aralarında. ıslanmayan yerim kalmamış. su'yla dans etmişim yine, diyorum. ve su'yla dans edenin yalnızca ben olmadığını fark ediyorum. seni görüyorum, su'yla dans eden seni. deniz geçiyor içimden diyorum, dans ederek...

(Varlık, Ocak 2002)

KANATLARI BAĞLI KÖR KUŞLAR VE GRİ / Ergül Çetin

güneşin uzak çağrısına uyup çekip gidince kuşlar
bir ben kaldım kuzeyde yabancı, yalnız ve gri.
otağ kurdum güneşin terk ettiği tepelerde
eski bir dağın eteklerinde yayıldım kumrularla bir süre.

güneş kırıntılarıyla besledim kavrulan göğsümü
dipte derin, ağır kütleyle akıp giderken sular,
girdabın üstünde hep yerinde sayan bir köpük gibi
akan suların tersine yüzmeyi erdem bildim.

yoksulca günlerimi çizme yapıp ayaklarıma
yürüdüm otları yolunmuş güzü bir uçtan bir uca, kuzeye doğru.
kuzeye, en kuzeye, tüyleri dökülmüş güzü gördüm
iri, çıplak kemikleriyle tortul kayaların orda.

görkemli bir ölüme hazırlanıyordu kollarını açarak.

kırılmış kalkanı ve mızraklarıyla bulsunlar diye
geri dönüp geldiği zaman yeni güz, yeni kuşlarla,
kararmış kaburga kemiğini, paslanmış miğferini,
otların arasına atılıvermiş çene kemiğini.

sevişilmiş kasıklarını yağmalasın diye gökyüzü
kanatları bağlı kör kuşlar, yağmur ve hüzün,
parçalanmış ettir cesettir deşilmiş dere yatağında
ağarmış taşlardır akar sonsuza

çığığımı göğsünde sakla yeryüzü.

(Kavram Karmaşa, Sayı: 24)

TANRIYLA KONUŞMALAR / Erkut Tokman

I

AŞkla yıkadımdı
Dolgun bacaklı bir kadındı
Ellerinde ebâbil kuşları
Aya dokunur
Serenatı yıldızların kumsalını anlatırdı

IŐıĝın bilgisiydi
Gözlerindeki pırlıtı
Deniz atlarının destanıyla
Uzayın galaktik kulelerine
İçkin düşlerini bırakırdı

II

Filozof düşledi
İnsaniçinci bir destanı
Tansıksal önoluŐumlarla
Kıyamete hazırlanan
Gerçeköldürücü bir uygarlıĝa

III

İlksezi itkiledi
Varlıksal dalgalanmaları
Gerçeküstücü
Uzgörür bilinçler
Baktılar içrek aynasına evrenin

IV

Önbilici
İlenç dedi öldürüyor sizi
Uzduyumlarıyla anlaşık
Kaldırarak akıl perdesini uygarlığın
Gördü özbilinci
Materyal kurtların istilasında
Darmadağın

Söyleşti insanlarla

IV

İmgelem
Pa ram par ça

Evrım

Çap

Ra

Şık.

(Başka, Sayı: 10)

ÖNCE BİR İLK-İŞARET FİŞEĞİ / Fikret Demirağ

Yetişip zamanında duyulmadı dipten gelen derin uğultu,
“iyi geceler!”e ‘uğurlandı’ duyanlarımız da;
‘fay’ çatladığında ‘geçmişola’ydı artık!
Haç titreyip Hilal devrildiğinde,
İkonlar ve dua levhaları duvarlarda kaydığında
-işte, asıl o zaman- söndü ışıklar içimizde,
ve Hayat’ın sokaklarını otlar sardı zamanla...
Lekesiz Hayat ve Aşk da bir başka bahara;
(Şey bibi: Gergin zamanların tellerinde
çırpınan gelincikler!) Şimdi kaçımız ip ister asılsın,
kaçımız göğ kuşu! Bir de ‘neoldumdelileri’imiz
caz-çığlık semtimizde!
Yetişip olan oldu... Meğer ki birimiz
‘otlar’/mızı temizlemek için eline ilk ‘çapa’yı alsın!

Ve not

Dün içimde ‘siyah derinlikler’ akıyordu,
Bugünlerdeyse çakıl taşlarımın üstünde
(hayırdır?!) neşelenmeye niyetli sular...

(Kül, Ocak 2002)

AMA YAZ GEÇTİ, BİZE NE ŞİMDİ BUNLARDAN

/ Gökçenur Ç.

Sıcaktan çıtırdıyor fıstık çamları,
öğle göğü mavi gömleğin senin.
Bir sözcüğün gölgesine sığındık güneşten.

Öteden geçen kuş sürüsü
baş harfleri adının, soyadının,
o gömleğin yakasına anneninin işlediği.

Nelerden konuştuk o yaz?
Konuşmak iyidir dedik yazsa, susmaktan,
Atlardır tanrıların en sevdiği karıları
Ama yaz geçti, bize ne şimdi bunlardan?

Anlam, sözün özdeğidir diyordum,
şiir tırmandığı kayalıktan inemeyen bir yavru keçi,
neyle dolar sözcüklerin içi, hızla boşalırken yaşam?

Ğ ile başlayan bir sözcük arıyordum Türkçe'de,
bütün sarı denizleri dolaştım o yaz,
Ama yaz geçti, bize ne şimdi bunlardan?

(Başka, Sayı: 9)

ŞEHİR YÜRÜYÜŞLERİ I / Gülenay C.

o gece istanbul'u yürüdük
otursak pera yıkılacak dedi
yaprakları dışında kurutan asker
ödevlerini yollara yazan çocuklar
bohçasında oğlunu çoğaltan kadın
tramvayın jeton kutusunda sayıklamaları
hepsini yazıyordum boşluğuna
oysa van gogh'u görebilirdik
atı sığınmış süvarilere bakıyordu

boyuna

pera,
bir derenin dibinde
kısa saçların eskidi
gövdenin hastalığa çağırdığı saat
siyah-beyaz bir film oluyorsun

şehir düştü dedi
sayfa kırk
altı mıydı yedi mi
bilmiyorum ama
şehir d

ü

ş

t

ü

!

(Kül, Temmuz 2002)

GÜL SAĞANAK VE PARAMETRE / Gülseli İnal

Asi tuz oynak katran
Ilık çağrısı kireçtaşının
Hava girdapları
Göz göz açılmış toprakta
Madenlerin kükreyişi göğe karşı
Bir tutam saç
Senden
Altınsı
Göğüste kutsalla yanan

Gece buluştuğumuz evren alev alev
Dış dünya kesilen yeşil bir damla
Hava koridorlarında
Bile
Bir hüküm bir kıyamet
Bedenin batı yönünde
Kan ve kanın gizemleriyle
Çoğalmakta yine de
Gül sağanak ve parametre.

(Başka, Sayı: 10)

MAVİ KUŞ 2 / Gülten Akın

Dünyayı tanıdı, meğer yolun üstündeymiş
yılanı köpeği kuzuları gördü
yılan derisinden çıkıyordu
(gömleği eğnine dardı, neden çıkarmadı)
çok geç.
köpek yarasını kendi sağaltıyordu
kendi kendisini ödeyenler vardı
(öder başkaları kimilerini)

kuzu muydu? sıcak eller okşayarak susturuyor
korku bırakmıyor yalnız yürüsün
onunlaydı, herkes korkusunu besliyordu
sonra kokulardı, her şeyin her yerin
onda kalıyordu
çocukluğun, güz penceresinden çamların kokusu
kış odalarının kekre, yaz evlerinin turuncu kokusu
temizlik tozları faturalar yemek tarifleri
tanrım tanrım tanrım tanrım
nelerle kaplandı
saatçi değilken bunca hurda saat
nasıl birikmişti

sevsem, birileri beni sevse dediğinde
kimse kimseyi sevmiyordu
yetim bırakılmış tetikçileri
işverenden yakınırken izliyordu
ekran bankalarla, alışıldık paralarla
saldırıyor saldırıyor
tam o an üst üste çekilmiş resimlerden
bir kol değiyordu omuzlarına
işte sildi

her Şeyi okudu öyle sanıyordu
oysa daha vardı
neydi bilinmez ki
yanlış kapıdan girdiğinde
dönme düşlerinden başka
ne kalır geriye

(Kitap-lık Sayı: 51)

GECE / Güngör Tekçe

Ne çok insan konuŖuyor içimde
Suretsiz

Bu dünyada yalnız siz mi yaŖarsınız
Ya da siz mi ölürsünüz
Bu nasıl saygısızlık
AĞaçlara gneŖlere kedilere

Bıktım yklerinizden
Zaten hepsi birbirine benziyor
Kızgın yağ sanıyorsunuz
Altından su çıkıyor

Hep aynı basamaklardan
Aynı gıcirtılarla
İniyorsunuz
BoŖluĖa

Kaç duvara çarpıp dŖer sesleriniz
Tam da gecemin içine
Yok sayın duyargalarımı
Duvar sayın beni de

Sesleriniz
Hoyrat
Densiz
Davetsiz

O kadar mı yalnızsınız?

(Edebiyat ve EleŖtiri, Sayı: 64)

UZAK BİR KIYI / Güven Turan

Bir kum midyesinin
İki kavkısı var elinde
Birbirini tutmayan
Birbirine oturmayan
Kahverengi beyaz sarmallı
Bir çakıl
Kırığında
Yeşil bir iz kalmış bir yosundan
Tuzla güneşle ağarmış
Bir dal parçası
Kim bilir hangi ormandan hangi ağaçtan
Kaç yıl öncesinin selinden

Tıran Denizi'nin kıyısından getirmiştin
Bu andaçları
Andaç olsun diye toplamamıştın
Uykusuz yalnız geçen
Bir gecenin sonunda
Yürürken kıyıda
Bir edim olsun diye
O durgun yaşamında

Bütün gece dinlediğin
Yükselen ve alçalan denizin
Dalga sesleri
Bu gece de vuruyor yüreğinde
Başka denizler düşünüyorsun
Uykusuz başka geceler
Bozkırın göbeğinde dağlar içinde

Uzak Bir Kıyı

Bir kum midyesinin
iki kavkısı

Kahverengi beyaz sarmallı
bir çakıl

Tuz, güneş, kumla ağarmış
bir dal parçası

Tıran Denizi

Uykusuz

Yalnız

Yükselen ve alçalan denizin
dalga sesleri

Başka denizleri düşünmek

Uyuyamamak

(Kitap-lık, Eylül-Ekim 2002)

ECELEYİN BİR ŞİİR KARA / H. Ziya Taşkent

-kursunkalemle de olabilir

mordur iktidarın elleri
ve kanatları yoluk hükümet kuşu
ne ki hep lacivert güvercinlerimiz bizim
kötülük dayanışmasından insan kakanlar
sınıf değıştirenler, düz hainler yani
üç masa ötede bafra için bir tanı
atonallik ve dodekafoni
tarihi tersinden okuyan...
sarışın osmanlı tarihçilerinin
dahi iki kaşık gibi iç içe uyuyan
devlet ve şairlerinin tersine
ölülerle yürüyen tarih
inhisarlar idaresinde
emlak cumhuriyetinin
memurlar dalaşdır
istanbul limanında yatar dururdu
besarabya ve transilvanya
sığırgeçidini geçince struma
bakışsızlık, kakışım ve logaritma
her yeni varılan yeri hindistan sanan
mübadele toplumunun eğrisine
ceviz ağacından düşen ve iflah olmayan hiç
çok deniz boyamış kara
ve geride bırakılan
ölünmüş bir hayat

(Bir Nokta, Sayı: 10)

ACI / Hakan Keysan

Acı gelirse. Çünkü acı sevinçtir gelir
Yaralarımı serinletir ertelenmiş sesin
Bir dost, yüzümü mektubuyla kirletir

Ve hayat ekmeye gider köylüler
Bayat bir ekmeğe gider gibi tedirgin
Belimde heybe. Çünkü kalem umuttur.

Her yüz mürekkep kokar sevişirken
Ayn güneşi çiçeğe döner sırtını
Sair, elini düşürür ilk isinde

Açlık kavgadır. Çünkü aşk açlıktır
Acıtkandır. Kapıda kalmak ödüllendirir belki.
Yasama noktasında kırılırken gül.

(Kum, Haziran 2002)

ELLERİME BAK / Halil Gökhan

I

ellerine bakıyorum ve sana bir şey söylüyorum bu arada:
“ellerime bak, ne görüyorsan söylemeni istiyorum...”
bu eller benim olduğu için onları açabiliyorum
ama açılmış parmaklar, açılmış bir kalp kadar çok şey söylemiyor

ellerimi göremez oluyorum gitgide
“onları görebiliyor musun,” diye soruyorum sana
bir doğum günü pastasının bıçağını tutar gibi yaptıktan sonra
“kesip” kendini geri çekiyorsun

II

“kesip çıkardıktan sonra kalbini, yerine koyacak yeni bir şey bulmak
mümkün mü?”
soruyorsun, ama aramızda “ayın uzaklığı”*
-sandala binip benim nehir kıyından çekilip gitmen değil dalgaları
sessiz kılan

bu sözümü beğenmiyorsun, ama daha ne söyleyeyim derken
kesip çıkardığım pasta dilimini kurtarıyorsun
“yeni yaş” gözlemcilerinin aç ağızlarından

seni görmüyorlar ama ben sana “ne görüyorsun” diye sordukça da
göremeyecekler

cevapları olmayan sorular görünmez kılıyor seni

(Başka, Sayı: 10)

SOR / Halil İbrahim Bahar

bir kelebek uçuyor
uçmak onun işi
g lhatmilere kaç adım var

bir balık zıplıyor
zıplamak onun işi
kaç karış bu suyun derinliği

yine bir çöl başlıyor
sendense bendense
esmeyen şu akşam serinliği

yor yor her şeyi sor
ne var bir yorumdan başka
hep aşk gerginliği

(şiir Oku, Sayı: 38)

UZUN ZAMAN OLDU GÜZ ARTIK HEP AŞK YERİNE GEÇİYOR / Halim Şafak

güze hep bir aşkla girdim ve çıktım hayat
hep kendimle yalnız kalmak oldu
geceler hatırlamaya çalıştığımı her gün biraz daha unutturdu
bıraksalar öyle kalırdım yağmur ve sokak
sararmış yapraklar gibi beni ardından sürüklerdi

sesimi unutsam güzle konuşmayı öğrenirdim
eski ve artık yıkılmış bir damdan hatıralarım çıkıp
gelir bir apartman katında beni bulurdu
belki anne baba ve dört kardeş bir daha
odayı badanalardık avlu kapısının önünü
süpürür gibi geleceği süpürüp götürürdüm

geriye bugün kaldı güzden arta kalan birkaç ağaç
ağır ağır sallandı gölgeleri mor bir suya düştü
daha olmamış portakallar toplayıp getirdim
düşleri mor bir kıza utana sıkıla vermek için
yapraklarının arasında bir dal fesleğen

hayat uğultular içinde sokaklardan evler doğru
akıyor ıslanmış pencerenin camına siler gibi göğ
bakıyorum bulutlardan baska göreceğim hiçbir şey yok
her evin balkonu çoktan kendini güze kapattı çiçek
saksıları odaların içinde orda burda bekliyor
ben onları günde iki kere suluyorum güneşe
çıkarıyorum camin önünde gölgem sokağa bakıyor
çocuklar her gün göğ doğru ellerini açıp
mor bir yağmurla ıslanmayı seviyor rüzgâr
aksamdan aksama çift camlara çarpıp durdukça
bir bardak rakı dökülüyor hatıraların üstüne

güze bir aşktan başlamanın tam zamanı kalbim hızla
damarlarıma kan pompalıyor gözlerimde mor bir hüznün
ben unutsam hemen o hatırlayacak

uzun zaman oldu güz artık hep aşk yerine geçiyor!

Budala, Sayı: 19

PEKİ BEN ŞİMDİ / Halim Yazıcı

topraktan bir çiçek koparıyorum
kanı bulaşıyor ellerime yüreğimin

başımı kucığına yaslıyorum annemin
derin bir mavi oluyor kaşlarında denizlerimin

alıp gidiyorum topal şapkasını aşklarımın
çıkartıp soyunuyor martılar gözlüklerini tirşe yalnızlıklara

-soru; ben artık senin denizkabağın değilim.

-cevap; peki şimdi ben senin neyim ışığım?

(Dize, Haziran 2002)

KÂĞIT MENDİL / Hamdi Özyurt

istiklal caddesinde istanbul'un
kâğıt mendil satıyor iki çocuk
oğlan altı yaşında
yedisinde kız
oğlanın adı bahardalı
kızın adı gülcekız

istiklal caddesinde istanbul'un
tramvaylar parasız
hava yılan kanı gibi soğuk
sesler kırılıyor seslere çarpıp
suların kabuğu buz

tramvaya tutunur gibi tutunmuş hayata
korkulu, sefil, itibarsız
elleri çatlak çatlak bahardalı'nın
gözleri kandan çanak, uykusuz
öyle de beyaz ki elinde mendil
ya da biz karanlığız

istiklal caddesinde istanbul'un
insanlar geçiyor resim gibi
mermer gibi, taş gibi
yalvarıyor gülcekız:
ağbi selpak al, selpak al ağbi!
sesi serçe sesi, dudakları mor
öyle yarım canlı, öyle sahipsiz
duyuyor musunuz politikacılar?
işte eseriniz
neden hâlâ kendinizi vicdanınıza asıp
intihar etmiyorsunuz?

istiklal caddesinde istanbul'un
insanlar geçiyor sel gibi
bahardalı, gülcekız!
ayıbımın kardeşleri
çocukları utancımın
söyleyin
kaç mendille paklanınız?

(Berfin Bahar, Sayı: 54)

HEPİMİZ İÇİN BİR CEHENNEM / Hasan Öztoprak

vakit yok her şeye yeniden başlayabilmek için

heyecanı kalmadı nefes alıp vermenin bile

insan ruhunun İsa'dan bu yana çarmıhtan kurtulamadığını,
bugün artık o çarmıhın hepimizin vicdanı olduğunu biliyorum

vicdansa çaresiz bırakıldığımız bir akşamdır
sabahı olmayan bir akşam

birbirimizden başka, hatta kimsenin kendinden başka
çaresi kalmamışken
sıradan bir akşama mahkûm olduk

yürüyerek çıkıp gidebileceğimiz bir odada
görünmez kapılar tutuyor bizi

dokunmanın şefkati şehvete (şiddete) dönüştüğünde
her şey bitmişti

şimdi bu şehvet hepimizin cehennemidir

iki bin yıldır bu cehennemde yaşıyoruz

başka bir cehennemin korkusuyla

her yeni günü ilk gün,
her yeni sevdayı ilk sevdamız sanarak

şükrederek yanıyoruz kızgın ateşlerde
ihtiraslarımız ve korkularımızla
acı duymayı bekleyerek

ne mümkün İsa'dan sonra acı duymak

(“Kırklar Kitabı” adlı şiir kitabından, Can Yayınları, 2002)

GÖZLÜKLÜ ŞİİR

İyi değiliz gözlük bak durmadan
kırmaya çalışıyorlar bizi hiç iyi
değiliz iki gözüm, bende can, sende cam
bırakmadılar, daha kırılacak ne varsa bizde,
gözlüğü olmayanlar çok mu acımasız oluyor
ne, çekip alıyorlar seni gözümden, öyle
çok eziliyoruz ki gözlük, sen bensiz kırık,
ben sensiz karanlık, nerde insanlık
bizi bu kadar kırmasalar, di'mi cam
dostum, onlara da birer gözlük alırdık!
Ne güzel gözümün önünde olman yine,
sensiz ne gülüşün tadı var ne de bakışın
sen olmayınca kötülük daha kötü görünüyor
gözüme, yumruklar daha zalim, sözler daha
sert iniyor yüreğime, sensiz bu dünya
bomboş görünüyor gözüme, sana gözüm
gibi bakacağım, artık senden başkasını görecek
gözüm yok, bizi görmeyenlere
söyleyecek sözüm yok, bizi çok kırdılar gözlük,
bizi tuzlabuz, bizi unufak, bizi camçerçeve
kırdılar da bakmadılar bir kez olsun cangözüyle,
şimdi hem cana, hem cama göz diktiler,
hem gözden düştük hem sözden, bir daha
kırılmayız gözlük, sonumuz olur kırılmak bir daha,
parçamızı bulamazlar ikimizin de! Ah ne bakacak
göz, ne görecek gönül bırakmadılar bize,
bir güzellik kalsaydı, iki ne dört gözümüzle
titrerdik üstüne, candan içeri olan camdan içeri
derdik demesine de, öyle bakımsız, bakışsız
bıraktılar ki gözümüzü, gönlümüzü, ne can
hevese geldi, ne göresi geldi camın,
biz birbirimize iyi bakalım gözlüğüm, canım,
belki onlar da iyi bakarlar kendilerine,

gözlüğüm, iki gözüm, kemiğim, bu sözlerimle
umarım kırmamışındır seni, zira çok incedin
kırılırsın, kırılır arkadaşlığın camdan kalbi de!

(Budala, Sayı: 22)

KIRK KÜÇÜK ŞEY'DEN / Hüseyin Alemdar

4.

Bir ömre bu kadar yara yeter
bir daha sevmeyeceğim kimseyi suyar
ömür ki, ürpermelerden dört ortalı bir defter

17.

Saate baka baka yaşlanmak nedir ki zamanda
iyi de kötü de aynı oyuk dakikaların zarında
yaşlanmak, tık-tak tık-tak göğün lekelenişi

19.

Kırdım hatıra kutumu burada! Hatıra da bir kırılmadır
albümler ikrardı, aynalar tekrar,
ah dönüp bakma! -aynalbümler kaybolmadır!

23.

Unutma, her şey eskir de bir tek ses eskimez
görmüş geçirmiş en eski çocuktur martı
martının denize dediğini kim duymak istemez

29.

Sen yokken daha iyi tutuyorum elini -Dedem, Tanrı
görünmez derdi.

Tanrı sevgili kuluna kırkında görünür
Tanrı, sarı bir çiçektir! O'nu ilk kim derdi?

33.

Evliliği teneşir biri için
son köpüğüne kadar sabun iki şeydir:
Ölüm ve mastürbasyon

39.

Yaşadım ve anladım (:anlayan kişi konuşmaz)
taş taşı anlar da
insan insanı anlamaz!

(Ay, Haziran 2002)

ÇÜRÜYÜP GİDEN / Hüseyin Haydar

Sabah rüzgarı aştı gitti duvardan.
Güneş iyice yükseldi bahçede.
Yeşil otlar çiğlerini çoktan döktü.
Kuru dalların bile içine yürüyor can.
Bense oturmuşum pencere önünde,
Haddinden fazla acı yüklü...

Neyin var kardeş, diyor bir yolcu,
Tuzğa tutulmuş tarlakuşu musun?
Yok bir şey, diyorum, daha iyiyim,
Daha diriylim, yarısı çürümüş cesetten.
Gerçekten iyiyim, işinize gidin siz.
Yoldan çıkan ben de sürüden biriyim.

Öğlen saatleri bunalıcıdır, evin içi ıssız.
İçeri gir de masadaki kitabı bitir, burnundaki kanı sil.
Sonra, istersen çıkar yürürsün.
Yollardan başka bir yer aklına getirme,
Getirirsen ölürsün, bunu adın gibi bil.

Yarım tas sıcak şarap içtim de, dönüp dönüp
Bahçe duvarına baktım, asmalar hâlâ yüksek,
Rüzgar hâlâ uzaklara gitmek için istekli.
Sen kimsin, sen böyle alçak, böyle ürkek?
Yatağına gir de yüreğini dindir...

Belki çıkış kapısını bulursun kendi kendine,
Gözlerini kapat da yeraltından geçenlere bak.
Hayat yeşerip duruyor, sen çürüyüp gitmekteisin.

İşte bak, heyecanlı bir köpek düşleri kokluyor!

(Edebiyat ve Eleştiri, Ocak-Şubat 2002)

KÖZE BAKMA DURAĞI / Hüseyin Köse

*Denizini yanında götüren ada'ya
Ece Ayban'ın anısına saygıyla*

Odur ki hayatımızdır
Ödünç rüyalarda şaraba doymun kalabalık
Akkordan gecelerde günü odaya yüklemiş som bir baykuş
Merheme yarası olan şairdi, salyangoza toprak
Zorlanmazsa çıkmayacak
Koyu bir de tentürdiyot kokusu hep devlet muhitlerinde
Zinhar binmeyecek faytonlara dehşetengiz ablalar artık
Ölüm nanik yapmayacak

Odur ki hilkatımızdır
Ödünç şiirlerde şaraba doymun tenevvürler
Cinnet başlangıcımız ve sonumuzdur
Gövdesiz yaralar kalır hep şairlerden geriye
Yoluk kuşlar gibi kanatsız dalarak uçan taşra külhanbeyleri
Tünemek hususunda mahir, balkonları yarım aralık
Uykularda bir fasıl hiç düş görülmeyecek
Bir de sabahları bazen açıklara vuran bakışsızlık
Boğulmuş bir kedi şahsiyet duvarlarında

Çok eski adıyladır, bilinir bilinmez bazen
Siz ey artık parmakları yüzüklerden tanıyan çocuklar
Ecegil dehlizlerde pişpirik oynayan fırıldaklar
Dolaşır daha doğmadan tenimizde tırpanıyla zebani günler
Bir,
Kımıldadıkça ama kalbinde temmuzun Kınar Hanım'lı denizler
İki,
Bilin ki
Artık takvimler değiştirilirken bir gün yitmeyecek!

(Kunduz Düşleri, Sayı: 6)

DÜŞAYNA / Hüseyin Topçugil

çılgın kanatlar harmanı
gökyüzü
tarlalar altında
saydı sözü orakayı

iki canlı anam menekşe
bir kybele çardakta
kutsal inam taşıdığı
bir ışıktop çengelinde karanlık
bir yunus
bir damla okyanus

başaklar
akan bir ırmak gümüş
elinde gül açan
yüreği babam
gözaydınlar
düşaynası onun

kendini seyreder kişi
başkasında

hem yakın hem uzak
yan yana yürürken bile
büyüdükçe bir tuzak
rakamlar harfler bana

başkasını yürür kişi
kendinde

doldurdum ceplerimi
turfanda sözcüklerle
bağ bahçe tarayarak
kimi gül diken kimi
aştım çölleri kanayarak
sonunda geçtim kendimi

(Kavram Karmaşa, Mayıs-Haziran 2002)

AN / İbrahim Baştuğ

Ne rüzgârlar gördüm. Ne yalancı
şimşekler mevsimsiz. Hiçbir suya
gölge olmadım, hiçbir göze keder

Özlemi uzun geceler ve günler
geçirdim. Buhurun soluğunda
ağdığım günden beri göğ

Olgun bir nar gibi çatlayıp
yarılıncaya dek ikiye, beklediğim
davet. Silası ve sofrası tenin. Gül
burcundaki dokunuş. Genzi yakan
kokusu yağış vaktinin. Zarın parçalanma
anı. Savruluşun toparlanış. Yaprığın
köke borcu, toprağın suya, korun küle
Aldanış ve cezbe

Ah bütün borçların silindiği anın
muştusu. Beklenen işaret. Gülün
kendini keşfi çiyyde. Çiyin
kendini seyri aynasında gülün

Buhur, küheylanımı sürer
göğ. Arzu yüzeye vurur
cazibe işler tende. Gül
zarını yırtar kendi dikeninde

(Başka, Sayı: 10)

TERDEN BEMBEYAZ / İbrahim Tenekeci

iki kere yoruldu, ateşe atılırken bir
ismailin gözünü bağlarken bir de,
ey kimsenin istemediği dedim,
seni bana versinler ödül olarak
bir kuş olup uzağında durayım
bakayım içine uykumu açıp
kuzular çiğdemler ıhlamurgiller
ve güzel havalar, bu değil elbet.

okuyup susuyorum okuyup susuyorum
beni taş yığını şehirli insan.

şu sıkıntı, ne kadar düşkün bana
titriyor üstüme bile annemden
en dar vakitleri esirgemiyor
bozulmuş planları görülmüş hesapları
ne olmak isterim, manzara olmak
bakanlar bakınca titresin diye
hepsi bu.

ne çabuk bozuldu ekmeğe almaya giden
paçamı sıvadım ısırmasın diye su.

dünlerin biriktiği bu yongalıkta
seni de severim yolumun üstündeyse
kar olur yağarım terden bembeyaz
nedensiz sevinçler alırım sana
görsem de bakmam, aşk gibi kurnaz
gün bitti ve şaşırdık, bir kez daha
gün bitti ve şaşırdık, bir kez daha
gün bitti ve şaşırdık, bir kez daha.

seni yoksulken gördüm, daha güzeldin
gel ey mahcubiyet, saklan arkama.

(Kırklar, Sayı: 18)

**MOR KARAVAN,
AVUNUŞLAR,
LÜKS-BEYAZ İHMAL... / İhsan Deniz**

Hepsini soldurdum!

Sokakların sesimden huylanana mührünü yeni
bir sessizlikle örtemem artık.
Dilimde tozlanan rüya
haritalarını yırtıp atamam...
erken ihtimal, geç
ölüm: Vatmanların ruhunu bal
şişelerinde koyultup çocuk
desenleriyle emziremem...

Benzimi saran son istila bu; sanki unutulmuş
bir iftiranın rahminden itiraf
mahreciyle hızlanıp yayılan: Geçemem
karşıya, ilerleyemem, bir kez daha
inemem göz uçlarıyla süzölen suların
kabarttığı o kemik havuzuna...

Son bir şansım daha olsun
istedim ölüme dair: Öptüğüm
kelimelerin kalbine sığacak
kadar rengimi kılıçtan geçirmediim.

Dudağımdaki ısırıkta, bir
Tek bunu yeşerttim!

(Hece, Sayı: 68)

YAZGI / İhsan Tevfik

yazgıdır bu
kendi elimizle kararttığımız
ya da ağarttığımız

bir değirmen dönedursun
yalnızlığın sarkacında
sudur, çağlar içre
kendimize baktığımız

mevsimler neyi söylüyor
ne koyabildik üst üste
hangi hiçtir
habire çoğalttığımız?

(Şiirli Çıkın, Sayı: 26)

ÇİLE / İrfan Yıldız

kapıları boşa açan ben değil miydim
atları rüzgâra salan ben değil miydim

vaktim erişti mi benim de
ölümün şalını attım mı ben de

göllere dalan ben değil miydim
yazları gören ben değil miydim

tek benim mi yalnız yüreğim
tek ben miyim ölü-ezgi
tek bana mı bakıyor tüm mavi gözler
tek ben miyim bekçisi türkülerin

ezdirim-özdürüm saati bu
kırık, çığlık, küheylan
rüzgâr saldırısı, rüzgâr saldırısı,
tozlar, yıkık kayalar, su yolları

rüzgârın çilesi ben değil miyim
rüzgârın işçisi ben değil miyim
rüzgârın bekçisi ben değil miyim

bana mı reva bütün kapalı pencereler
bana adalet mi çalınmış atlar köyü

vaktim erişti mi benim de
soğuk bedenlerde bilindi mi ben de
söyle kimden geldi haber
söyle kim götürdü düşü merteği

rüzgâra tutsak kurtuluş bekleyenler
gölgelerden ölen çeşmeler, çeşmeler, çeşmeler

(Uzak, Sayı: 23)

ÇOK BİŞEY / İsmail Kılıçarslan

sonra sonra öğreniyor insan bir kaldırımdan da yol sorabileceğini
elinde devletten yürütülmüş kalemlerle bayram oturmalarına gelindiğinde
yani bizim evlenmemiş uzak akrabamız
ve yani belki hayırlı bir kısmet bulur bana dayım diye her bayram
sonra sonra öğreniyor insan yalnızlıktan öte köy olmadığını

herkesin giremediği sokaklarda yaşayan falcılara da gitmiştir
taşlar, baklalar, vesaire edevatla kaderler biçmiştir kendine
çok eski bir yara izi başlamıştır kanamaya unuttuğu acıdan
bir virgül koyulmuştur cümlelerin yakışmayan yerine
unutulmuştur artık, gelmeyecek bir daha, beklenen neyse

uzun sürmüş bir uykudan uyanmak, kalkıp dayamak gibi ağzını bir testiye
kaçıp gitmek, yakalanmak birden toprağa, davranarak otlara, otların şifasına
biliyorum, biraz birbirine karıştığı her şey, biliyorum taflan kaynatıp içtiğinde
geçecek öksürüğü, nefesi düzelecek, şöyle inanmıştır çünkü:
çölde kaplanların, annelerde çocukların yaşayabilmesi için bir şey gerekli

o şey büyüyüp genişleyerek kaplamalı orta yerde ne varsa,
durumu bundan ibaret saymalı, bir barınak, bir yalan bulmalı sanki
şimdi ne yapsak o uzak akrabamız gittikçe uzak
ağır aksak çağıldasa bu su, bulsa yolunu: biz bu suya kardeş olup
devletten yürütülmüş kalemlerimizle dünyanın en içli şüirini yazsak

(Kırklar, Sayı: 19)

UÇUŞ / İsmail Uyaroğlu

Anlaşılmaz birisin
Arkadaşlık edebilir şiirinde
Kirden keğeleşmiş tüyleri
Bir sokak köpeğiyle
Yalanan durmadan
Temizlik hastası bir kedi

Sıradan, basit birisin
Rakı iğersin yalnız
O da salaş meyhanelerde
Bilmezsin neye benzer brandy
Bunun için işte
Anlamaz hiçbir seğkin zat
Rezilliğini

Serserisin de denebilir
Milli bir duyguyla iğersin sokaklara
Gece uğten
Ve bir büyükten sonra
Tuna Nehri marşını söyleyerek
Ta-ra ti-ra ta-ram ti-ram

İçli birisin de ama bir o kadar
Ar(k)a sokaklarında srterisin
kederin
Çıksan da arada bulvarlara
Bir iki renktir, fazla değil
Işıyan paletinde, kalanı kara

Karanlık birisin
Kapalı bir sustalıyla
Dolaşırsın içinde
Her an ağmak üzere
Çıldırmiş bir felaket rengi
Karşılar seni hangi mevsime gitsen

Ve şiirinde hafiften seğiren
Bir deprem

Karanlıksın, evet
Bilmezsün daha nasıl tutulur tabanca
Ama en sevdiğin oyun
Rus ruleti

Evet, karanlıksın
Ermiş gibi görmenden belli
İntihar etmeye kalkışan
İki tabancayla birden
Beethoven'ın yeğenini

Kaçıksın da biraz
Küfredersün durduk yere
Bakıp bakıp geceye
Biraz değil
Epey kaçıksın sen

Kötü adamı bilinirsin şiirin
Tecavüz edecekmiş
Gibi bakarsın dünyaya
Ve kurşunu översün çiçekler yerine
Başka şiirlere iltica
Eder bu yüzden
Korkup renginden güller
Sana kalansa dizeden
Dizeye havlayan dikenler

Tuhaf birisin
Huzur bulursun kovboy filmleriyle
Dinlendirir seni
Müzik dinliyormuş gibi
Çatışırken şerifle haydutlar
Kayalardan seken kurşunların sesleri
-Apoletli bir sığırgüder
Olarak düşünmüştündür hep
Ne ilgisi varsa şimdi
Seyrettikten sonra filmini Romm'un,
Hitler'i-

Varmıyor çoban demeye dilin
O onur İsa'nındı
Zavallı marangoz ustası
Olan sana oldu
Vernikli şimdi bütün haçlar
Ve Maria Magdalena
Bütün kürklü kaltaklar

Sapıksın galiba biraz da
İçin kamaşır bakarken
Memelere pembe dizilerdeki
Bakıyormuş gibi sanki
Resmine Aysel Tanju'nun
On beş yaşında
Ders kitabının arasındaki

Memelerden gidelim istersen
Bir de Suzan Avcı vardı
Yuva yıkan filmlerde, vamp suzan
Emzirirdi bütün sınıfı sırayla sevabına
Gizli gizli etütlerde
Taşan göğüsleriyle fotoğraftan

Memelere devam
Bir de Gina vardı, Lollobrigida
Bilmediğinden birinin ad olduğunu
Birinin soyad, bir kokteylde
Akraba sanan Truman'la Truman Capote'ü
Esmer ve cahil bomba
Sonra Liz, menekşe göğüslü haspa
Sonra Marilyn, sarışın ve aptal bebek
Diyemezsin hayır, 'o şimdi melek'
Sonra Brigitte, kasıklarınızı tırmalayan kedi
Onlar da epey sevaba girdiydi

Ölçüsüz birisin
Yazdıkça yazarsın, yeter artık
Kanmaz bir türlü şiire kalemin
Bayılırsın hele böyle
Serüven kokan şiirlere
Doyum olmaz çünkü keyfine karanlığın:
-Kemerlerinizi bağlayın bayanlar baylar
-Nereye yolculuk?
-Yasak her yere

(Varlık, Sayı: 1142)

DİL OYUNLARI / İzzet Yasar

babamın cumhuriyetinde dil oyunları uzun
uzun aralarla oynanır
asurlu bir kız istanbulda bembeyaz ağlatılabılmıştır

bünyesine iğneyle tutturulmuş düşün düşünce
uğurlu darbelerle uğurlanır
kamul ve aydın bir büzgen kamaşması içinde

bir türlü uyuyamayanların bölgesine girersen
alay fenerli bir törene girilmişleri görürsün
hayatlarından tutulup kopartılarak

ancak çok ötelerde bir şiir ay rengi adamların
başka dille konuşanların ülkesine uğrayışlarındaki
ürpertiyi anlatabilirdi

ah büyük meclisim ne hüznölüsün
bir halk temsilinden arta kalan kürtük
yasana yasana künklerine kadar süpürölürken

ilenç babaya ilenç adadım utanç anaya utanç taşıdım
kırk yıl ve dümdüz
devletim beni düşünde görmüş ki böyle yormuş

akdenizde bir kısrak gerisi gibi kımıldayan işkil
dilerim birden bire yitirdiğin her şeyini
içinde dört mıha bir bir ve yeniden yitirirsin

(“Dil Oyunları” adlı şiir kitabından, Sel Yayıncılık, 2002)

YAKUT BİR EYLÜLDE SARMAŞIK GÖKLÜ SEVDA
/ Kader Sevinç

I

Yakut bir eylül'ü gizleyen kentin
akşamlarında,
tahta atlar çekerdi çiçek arabalarını,
yalnızlığın ateşini solurduk
sarmaşık göğün altında.

Ellerinde acemi tebessümüyle,
ay ışığıyla ıslak bir ece gibi sunardı
geveze Dionizos'un içkisini Birgitta.

II

Gelirdik,
kuşlar giderdi
denizler ağlanırken
alışamadık yaşamaya kuşlarla.

III

Yakut bir eylül'ü gizleyen kentin
akşamlarında,
sarmaşıklar ağlardı, kelimeler kurumak
bilmez.
Birikirdik hepimiz kelimelerin altında.

IV

Yaşanabilir mi kelimelersiz
sarmaşıklar ağladıkça?

Yelkenlileri yorgun zamanımızın.
Biliyorum bu son doğmamız,
Asılı durur mu zamanın belleğinde
aylaklığımız?

(Nar, Sayı: 2)

DERİNDE / Kadir Aydemir

I

Gövdemde sakladığım
Soğuk yıldız
Senin için

Sesin rüzgâr
Ellerin uyku

Aynı güneş
İkimizi de ısıtan.

II

Dinledim denizi
Toprağa girdim

Suyun çizdiği kalbim.

III

Yumuşaklığı ver
Gecenin saçak uçlarını

Ayaz sürüklüyor
Göçmen kuşları

Yel eğiyor
Beni sana.

(Kitap-lık, Sayı: 56)

A BE CE / Kemal Burkay

Güzelliğini düşün bir
İnci gibi harflerin
Kuş tüyü, karnış, ağaç ya da divitin
Ucunda a be ce...
Kıvraklığını düşün dilin
Akarsuyun, ay ışığının
Yapraklarla oynaşan yelin
Dağılan köpüğün
Saçılan dantelin
Şiirin, öykünün, denemenin
Sıcaklığını düşün
Bir sevda öpücüğü
Dost eli
Kimi zaman kıvrak, şen
Kimi zaman kederli
Saran, sürükleyen düşüncenin
Tutkulu, candan, yürekten
Ak kağıda kara oya
Balçığa, mermere, zamana işlenen
A be ce...

(Ütopya, Sayı: 6)

ADIM METİN OLSUN / Kemal Özer

Hadi hep birlikte yazalım bu şiiri
adım metin olsun bu kez benim de
hadi benim sesimle ama senin hüznünden
hadi benim acımdan ama senin sesinden
birlikte söz edilsin bu şiirde.

Birlikte yazalım hadi ölüme karşı
konuşalım bir yürekten hadi bir ağızla
kimse ayırt etmesin kimin söylediğini
nereye kadar benim neden sonrası senin
kivrıla kıvrıla yanan bir kâğıtta

Değdirir değdirmez kanatlarını yüzüme
senin kaşlarında yuva kurmuş sorular
hadi gel bir yangın öksüzlüğünün ardından
kalan külü bile tanımayan çocuklara
nasıl anlatırız konuşalım susmak yerine

Nasıl direniriz elimize bir gül almadan
bir sözün içinden geçen kıvılcımları
nasıl taşırız konuşalım herkes sussa bile
bir külden nasıl diriliriz bir şiirle
ne kadarını kimin söylediği belli olmadan

Her dizyle biraz daha ilerlesin bu çerçeve
her sözcük bütünlesin içine konan resmi
hadi benim yüzümle ama senin kanatılmış yazgın
hadi benim bitimsiz özlemim ama senin yüzünle
birlikte dile gelsin bu resimde

(Dize, Sayı: 86)

EYVAH / Kemal Sayar

Saçlarımda soğuk bir rüzgâr
açıklanmaya muhtaç
bir geçmişim var.

Lise birde yasak kitaplar okumaktan cezalı
alnımda uçuyor kuşlar
her sabah Tanrı'yla yüzleşmeye
demek ki takatim var.

Üç yılı üniversitenin
tuhaf şeyler ezberlemekle geçti
uçtu gitti ezberimden sevdiğim kızlar.

Tam da helâk olmaya hazırlanırken
bir anatomi sunağında
toplanıp Albatros'un kanatlarına
berduşluğu bir yol bildik
ve içtik kelimelerden kana kana
hâlâ genciz
Tanrı'yı sevmeye hâlâ vakit var.

Ruhumun kuyularına bağırıp da
gelen sesle dönmeyeydim meşke
neme gerekti benim tababeti ruhiye
kaç ormanda kayboldum, ararken
kendi izimi, kaç ses yankı vermeden
döndü ki, eyvah ki eyvah.

(Dergâh, Sayı: 147)

GECE KUKLALARI / küçük İskender

çelişkili kuvvete dönen yapışkan bir ölü var
korkulan otobanın ortasında viraj yaratan.
bir dedektif hissiyle yaklaşırken dünyaya ay
toprak tutarken elini cetvelle çizilmiş suyun
gözlerini düşürmüş bir genç kız gibi mağrur
ve diken diken; arabanın bagajında bir ölü
var
direksiyondaki cesetle hayatı tartışan.

(Dize, Şubat 2002)

“BİR TURUNCU BULUT” / Lâle Müldür

İlk aşkın yeniden başladığı gün
sen ilk kara benziyordun
ben hızla kayan turuncu bir motora
helikopterdeydim ve ilk defa
havada şiir yazıyordum
kameramanlarla ve gazetecilerle
çevriliydim
işte çok değişmiştim
aşkımızın çimlerde ilk başladığı
o günden
öğrenciydik o zaman, habersizdik
geleceğimizden
hangisi daha iyi bilmiyorum ama
seninle helikopterde Mercan Dede
dinlemek isterdim şimdi
yoğurt ve şeker gibi
ilk aşkın yeniden başladığı gün
sen Topkapı'ya benziyordun
ben Ayasofya'ya
çok yakından geçtik ikisinden de
ilk aşkın çok yakınından
geçer gibi...

(Radikal Cumartesi, Sayı: 321)

CENNETE YÜRÜMEK / Levent Karataş

binlerce kelebek
bir baharda bin patikadan
uçan
söz'ü taşıyan binlerce melek
arşa yükselen nur sözlerini
işte müjde ırmak
unuttuğumuz sır
ve güle âşık bülbül
vecd, tesbih, esma-ül hüsna

ve la ilahe illa
ve la ilahe illa hu

bir çift çorap

bugün iyi bir şey yaptım
çoraplarımı yıkadım
bir çift çorap.

yarında bulurum
yapacak iyi bir şey
ya da bir çift çorap

(Gösteri, Sayı: 241)

BİR YAZ ŞİİRİ / Leyla Şahin

siz yeni bir yaş aldığımız zaman yaz geliyor.
iri ve sıcak yapraklar bir bahçe gibi
dolduruyor kalbimizin en güzel boşluğunu.
açıyor geniş ve dalgalı çiçeğini rüzgâr
güneyden kanat kanada dönen kırlangıçlar
bir masal gibi ısıtıyor evlerin alınını.

siz yeni bir yaş aldığımız zaman deniz başlıyor.
sabahsız ve kimsesiz dünya
sabahsız ve kimsesiz insan
kayayı delen incir gibi
şarkısına başlıyor...

siz yeni bir yaş aldığımız zaman gök derinleşiyor.
umut mavi bir uçurum ve nehir olup
akıyor kalbimize durmadan akıyor
kalbimizde sevda yaratmak için.

siz yeni bir yaş aldığımız zaman, zaman şiir oluyor,
kelimeler aşkla ısınmak için ay oluyor:
uyumuyor kelimeler bir daha ay uyumuyor...
hazirandan bir gül koparıp en ıssız
en yaralı olana veriyorsunuz
güneşin altında bir sevinç olsun diye
yaşayan her şeyde bir sevinç olsun diye
siz yeni bir yaş aldığımız zaman haziran başlıyor.

Haziran beyaz bir güldür ve kırmızı bir kalbi var.

(Yaba, Sayı: 17)

**EŐKIYANIN ELLERİ,
FESLEĞENLER VE KANAYAN / M. Mahzun Doğan**

Sesinden öpemedim, dokunamadım gülüşüne, yüzünle uyandım da

Serseri bir güneş, çıplak ayaklarının hiç basmadığı bir balkonda
Pervazına, teneke kutularda fesleğenler, filbahriiler dizmediğin
bir pencereden elbette eksik görünüyor Ankara. Ne yapsam
onarılmayan kırık bir gök, gri bir gürültü Sevgi Sokak. Aşklar da
Yaramı öpüyorum, o hep büyüyen yaramı
dudaklarda... boyunlarda...

Öpemedim gülüşünden, dokunamadım sesine, uyandım da yüzünle

Neredesin nerede? Bir fotoğraflardasın, bir düşlerde
Kırılma noktasından uykuların savrulup yiten bir tülde. Çırpınan
pencere, uçuşan kent, kanayan ülke, uyuklayan kapı kolu, ağlayan
balkon, çıplak ayaklarının bir kez olsun basmadığı

Bunlar yaramazın, eşkiyan, en küçük oğlunun elleri
seni özlüyor fesleğenleri okşadıkça

(Pencere, Sayı: 34-35)

Kış geliyor...
Kuş gövdelerinden titreyen tüy kıpırtılarıyla...
Çocuklarda öksürüğe karışmış ince, ıslak gülücükler
Terli çıkılmaz...
Sokak arasına sığınmış serçelerden biliyorum
Kurumuş dallardan biliyorum, çıplak yollardan
Yürünmez artık akşamın sultasında rüzgâra karşı
Kış geliyor...
Narların renginden anlıyorum kırmızının solduğunu
Mandalinanın mavisinden...
Martılar gövdeleriyle çiziyor adlarını
Süzülüp çoğalmalarından (anlıyorum) seziyorum dalganın
büyüdüğünü
Ne çok "M" gök, mavisine karışmış leke sızıntıları gibi
Sessizliğin filizlendiği deniz yeşilinden
Gülün üşüdüğü aşkın elinden belli...
Üşüyor avuçlarımdaki çocuk yüreği
Tenin kavuran ısısından anlıyorum
Kış geliyor...
Hışmından suların donduğu kasabamdayım
Uzadıkça uzuyor şiirim
Çünkü anneme yolculuk ediyorum
Toz bulutu gibi çökmüş sis
Dağlar siper olmuş kırlangıçlara
Pek mevsimi değil biliyorum
Bir kuğu var ekin tarlalarında
Anlayamıyorum...
Görüyorum
Üşümek için yola çıkıldığını
Acının olduğu yerde erdemin büyüdüğünü
Kuğuyu tanıyorum...

TAŞA ÖVGÜ / Mahmut Temizyürek

Filistin çocuklarıyla Mehmet Taner'e

Taşa göster
Taşa yansıt
Her kaosta yalın bir uyum sunacaktır sana taş

Düştüğü yerde tartar kendini
Aruz hece değil
Taş vezni,
Hangi sözcüğe çarpsan
O tok ses dolar diline
Baba dağlar ana taşlar

Ele al, değişirsin
Aklın kamaşır, avcun kaşınır
Silah yapmak istersin onu,
Avin kanatlı kanatsız canlar

Yastık et; kainat yıldız yıldız
Uzan üstüne: çoban yatağı
Ör: evler kaleler
Uç: kartalkaya

Sıdk ile dokunsan: Hızır izi
Aşkla koy başını: kuş tüyü
Bas bağrına: acın dinsin
Kalbin taş kesilsin
Duyguna biley taşlar

Elmas değil akik değil
Sarkıt dıkt değil
Bildiğin taş
şeylerin ya karşıtı ya benzeri
Her sesin son notası
Aşk gibi tek heceli

Sen de bir kan taşı edin kendine
Onu sakın kırma
Dağılır bin heceye
Paramparça canhıraş

Okta taşı, taş ol, taşa karış
Ona can ver, damar bul
Taşla doğrul, iki ayak üstünde
Yükselsin o dik baş
Yağmura karış, karda kal, toprağa belen
Öylece dağıl yeryüzüne
Toza dön yavaş yavaş

(Kunduz Düşleri, Sayı: 6)

DEMİRDEN KAPILAR / Mehmet Can Doğan

Cankutay ile âlemi seyir

Ey gözlerinde zehir ne görüyorsun bana da söyle
kutsal -kut hı hı kutsal -kut
ey gözlerinde yara ağaçlarda ne var
ne var kuşlarda

Ah bu dünya -bu hı hı bu dünya
tebessümünle gördüğün bu dünya
burda bir arıza ordan sevdiğin
gözlerinle kaçırmak istediğın aramıza

Kaderini -bu hı hı bu kadar erken mi
hep ilk ve hep son gibi mi gidip gelir
ekip biçmeyi konup göçmeyi
bu kadar erken mi

Dokunmasam dönmeyeceksin
neye uzuyor memnuniyet bahçesinde kirpiklerin
bak sana su getirdim -bu hı hı su
çitlerden de verebilirim

Yosunlar gibi dikenleri içine kirpiler gibi
acı bu kadar mı güzelleştirir
böyle çabuk mu tanır sahibini
-kuş -kuş hı hı kuş seni mi bekliyor beni mi

Ey gözleri göçmen ne ben seninle
gelebiliyorum şimdi ne de sen
benimle erken - - -
yitirilecek bir ülkeyi -bu hı hı beni

Ah hatırladım birlikte bilineni bilinmeyi
-bu hı hı -bu hı hı -bu hı hı -bu hı hı

(E, sayı: 40)

SÜRGÜNÜYÜM GÖZLERİNİN / Mehmet Ercan

biter bu aşk senden bana ne kalır
tenimde teninin gözyaşı kalır

kal be öksüz bırakıp gitme beni
kalırsa su gibi bakışın kalır

saçlarından bir tutam bahar bırak
yüzümde gül açan bakışın kalır

gözlerinin denizine sürgünüm
avucumda elinin ateşi kalır

selviler ki kıskanır endamını
yaprakların uçar hüznün kalır

biter bu aşk senden bana ne kalır
tenimde teninin gözyaşı kalır

(Eski, Sayı: 9/10)

AYRILMAK / Mehmet Zaman Saçlıoğlu

Dal gibi kırılan bir sesti kurak
Tahta merdivenden yuvarlandı ceviz

Bu sert anı kalın bir denkte kalsın
Yağmurdu anımsarım, seldi de, yine çorak.

Öpüşürken yalnızlık ne acı ne uzak
Dudak ve sessizlik, sessizlik ve kulak.

Nasıl söz bu çelik, içinde su tutsak
Mühürmüş bulduğum meğermiş tuzak

Uçurtmam uzaklaşır düğümleri açtıkça
Her ölüm geldiğinde pekişiyor bir uyak.

(“Sarkaç” adlı şiir kitabından, İş Bankası Kültür Yayınları, 2002)

SEKİZİNCİ ÂYİN / Mesut Aşkın

-tek mümkünüm'e-

eğildi suya yüz buldu mevlîhân
başı boynu omuzları sırtı bacakları ayakları
yürümeyi bakmayı dokunmayı barındıran
varlığıyla bir temsili işaret eden ölüm ve
dirimdir gövde

mevlîhân kavmimin dor kapısı
tek başına gir gövdemi aç
-sesin sır

gövdedeki göz kırılğan aklın
son atı buradan oraya geçişin
birbirine çaksın gövdemdeki kav
eğrileri düzeltsin

mevlîhân tabiatı diriltme daha
sesimi duy cemaatin odasından ayrıl
-sesim kilit

sûretin benzemesin duvardaki sırlı resme
bakışın kendinden koptuğu odadır ayna
gövden kendini nasıl bilecek odada
duvarlar sır

gövden anakara parça parça
karanlık gezdır kendi yarını kendinde sen
beni bir daha söyle mevlîhân
kendinin işgalidir gövden hem
ayna hem sır cismimle aramda boşluk var

mevlihân sahiplenme yalnız bırak gövdeyi
dokunma kendini acıtırsın
sorusunu yakan külse gövde
sen de gel kendini doldur odada
-gövdem sır

(Işık, Sayı: 9)

ŞARKI 11 / Metin Cengiz

“Artık ölümdede tad kalmadı”

M. Cengiz, “Ölüm Binlerce Adın Var Yurdumda”,

Gençlik Çağı

A

Ölümün anlamını soruyorum kendime,
tanıdık bir sokağa girmesi gibi bir çocuğun
kayboluştan sonra. Geçmişini bulan bir kavim
gibi uzun süren esirlik yıllarından sonra.
Doğru tutulmuş bir hesaptır diyorum ölüm
bunca yanlış yaşamaktan sonra. İncirler
olgunlaşıyor birdenbire ağacında.
Çaylar aniden demleniyor. Anılarım
daha bir olgunlaşıyor. Anlıyorum
uçurumları sevdiğimi. Ölümü...
anlamını soruyorum kendime ve diyorum
ölümü yağmalayan korsan hayatmış
girerek sulara. Bakın, çürüdü bile
ölümün tohumu. Ezan sesleri haber vermiyor
vakti artık. Düşler dağılmış bile yıldız tozuyla.
Yol kaybolmuş izin karanlığında,
anlamın toprağında açan. Gömdüm
beni toprakla halk eden mimarı.
Bir kesik baş işte, yağmurlayıp
duruyorum ölümün yapraklarında.

B

Şimdi bir uçurum oyunu ölüm
Efsunla yağın Doğulu kar yağışı
Uzun hasretlerin yürek atışı
Donmuş fotoğrafı varoşlarda evlerin
Ölüm görgüsüyle karşılar kışı

Zehir açmış haşhaş tarlaları demek
Çocukluktan bu yana koynunda uyuduğumuz
İçtiğimiz afyonla beslenmiş bu yürek
Paslanmış sabrı kefen yapan kilitler
Uçurtma değil şüirdir uçurduğumuz

Şimdi kardır havaya savurduğumuz
Ömürden geriye tek sevinç tek hüznün
Biz ki beton olup demirle kavrulmuşuz
Yazıcısı bellemişiz kendimizi imgelerin
Ölümü ebe bilip Azrail'le doğmuşuz.
Harfi olmuşuz okunmayan simgelerin
Biz ki ölümü kaçak tütünle avutmuşuz

Şimdi kır kahveleri bile ölümle yıkanır
Bizden geriye yalnızca ölüm kalır

(Varlık, Nisan 2002.)

MİSVAK / Metin Kaygalak

1.

cesur topraklardan dizboyu yol gitmeden
kim diyebilir alnım müjdedir korkaklara.
şurda kıvrılıp duran benim için
nasibi yokmuş diyecekler
inanalım ve bilelim artık:
nasibi olmak bu dünyada tuza vakitsiz yatmaktır.
şimdi şakaklarımla başlayan esmer adet
ömrü azolana medettir.
oysa ben denizlerden sabahlara akarken
aklım şehre değmiyor
-uzun balkonlarında ölü menekşeler
-uzun balkonlarında ölü menekşeler

2.

bana itimat eden göğe bir hüsrana borçluyum,
alnımın düştüğü heceye küfür.
hamd eden yüzün serinliği bir avlu ne çok uzaktı
ve yaralarımı sarmazdı.
hem kim diyecek ki:
-bendim ve bildim ücrayı!
ama ne var ki pazar toplayan kadınlar bilir
ve öldürür şehri bir akşamüstü ölmeden.

3.

şimdi elem olsun sana kıtlığım
boynumu uzattığım ipler sevinç!
kimsesizim.. gözlerim kuyulara bakan Süryaniler
kadar hiç.
değil mi ki atlara sürülen süt adamlar
cünub elleriyle bıraktılar develeri..
haber olsun herkese ve unutmasınlar:
-bahadır adamların ellerinde kuş ölüleri
-bahadır adamların ellerinde kuş ölüleri

4.

bana yetecek sanırdım, duvarları kederli akşamın
nehirlerin çabası boşunaydı, ona yetecek sanırdım.
onaracağım bir şey kalmayacak hem
şu sabah yoksulu yüzüm,
mağlub askerler, yetim şer çocukları..
elimden gelmiyor, içimi tutmuyor
başkasının kalbinde seviyor olmak kendini:
-ah ben! başkasının dişlerindeki misvak.

(E, Ocak 2002)

TUFAN / Mustafa Atapay

altımdan çekin şehri
gölge düşmesin
kaldırımları sökün
taş taş üstünde kalmasın
bu paşa gönlümün ölçüsüz kibirli emridir
kumaşını şeytandan aldığı kaftan
kurdeşenli tenine yakışır
karışık sakalların
kuru mandalinaya benzeyen dudaklarını ısır

bir tufan düşür bu şehre Tanrım
bir de keçi diliyorum senden
“günah keçisi”
kusursuz bir vuruşla keseceğim onu
adayacağım sana
sökün et lanetlerin tufanı
çocukluğumun sarı derelerini kat kendine
biraz önceki geçmişe dönüyorum da
kısıp gözlerimi
özenli saçlarıyla yürüyenler
boynundan kopmuş duvarlara asılı
Tufan hoş geldin.

(Üç Nokta, Sayı: 2)

YANLIŞLIK / Mustafa Celep

Bir yanlışılık var yağmurun yağışında
Koşarak, çarparak, sızarak aralığında acının
Asırlardır yanan bir kadın gibiyim
Bak, zincirlerini şakırdata şakırdata ilerliyor hayat
Katar katar ihanet kuşları doluyor gövdeme
Bir nefeslik mezarım kaldı, gidiyorum
Bir yanlışılık var yağmurun yağışında
Kanın akışında ve aşkın
Bir ejder gibi savrulduğunda
Sırtında hançerle yaşayan
Okyanus yürekli kızlarda bir yanlışılık var
Canım acıyor ve beynim
Dünyayla birleşiyor sonunda
Sen uyu tatlı çocuk
Uykundan kahırlar üremeli mutlaka
Coşkunkuluklar
Ve narin bedeni aşkın
Yazgını kakışlayarak kelimeler doğurmalısın
Uçta
Bir bayrak gibi sallanıyor
Savaşmalısın
Ben nehirler severek
İnce öpüşlü mektuplar yazıyorum
Yontuyorum bedenimi ağulu kadınlarla
Ölümün gölgesinden
Hayatın burçlarına
Göz yaşları ve kargışlarla
Ve tüketip ruhumu o uzak şehirlerden
Yeni bir şarkı getiriyorum
Yeni bir şarkı, yanık
Ve hüzne bakan
Bir yanlışılık var yağmurun akışında
Bir yanlışılık var yağmurun akışında
Bir yanlışılık var yağmurun akışında

(Kırklar, Sayı: 19)

BİR GİDİŞ TATLI LİMON DUDAKLARIMDA

/ Mustafa Fırat

gözyaşları siren ürperişleri
ovaları aşan yollarda
yeri ayırılmış zorunlu bir biletle
gece önce neşterle yarıyor
sonra kanıyor yüzü kısa hatıraların

ey ruhum bunaldın
geç git sen de dar geçit tünellerden

sen mi gidiyorsun avuçlarında ümitlerim
çıkınında bir tutam yaşama sevincim küfleniyor
sesim tren düdüğünde
yırtıcı bir çığlık yayılıyor da yayılıyor
tüm sakinleri istasyonun bir bir uyanıyor

uğurlamak seni uzaklara yanı başımdan
bir kadının düşük yapması gibi bir şey
bir şey hani kumral arzuların düşlerinde asılı kalan

sana gümüş bir tepside sana kırmızı kurdeleli
yuvarlak bir söz gözlerinin renginde taşı süslü
gelince sen gece iyileşecek fiyakası olacak
yıldızdan çiçekleri entarisinde açan

ve tüm hayallerim kaynayan kazanda buharlaşıyor
ki bir gidiş tatlı limon dudaklarımda

(Budala, Ocak-Şubat 2002)

GÜN YAZITI / Mustafa Kz

“Leylekler gitti
demek ki eylül.”

Böyle yazmışım
eskitrke bir kitaba
(şıfalı Nebatlar ve Emraz
Babıâli, 1910)

Bir tarih düşmek iin:
(İlk yağmurlar, gzn süvarileri.)

Hüseyin Avni, sakalına güneşler öğretiyor
cebinde kuru iğde, sarmaşık tohumu, topağaaları
ben bağa gzlklym hâlâ
stm başım Nisan Tezleri, Mukaddime 1-2, gecesevaları
Anti Dühring, Türlerin Kökeni, 1844 Elyazmaları
g yollarına bakıyorum sarışın, uzun boylu
şiir yazıyorum, bir l sıcakkanlı şiir yazınca
hi ölmemiş gibi bakıyor her şeye
aynı yoldan dönüyor evine, aynı bulvarı yürüyor öğle sonu
aynı ağacın adını unutuyor durmadan
oysa bir kfur ağacı vardır ve neyse kokusu o
unutuyor l olduğunu
-her l ekingendir yaşamışlıktan
beyaz bir atla dolaşır arşılarda-
unutuyor nk unutmak, kavlamasıdır bir yaranın
bir l unutmak kadar yer tutar dünyada,
şu kadarcık bir şeydir
bir küllük, bir kumsaati, bir kalem ucu, bir düğme
sevmem bu yüzden l sözcüğünü
kokar, bulaşıcıdır, dalgın, sömürgen, yayılmacı.

Öğrenciler çatışıyor Beyazıt Meydanı'nda
Plaza de Mayo'nun güvercinleri esmer ve uzun
bir çocuk, oldukça turuncu
tutuyor elinde, görülmemiş bir göğü
koklayıp iliştiyor yakasına
'yaşasın' diyor, yaşasın deyince
anlıyoruz ki yaşasın bir sözdür
karartmalar geçer, Açık Şehirler, çok ağaçlı bulvarlar
köprüler, kale içleri, yer yasaları
'yaşasın' diyor, düşünüyoruz o zaman artideğeri
Londra Borsası'nı, Çin Seddi'ndeki kuşenleri
Tanzimat gazetelerini, İbret'in ilk baskısını örneğin
Rodos, Magosa, Akkâ sürgünlüğünü
Aleksan Sarafyan, Ahmet Midhat Efendileri
Ebüzziya Tefkik ve Monapirizade Nuri Beyleri
Hüseyin Hilmi'nin tersane ve tramvay grevlerini
(Bozdoğan Kemer su yolu değil, kan yoludur
İştirakçi Hilmi, sol eli şakağında, Bâlâ'da bir bağ
kuyusundan su çeker gibi düşürülmüştür
bir uzun Bizanskemerike -ki işçilerin yüzleri
tarak tutmuyordur daha.)
Amele Cemiyeti'ni, eski yeni Fırka'yı
elişleri dantela ve nakış sepetlerini Yaşar Nezihe'nin
Clara Zetkin'i, 8 saatlik iş gününü, Marx'ın kurşunkalemlerini
Kasım 1847', öyleyse Manifesto yazıldı yazılacak
istemek kipine çalışıyoruz, dinamit gibi uzuyor kollarımız.

O zaman görüyoruz bir ölü
kendinden başka bir şeydir
bir susku kendinden başka bir şey
bir yengi kendinden başka bir şey
bir sıkıntı kendinden
belki bir sıkıntı, hepsi bu
olmuşsa ondan olmuştur şu bizim baş başalığımız
kendimizden başka her şeyle
o sıkıntıdır eritip olgunlaştıran bizi
(ya da Avanoslu bir kil ustasının uykusuzluğu)
anlamak bizden sonraki kitapları
bir yeryüzü durup bakmışsa bir yeryüzüne
bir kapı açılmışsa bir kapıya durup dururken
bir taş konmuşsa bir taş üstüne
karılmışsa terin ve elmanın çiyiyle öncesizlik toprağı
görmek, söylemek için kumun, ahşabın, alevin sesini
yükseltmek için o yenicil yapıyı.

(Öteki-siz, Sayı: 16)

UYARI / Mustafa Muharrem

dünyalı bir şey mi ellerinden edindiğim yankı
elma düşüncesiyle, suyla tüylerimi onayan?
dans acizliği bize balkonda yağmurla isa,
denizi felsefenin ve zikrin başına koyan.

hatırla! ürkekliğimi kanıtlıyordu lale:
epik yanılığlar omuz vururken kabaca, şehir
bizi alfabenin o nobran faytonuna kilitliyordu;
bizi lakap takınarak kabuslar, küller ve şüir.

ben yürürdüm, ışıklar parçalarından tutup
sürüklerdi meydanlara bakış bahçeni.
genç kızlar olurdu pastel seyyah, yolun yanağında!
uzak çimenler bir dua gibi tekrarlarken seni.

seni, ey yazların o mayhoş santuru!
ey bir kediyi ağaçla konuşuran imlası kör dil!
bir adım atsak menekşedeki yemine doğru
yüzünle başlardı su, siyah kaynarken iskambil.

hatırla! kana kalkıyordu otobüsler,
kalbi durmuş harflerden, tellaklardan çok sonra.
kana: lambaların mazeretini başka ne süsler?
kana: kirpik destanlarına, mimozalara.

gözlerine ait bir vecize bu sabah, bütün gök
savaşla pekmezin ilişkisi üstüne kuş temsilleri:
bir tayı çözmüş, bir hırsı anlamış olacağız
çökertince gövdeyi dokunuşun o deli zilleri.

(Hece, Sayı: 68)

YILDIZLARLA YÜRÜMEK / Mustafa Ruhi Şirin

Saklambaç oynarken vurulduğum
Çıkmaz sokak
Benden Filistin'e kalan tek süs
Annesinden çalınan bebeğin
Sesine benziyordu o sabah
Göklerden bakınca Kudüs

Hepsinde aynı beyaz küçük el
Kimdi ışıktan çemberleri çeviren?
Nasıl da duyuyorum sevinçleri!
Yerken aynı ağaçtan ayrı renkten kirazları
Beyaz çiçekler uçuşuyor bahçemizde
İsim ağacımrsa rüyalarca güzel

Geceler de mavi gündüzler de
Önümde arkamda hiç sönmeyen mum
Koşmak konuşmak kadar ve oyunlarca kolay
Düşsem de sızlamasın yüreğin anne!
Konuşan bir yıldızla yürüyorum

Hiç uzaklık yok yakın var hep
Aramızdaki fark, ben hem ordayım hem burada
Sordum benden önce gelen, haberci çocuğa
Göreceksin, dedi, bayrağı göklere çekilirken
Babalar, Küçük Meryem diye seslenecek
en büyük dağa

(Kaşgar, Sayı: 25)

YAZA MAYA / Mutlu Can Güvendir

Seyri uzak bir korsana
Çöl rüyası sorulur mu hiç
Defterini su yutmuş

Haritadan çıkart anakarayı yırt

Maviyi içinde saklayan çöl
Öpe öpe bulutları ağlatamadın
Gökyüzünün gölgesidir deniz
Kaptan Flint yukarıya bak
Hiçbir tuvalde yoktur bu renk
Geleceğin varsa şimdi gel
Ey derin yalnızlık “Ay burcundayım”

Ömür bir yelkendir dalgaları kaptan

Kunt kayaya çarptı mı hayat
Dolares bir yıldızın adıdır
Ve aşk içinde kürek mahkumu kal
Bu bildir bir hikâye olsa da
Karanlık bir fahişe dalgaların ötesi
O yüzden çıkar beni

Yaza maya çalışıyorum

Ahşabım kurumuş rutubet
Dalgın yıldızlar gibi kayıyorum
Ve hâlâ üşüyorum
Aç bir oltayım derende
Yalan bir tarihteyim
Belki dönerim...

(Yaba, Sayı: 15)

YARIM EV / Muzaffer Kale

Eve dönmek uzun zaman alır,
karanfili kalır odaların. Akılda
başlayan benzersiz sabah. Düşüncenin
yalnızca yaşanan yeri. Unutulmasın
yola çıkarken söylenen şarkı.

Epey gençtik yola çıktığımızda,
üzgün değildik. Sayılmazdık
sevinçli de.

Tam olarak, dilin bu kadar değişeceği
kimin aklındaydı. İlerledi
elimizdeki deniz. Uzadı
gemici fenerinin gecede bıraktığı iz.

Ev uzaklarda yanıp sönüyordu bakınca.

Eve kolay dönülmez. Sürekli
çağırabilir balkon, çatıya oturan ışık,
üstüne bir şey almazsan hasta olursun
evde. Öteki odalarda sabahlar gece.

Ev içindir yalnız yaşayan insanlar.

Ev uzaklarda yanıp sönüyordu bakınca,
düşlerden görünüyordu insanlar,
bir iki sayılıyordu, üç beş...
Yüzlerini değiştiriyordu. Dünkü
halkın yalancıları.

Üzgün değıldik. Aşırı derecede
hayat geçiyordu dışardan.
Sevinçli de sayılmazdık,
geçenleri yaşadığımız için.

Eve dönmek uzun zaman alır,
karanfili dağılır odaların,
azıcık açık kalır kapıda gün.

(Akatalpa, Temmuz 2002)

NERUDA / Müslim Çelik

kaptan dalgalar sesimi arıyor
atam gök anam yer vakitler aşk olsun
yüreğimdeki şiir yarası Şili
gül bahçesinde gül aşkın cemal olsun
kulaklarım çınlıyor yel terliyor
atam şiir anam barış aşk olsun
ANDlar'a kayıyor gönül mayısla
çiçeklerden difenbahya aşk olsun
sıradağ ince bir şerit alnımda
kaptan dalgalar sesini arıyor

(Şiir Oku, Sayı: 38)

KARŞILIKLI İSTİSMAR / Necmi Zekâ

Söyle, günlerini yedi sayı yolculuklarıyla
doldurabiliyor musun? Sinirli olmak, sinir olmak
peşinde; ben ne diyorum, sen ne diyorsun...
Bu sıkışıklıkta, birini açıkça sevme gereği
görüyor musun? Çok parça, ama tek perde,
bu ters aydınlıkta, af ve özür! Af ve özür,
dilencilerin kostümü! Katılıyor musun?..

Seyrek de olsa, daha zoruna alışık olan. Olay güzel,
olay basit de... Sonuçları? Onlar ne olacak? Bizim
gibiler de olsun diye. Biraz benden, biraz senden,
birbirimizi kullanarak...

Gerçek sona eremeyen, son gibi görünür,
uzadıkça uzayan... Sırları bulabilen,
her şeyi bilip, sessiz kalır, izleri silen.
Bu duyarlığa şartlanmak nasıl bir şey,
anlayabiliyor musun? Tepkisizlik bilgisi,
kendine kuyruk olmak. Sen çok fazla vurgulu
konuşuyorsun! Uyurken düşündüklerin, düş olamaz.
İfadende 'ben motordan anlarım' saflığı.
Kimse bu hareketlerden bir şey anlayamaz.
Anlayabiliyor musun?

Kafana monte edilen, bu kesin böyle tıktırısına karşı,
messagequisse dinlerken. Seyrek bir çiziktirme gibi.
Sakinleşme arzusu, yol açıcı olabilir mi bizim için?
Yorucu yolculuklar gibi, bundan daha sıkıcı bir aşk
olabilir mi bizim için?

Sen, içi dolu dolu olan, içi başka türlü parlayan...
İçi sımsıkı, içi sürekli kararan... Katılıyor musun?

(Varlık, Temmuz 2002)

IRMAK TUTULMASI / Neşe Toğan

Yaz gelir
Yalnızlık uzar
Bir kedi dolaşır
Tüm kelimeleri

Rüzgârın nasihati uzakta kaldı
İnceden giyilen yelekler uzakta
Toprağa düştü sözler, yağmur yağmadı

İçimde biriken seslerin ormanında
Kayboldum, sislendim
Çok gördüler beni

Uykuya yatırılmış bir çocukluğum
Rüyamda dünyayı görüyorum

Sesini duymazsa başlamaz gece
Evlere sığmaz olur çocuklar
Benimle birlikte
Göğünü şaşırmış bir akşam
   düşer ellerine
Sevgidir pekiştiren yalnızlıkları
Böyle bak yüzüme...

(Başka, Sayı: 10)

ANI / Neşe Yaşın

Öyle güzel dalgaları ki onlar
seni ve beni aynı anda kucaklayan
üzüntün dağılsın diye sırf
bir şey vardı fısıldamak istediğim
içim hem sevinip hem acıyordu
sözcükler bilmiyordu
kalbin dilini.

Sonra sarıldık öylesine
sanki yokmuş bizden başka hiç kimse
ve dudakların o içi içine sığmaz öpüşte
aşkımın esrimiş coşkusu tattı.

Sen de yaşadın mı bilmiyorum
gökyüzü deniz sen ve ben
donup kaldık tülde bir an içinde.

Şimdi belleğimde uçucu sisler
aşkı anımsayan ıslak gövdelerle
uzaklara ürpererek yükselir gider.

(Edebiyat ve Eleştiri, Sayı: 63)

EVDEN HAİKULAR

YA DA KUTSADIĞIM EVE KÜFRÜMDÜR / Nigar Okyay

ev incir imiş
karnı sarı bir ayet
yarası küfür

dağı görürdün
denizi ve yatırı
resimler çoktu

odalar ıslak
mendilde çürüyen
ak kurtçuklardı

ölülerimdin
ve yaşayanlarımdın
ben ve başkası

ben bulunurdum
çatısı kaburgandan
kırık bir kemik

kederli babam
sebepsiz duvar taşı
devrik bir kandil

kardeşim sandal
ağacından bir tavan
düşlerdi hep

üçüncü bir göz
susan çıplak lambalar
olurdu diğeri

tavan arası
annemin göbeği
hep kalabalık

sen yaralı düş
düşten düşen bebekler
olmayan oda

(Wesvese, Sayı: 3)

HÜZÜNLÜ ŞİİRLER 5 / Nurullah Can

Erken ölmeliydim ben
Üç şiir yazsam yeterdi
Cenazem rüzgârlı bir günde kalkmalı
Mezarım çıplak bir tepede olmalıydı

Erken ölmeliydim ben
Bir korsanın ömrü kadar
Fırtınalı gecede hayalet şatosunda
Korkunç bir çılgının yankısı kadar

Erken ölmeliydim ben
Bu yüzden kıskanırdım işte
Gece kelebeklerini ateşböceklerini
Onlar gibi yansaydım ateşler içinde

Çok erken öldüm ben
Çocuktum ilk kez sinemaya gitmiştim
James Dean Yılmaz Güney genç askerler
Film bitmiş herkes çıkmış ölmüşüm ben

(Kuzey Yıldızı, Sayı: 6)

DÖNÜŞ / Oğuz Özdem

En ağır deneyimlerin
ağır ağır ölmek duygusu
bu olabilir bir yol haritası
içinde bir mutluluk varsa
bizim olmayan

I

Bulamıyorum tılsımını kopuşun
ve bağlanışın İki ayrı şey iki yaşam
birinde başka ölürsün diğerinde başka

Boy atar göçebelik ışıldar
yalnızlık olarak pamuk ipliğinde
Unutuş ters orantılı sınırsız bir özgürlük
yolunda kemirir dostluk arkadaşlık
neler varsa uçurum kıyılarında

Bir açıklaması olur her dönüş
öznesini yitirmiş yaşamların
Sevmez kimseler ışığın kırılmasını
bir yara ağaçtaysa diğeri kalbinde
sertleşir yerkabuğu içinde bir alev
kapanır kendi özüne
kırgınlıklarla bezenir özlemler

Canlanırsın mevsimler gibi sessiz
çığlıkları içinde doğanın
Kokusunu sunar vecd içinde
karanfiller akşam sefaları... sonrası
bir yorum. İnsan topraktan ve ateşten
Göstermek ister gibidir yüzünü bir göklü
takar kancasını omuzlarına

Akrabalığı gibidir güneşin her yüz
verir kendini tortusuyla akşamın
Başkalarının değil bu acılar
nehir kolları gibi dost elli senin
İster fırat olsun adı ister dicle
bir tarif vardır verilen her adda
bir hikâye bir mişli geçmiş

II

Nadastır sürülmez toprak
sahici olsun diye yaşam
Aşk perilerini bekleyen bekler
şaraplarıyla dianios'u. Düşünürüm
hep yazlarda mı yazsam
kutlamak için bağ bozumlarını

Konuştururum öfkemi
gözleri içinden büyü tanrısının
Doluşur sayfalara iki kapılı hiçlik perdesi
Bir işaret çakar tarihsel sızıntılar
bir ölümlünün alınna
her devrin yaşamını konuşturacak

Topraksız bırakırız göç edeni. Budur
bizim toprak yaşamız üzüntümüz...
Ey insanlar yaşlılar gençler çocuklar...
Bir bütündür evren ağacında içlerimiz
güneşle şakalaşan sevinçleri tutar
dallarımız

Öyleyse niçin acı içinde köklerimiz
hepinizin bildiği yaşayan soru
yenilgileriniz düş kırıklıklarınız...
Bu da bir ihanettir
İşler toprakta yılanlaşırken
kırım kırım bedenlerimiz

(Öteki-siz, Sayı: 16)

HÜZÜN VE HERKES / Oktay Salih

herkes ne çok
ne çok anıyla yüklü herkes
yıldız parkında bu öğle saati
üçer beşer yapraklar dökülüyor
vakit seyir ve sefer vakti
gün apaçık güze dönüyor.

bir çift güvercin havalanıyor
aklımda o şair o karanfil
bu öğle saati bu yeşil bankta
hiç kimse kendi gibi değil.

hüznüme çocuklar, kadınlar ve şairler dahil
ben kalkıyorum hüznün ve herkes kalıyor
bu öğle saati bu sarı parkta
gemiler yanaşıyor, gemiler kalkıyor.

(Dergâh, Sayı: 147)

KİM Kİ KELEBEK / Onur Caymaz

serin bir çiçek sabaha çıkıyor
kar kıpırtısı sokak eskizi limon kolonyası
kim ki kelebek öksüz bir gemicinin
göğü okşayan kanatları
gündüz yüzündeki yankısı ovanın
takvimin tütsü kokan yaprakları

kırık vazo kadransız saat fersiz göz
markizde bıyık tarayan bir çapkının
çiçek kokan papyonları
kırgın bir beyit içime ağrıyor

nane likörü tango dersleri çini mürekkebi
kim ki kelebek sarhoş bir adamın
göğü yoran kolları
yolcusuz vagonlarıyla bir tren
tam saatinde kalkıyor hep içimden

kırık gözlük kadransız anı fersiz lamba
iyi günlerde yaşayan kızların
hüzün kokan ayakları
günlerdir sesimde ekşi bir koku
sensizim sessiz elsiz bensizim

kim ki kelebek yalnız bir kadının
göğü inciten şarkıları
terleyen boynundaki gümüş kolye
yağmur altında ıslanmış karşı kıyı
kırık gözlük kadransız öpüş fersiz alkol
çanda demire vuran sarkacın
ceset kokan kasıkları

(Kavram Karmaşa, Mart-Nisan 2002)

HÂL HATIR / Orhan Alkaya

çoktur arayıp sormamıştım, yakınımıdı halbuki
ilk bisikletime, arkadan ikisi küçük dört tekerli
evvela binen oydu, yekinsem de ardından
muare ilk misketimi yeşilırmağa iten de o itti
babam öpmüş olmalı beni yanağından ilk gün
süt memelerini sevgilim annem ilkin ilkin ona verdi

iskalamıştım halini hatırını, allahtan yakınımıdı
gönlü çektığıyle yatıp, anca kalkardı kuşlukta
hırlaştığım kadın kahvaltının en olmadık sırdaşı
kartezyendim ben o hep Nietzsche'yle sevdalı
taze fasulyesi müthiştı, biz devrim telaşında
itişirdik hayli sık, ne vakit düşsem o fiyakalı

teklığı tatmıştım aynayı yedi kez kırdığımda
çocukluğumuz arkadaştı zaten, öyle sanmıştım
aşktan gebererek tutucu ve uzun kaldığımda
gidip öpmüştü hergele o kızı, damağımda sızı
hangi ilk kardeş güvenir bunca ölümden süzülüp
geceyarısı surlarımda hep o büyük hayal vardı

aramamıştım çoktur, kanıksayıp hayatı hasreti
ne uzun ayrılıyor insan hep aynı ilk anlamadan
üçüncü göz, iç serüvenler, işte kelimenin kudreti
Tekvin'in altıncı bâbında yer ayırtmış her adam
ısrarla okşamalı elbette uzaklaşan o yakışıklı sûreti
oldun dememeli, içinden geçmeli ve diğerkâm

çoktur arayıp sormamıştım, buluştuk, gitti

(E, Sayı: 45)

KUR'A / Osman Hakan A.

Karayell.. Çıkar önüne...
Birden, fırtına olur. Et, kırılır.

Hem ateş, hem su, bedenim
Ağır gemiye, denize hafif...

Dip ambarlarda uyuyan her şey
Korku, feryat yüklü... Kalbim
Benden habersiz, üç gün üç gece
Yel, fırtına, dalgalar üzerinde, üzgün
Başım yosun, ellerim suyla sarılı
Sanki, dün, bir balığın karnında
Hem gece, hem gündüz, uyumuş gibi
Ardında, birbirine kapalı, iki dünya
Dağlar denizlere, denizler dağlara, sürgün

Karayell.. Çıkar önüne...
Birden, fırtına olur. Et, kırılır.

Hem ateş, hem su, eksildikçe
Bedenim, ağır dehre, şehre hafif

Uyku, kustu beni. Yatıştı deniz
Kalbim, her gece, benden habersiz
Kalkıp gitti, o büyük şehre...
Yol aldı... Kıyıları belirsiz, bir acı
Yel, fırtına, dalgalar üzerinde, üzgün
Hem gece, hem gündüz, uyumuş gibi
Ne varsa ardımda, ateş ve suyla örülü
Çocuklar!.. Acıtacak kadar güzel...

Karayell.. Çıkar önüne birden...

(Varlık, Sayı: 1140)

TABUT / Osman Serhat Erkekli

Nasıl bilirdiniz
İyi bilirdiniz ya
Karşınızdaki o tabutta
Ben yokum
Bir kara böcek var
O böcek benim
Hayır siyah bir gül var
O gül benim
Eriyen bir şimşek var, tabutta
kalan kül benim
Gelinlik kızların özenle çektiği
O tül perde
Bendim o evler, o odalar
Görüyorum işte kim varsa karşımda
Ordalar
Peki o eski sevgili nerde?
Boşaltmışlar tabutum
Kimse yok artık
O boşluk benim
Hani gözlerinizde eski bir resim
Dudaklarınızda tatlı bir tebessüm
O hoşluk benim
O sonsuz sarhoşluk
Benim

(Damar, Sayı: 135)

ÇİFT! / Ömer Erdem

Bıçaklarım benim. çift başlı..!
bölmek için ekmeğini dostların!.. ve doğramak
gerektiğinde sımsıkı diş iplerini...
çift başlı... elmalar. kalemler çift başlı..!
öyle daldırdım, boynumu
kor mürekkebine aşkın.
gövde çift başlı..!

ölmeyeceğiz... be! İnsan gibi! Ölmeyeceğiz!
su çift başlı minnacık bardaklarda çay!
ot tüyünde barınmayan yokluk!
canımızda bitmiş. çift başlı..!
omuz aralarında. ev içlerinde!
kadınlar. zülfekar.
çift başlı..!

(Kaşgar, Sayı: 27)

KAPILAR KIRILMALI / Ömer Faruk Hatipoğlu

ne desem açılmıyor kilit
açıl desem diz çöksem
omuzlasam olmuyor
kapılar kırılmalı
bunu gökyüzü diyor

kırılmalı kapılar
demiri,körü,karası
sınır kapısı
ve kafatasımızda
anahtarı belleğın uçurumundaki

artık kırılmalı kapılar
ayaklarımız uzun adımlar atmalı
kanatlı adımlar
ciğerlerin içindeki dağlar ip atıyor
tutulmalı
ve uçurumlar açmalı ardımızda kalan
kapılar atılmalı içine
kilitler anahtarlar fırlatılmalı

yağmur bunu istiyor
damlayı yaprağına bekleyen çiçek
duvarların üstünü yeğleyen çocuk
göğsüme pencere isteyen yürek
pencere bunu gözlüyor

ne desem açılmıyor kapılar
açıl desem diz çöksem dil döksem
omuzlasam olmuyor
kırılmalı kapılar
sabırsız yeryüzü bunu bekliyor

(Yom Sanat, Mayıs-Haziran 2002)

BAGIŞLANAN GÜNLERİN KUTUSU / Özcan Erdoğan

-her günü kan açar kendi içinde-

düşlerim anıların kütüğüne gülüştü
yorgun ırmağı tıkayıp uyutsa da kendinde
soluk alıp vermeler kaçır adım
güneşin derin köşeleriyle
gözlerimi tuttum gösterdim sayım memurlarına

uzak yüzünden renkleri birbirine karışan çocuklar
çağırdım, çaldım yağmuru çamura
bir güzel giydirdim
sahibini arayan boşlukta
takvimlerin attığı oldu

devlet oldukça eskimo
bir aslanın gözlerine kafeslendim
sürdüm kadife yumuşaklığını
çıplak birilerini arkasında bulup
durmadan saklandığım oldu

çoğalmak, baharın bağrında bayram
araladığım çakılların arasından
irili ufaklı balıklar cila atıyor milyonlarca denize
hesap görülür akşamüstü:
bozuk para oluyor yerinde olmak isteyen

(Varlık, Haziran 2002)

SANAL RÜYA / Polat Onat

seccadeler deviniyor tavanda duraksız
bir vcd balkıyor hayalimde
ingrid bergman şaşırıyor olanlara
afrikalı çocuk ağlarken hıçkırarak
bir pentium üç olduğumu düşünüyorum
pencereleri demir parmaklıkla kaplanmış,
kıvamını bekleyen çay gibi
demlenirken hakikat.

kehribar tespih ceviz sandıkta küfleniyor
nöbetçi baloncular kapanıyor birer birer parklarda
uçları eprimiş zamansızlıkta tığ oyası örtülü
transistörlü bir radyo hissediyorum
kendimi unutmuşçasına,
güneş kavururken arizonayı
gökyüzünü arıyorum çamurlu kaldırımlarda
küt saçlı bir umut olamayacağını bile bile.

sen benim yıldızısın
diğerlerinden sönük,
hep aynı yerde durarak anladım
ne sonsuz olduğunu evrenin
ve ıslanmış bir bankın hüznünü.

ben bir insanım
ölecek.

(Daktilo, Sayı: 2)

VAHDET-İ VÜCUD / Ramazan Parladar

açmışlar kollarını gürültüyü bekliyorlar
duvağını açmış gelin gördüğü ilk erkeği
dudağından
sonra bütün erkekleri her yerinden öpüyor
karanlık bekliyor
sırası gelince girecek içeriye
ve boy sırasına göre
her şeyi değiştirecek
her şeyi yıldızları ölümü
şeytanı
her şeyi kokuyu ölümü
allahı
açmışlar kollarını gürültüyü bekliyorlar

karanlık gelecek
ben miyim bu durmadan düşünen maymun
dokunurum ama bu suyu değiştirmeden
durmaz mı kalbimin düşünmesi

(Ağır Ol Bay Düzyazı, Ocak-Şubat 2002)

YARIM HİKÂYE / Ruşen Hakkı

Kimsenin ama hiç kimsenin bilmediği sır
değil tıkayan yolu, olsaydı
korkuya boğardı kaldırımını
barikat önünde çiğnenen gül!

Belki bir virgül
sonunu getirebilir hikâyenin...

diyelim bir havuz ve su
derinlik korkusu!..

Derin bir yara izi sol şakağında
istese de silinmeyen kimliği oldu...

Ta 27 Mayıs'tan 12 Eylül'e
ya ölümden hayata ya hayattan ölüme
döküle döküle yağmurlar gibi
yetmişine merdiven dayadı...

Yanlığı da oldu... hiç dokunmadığı söküğü
Nedir, bilinir bir gün bulunduğu gündüğü...

(Adam Sanat, Sayı: 200)

KAÇ GÜN AÇ YATTIM / Safa Fersal

nasıl bir savaştı komutansız, aç bılaç
akajuların kovuklarında konaklamıştım

güzün kırağısını emmişti dudakların
ne kadar istesek tutamıyorduk baharı
ödünç vermiştik mutluluğumuzu kışa

günlerce karda kaldım güney cephende
alnımdan vurdu soğğun askerleri gül vakti
bir dolu kısırağa yem oldum arpalıklarda
kırıldı toynakları hayallerimin

orandaki yanardağı sevdim, yoruldum
ateşinde ormanlar ve yabani büzülmeler
gözlerini kapayarak hercai kelimelerle
kelebekler doğurduk seviştikçe, iniltiler
aç kurtların mehtaba gölge olan dişleriyle

yorgun bir kedere özeniyorum, avcumda düş.

(Eski, Nisan 2002)

ÇOCUKSUN ÇÜNKÜ / Salih Aydemir

murat önder'e

çimde yaşıyorsun, sen beni öldüremezsın
mumlar üç kez yandı
üç kez söndü sabaha kadar dilimde
sen akıyordun içime doğru; saatler durdu
bir intihar olasılığı içinde tekrarlanıyor hayat
bir çift gözyaşı akıyor gecenin damarlarından
sus, ağlatma sabahları bu aşk için
mumlar çocuklar için yanar sonra kendine

gözlerini üzen yollarda bıraktım devrim tarihimi
önce öpüştük kokladık saçlarımızı
sonra bir daha koştuk ayrılıklarımıza
toz kıvılcım içinde demir yığını bir kalp bıraktın
ağlama, üzüldüğün gibi değil aslında aşk
aslında öyle, bu uzaklık hiçbir kayıta geçmedi
ateşi yak son sigarımız bu, son başlangıcımızdı bizim

yokluk kazanılmış bir zaferin hatırası
tenindeki kırgınlık doğduğumuz yer
yanıldık işte bu sevişmede, yanıldım ilk gecemde
sana hayatı anlatamam çocuk, anlatamam yangınları
anlatamam ayrılışları, sana sessiz gelişlerimi
sustukça eksilen korkularımı hiç ama hiç anlatamam

aşk yenilir her yalnızlıkta; öfkenin kazandığı yerde biz aşktık
takvimi aç ve yırt beş mayıs günceni
sen sıfırdan başladın içimdeki sıfıra
asyalı bir sabırla işgal ettin arzuyu; beyazdın
yüzüne vuran ışık kadar sarıydın pazarları
kanlı pazarlar için yağıyordu kar
git ya da kal ama ölme; bu aynada iki ayrı boşluğuz

sen işlenmiş bir günahın provasında çocuktun
çünkü sesimi duyurmadım dudaklarındaki iklime
her soğukta içime sarhoş bir yağmur yağıyordu
aklımdaydın

kimi zaman iğfal ediyorum gözlerimdeki korkuyu
acının aynalarda kırıldığını unutuyorum çocuktun çünkü

(Öteki-siz, Sayı: 14/15)

GECEDE / Salih Bolat

geceleyin nasıl tanırız bir akarsuyu
ay yoksa, atlılar çoktan gitmişse
bir boşluk bırakmışsa bakışların yönü
kalma düşüncesi yer değiştirmişse olanla
karanlığın hırpaladığı eğiminde batının
toprak yeni bir ölüme hazırlanmışsa.

elbette çok söz söylenebilir
nesnelere, su birikintileri ve beklentiler üstüne
tek tek sayılmış hayvanları üstüne gecenin
kaç kez gidildiği halde nasılsa unutulmuş
adı üstüne bir sokağın
bir manavın meyveleri düzenlerkenki dikkati üstüne
haksızlığı bölgesinde kurulmuş mutluluk üstüne.

boşuna bekleriz şafağın çözülmüş kırağını
başından belli bir yenilgiyi sürdüren saydamlığı
yazla tartışan ipekböceğini, yaprağın direnişini
kelebeğin “burdayım, hayır ordayım” diyen uçuşunu
kararsızlığını bir kıyının, kayaların aşağısındaki
evlerimizin üstündeki göğün çekip giden solğunu
çocukları, bizi geleceğe taşıyan alevleri
günbatımlarında çitler boyunca yürüyen tanrıyı.
çünkü ardımızda yanıtlanmamış bir soru kalmıştır:
geceleyin nasıl tanırız bir akarsuyu?

(Edebiyat ve Eleştiri, Mayıs-Haziran 2002)

DÜNYA / Sami Baydar

İçindeki
sevgidir
karanlığın.

Ve onundur
anlatımları.
Dünya
ve anılarım.

Korkunç
kavgalar.
Ve insanları üzen
hayatlar.

Dünyadır
anlatılır.
Ve onundur
sevdikleri.

(Kitaplık, Mayıs-Haziran 2002)

İKİ ŞİŞE MAVİ İSPİRTO / Serdar Koçak

bir adam kendisini içer
Sarıyer önünde ekili taka

beniz solar ölür uyku
boynunda eşarptan şarkı

mavi usul genç bir ölüm
sabah anlatıcısının tiz haberi

Göztepleri anar Yoko Suri
rua dam Nisan Karo valesi

ipekli kumaştan istiklal sokağı
daralmış kırmızı hayat özeti

kenarı kertikli sarışın fotoğraf
ip gibi yoksul şair hevesi

geçer Üsküdar'dan ince Fa'lar
yaslanıp hevesine eski radyoda

seksin beş yüz kurşun bin yıl
kalmasın eşarbın yorgun merakı

kızlar söylesin kızlar dinlesin
Mustafa'ya halimi Mustafa desin.

(Öteki-siz, Sayı: 12/13)

MERAK KEDİYİ ÖLDÜRÜR / Seyhan Erözçelik

Aşk, merakla başlar. Sonra koku ve ısrar gelir arkasından. Kurtulamazsın, sıyrılamazsın derinliklerden, boğulursun sularda, ay vururken denize ve boyarken göğü, gökyüzünün gördüklerini.

Uzaklarda
kalınca birbirini ısıtan eller, kalakalırım,
sarsılırım kendi başıma.

Aşk, merakla başlar. Sonra koku ve ısrar gelir arkasından. Kalplerdeki harita, yeniden şekillenir.
(Kalbim sağda şimdi, orda şekillendi.)

Aşk, meşk gerektirir.

İşte böyle.

(Kitaplık, Mayıs-Haziran 2002)

TAMİRCİ / Sina Akyol

Kendimi asmak istiyordum, kırdı
Onca sevdiğim kırdı... bilmediğim bir
ağacın dalına... epey de övgüler
düzdükten sonra..,

hay çocuk, işte sen bu dalda
sallan dur; başın göğe erdikte
teğet geçsin ayakların
toprağa.. ve böğrün
güzelce boşalsın, çılgının
sesini duy, budur sevinç;
kısa pantolon giymek
kadar eski.. kadar lime
fotoğraflar da söyler;
ey çocuk.. ey kadim.. bilirsin,
gül kokmaz olur, sabahın reçeli
bundan ibarettir, fakat sen...
nasıl da dikensiz... gülden ibaret!

değilsin sanki... benden ibaret!

Ne gam! Yürür gideriz, kunduralarımız
tertemiz.. ve fayda sağlar gövdemiz
evin yorgun akşamına..
sineriz.

Orda değil, kırdı asılsam..
onca sevindiğim kırdı..
bilmediğim bir ağacın-
dalına..
epey de övgüler
düzdükten sonra..

Fakat çocuk, sen kurtul..
kanayan dizlerini
çabuk yıka, temiz tut.
tertemiz geliri pembe deri..
zorlar kabuğu ve kendini
yepyeni kırlara atar, budur sevinç..
ben bilirim, ben yazdım, ben-
çabuk tamirci.

(Varlık, Nisan 2002)

ÇİRKİN AĞACI / Sinan Oruçoğlu

sonra bir ağaç buldum
bunaldım ve bunaldım ve bir ağaç buldum
bir kadında dolaşmış gibi yoruldu
şarabın mantarı üzdü beni yaşamak ne kadar zor
uyudum sandıydım gece içimden geçmiş
benden ağır gölgeyle doğrudum
yakındım toprağa toprağa yakındım
bu nasıl bir ağaç benden de çirkin
bu benim ellerim ne olacak bu benim
fotoğrafta uzun çıkıyor parmaklarım
insan ömründe kısa ne olacak

bunaldım ve bunaldım ve bir ağaç buldum
salıncakları biraz yüksek kurmuşlar
ayaklar yere değmiyor binenin boynu bükük
ömrümüz tehlikeli bir oyuncak
yağmur yağsa yağmur gibiyiz
göge baksam yağmur yağacak
ne tuhaf

sonra bir ağaç buldum
ömrüme doğru büyüyen bir ağaç buldum
bizi getirip buraya bırakmışlar beni getirip
kışa girer gibi çirkin
her dalında bulanık bir ay büyüyor ağacımın
benim bu ellerim ne olacak

hiçbir şey ölmez her şey yaşar
ölümü söyleyen taşlar gibi
harfleri yan yana koyup
unutulur gibi deftere yazmışlar

(Kum, Şubat 2002)

SESLER, RENKLER VE KUŞLAR / Soner Demirbaş

kumsal şarkısı yankılanır
soğuk eşyükselti eğrisinin aynadaki izinde
ve martıya boyanırken iki mavi serçe
güneşe gider ak gemi
iyot kokulu dizelerle
çiyini düşürür ay
zaman: geçmiş, şimdi ve geleceğin, keşkesi
sesler: gökyüzünden inen bulutun düş gemisi

b/etik içi söylemde filizlenir
düş ötesi imgelem
ömür ceplerinde birikir
devr-i amber çiçeği
renkler: lal bahar mevsiminin ahmet haşim halî

kuşlar: sağanak mavinin gökyüzündeki cemi cümlesi

(Agora, Mart-Nisan 2002)

YILKININ GÖZYAŞLARI / Şener Aksu

sise boğuluyor çayırlar
yılkı - yelelerinin altında sessiz
ölüm çağlıyor taşlı dereler
dizginlerini çekiyor bir el - sahipsiz

ağır ağır dolanıyor boğazına patikalar
yutkunsa kuruyacak derya deniz
o kendine küsüp taş oluyor
çocuklar kalıyor nefessiz

kaçamıyor - dört nal kaskatı
bağlamış dizlerini besbelli heyecan
rüzgar kilitli bakışlarında
boyuna gözlerini nişanlıyor ağaçkakan

bu bir düş diyor kartal, kalk hadi
herkes yorgun uyanır kabustan
göğün mavi özlemi - sıçra
bir çiçek alevidir çünkü yaşam

(Tay, Sayı: 24)

**SIRTINI YIKAYAMAYANLAR İÇİN
BANYO MÜZİĞİ / Şeref Bilsel**

Nasıl yoksuldun, nasıl annesiz
yanığına baksın diye
ayna tuttuk sana biz

nasıl sessizdin, nasıl nefessiz
ruhun acıkır diye
şarkı çaldık sana biz

öyle susuzdun, öyle yeşilsiz
ayağını öpsün diye
ırmak olduk sana biz

öyle yersizdin, öyle ötesiz
kalbin soğumuş diye
ağıt yaktık sana biz

(Budala, Eylül-Ekim 2002)

KENDİNE KONUŞMAK / Şükrü Erbaş

İnsan zamanın mı içinden geçer
Kendi suretinin mi?
Salkımsöğütler, söyleyiniz...

Ey uzaklığı bulanık kadınların
Olsa olsa sizden yapılmıştır ayrılık...

Sebil kalp... Sessizlik bir daha arkada

Dönüp dönüp ardına bakanlar
Yol mu, ev mi?
İkisi de değil cahil bilgi, ikisi de değil...

Ben çekildikçe
Haklılığın ordusuyla geldin
İki ceset üzerinden konuşuyor şimdi aşk.

Törenden dönüyor çatısız evler.
Bütün bayrakları gömün toprağa...

Yedi gün yalnızlığını anlattı..
Sekizinci gün ben de gittim.

Herkese yetecek cümleleri vardı.
Sonra hayat--
Kendine konuşmayı deniyor şimdi.

Yıllar gözlerinden hiçbir şeyi eksiltmedi
Ben biraz daha yenildim.

Uykular da iyilik vermiyorsa
Vah o gündüzlerin haline
Vah sizi kabul edecek mezara...

Can tüter bacasından soğuk evlerin
Sesiniz ardınıza düşerse bir gün
Dönüp bir bakın.

Kalbin tahammülü yok şirke
Sitem sahipleri
Yalnız aşkı vardır aşkı olanın...

Sizden uzak, yenilmenin duygusu,
Her şeyi bilenler
Gövde çeker susmanın yükünü en çok...

Bir mağarayı beyaza boyayın durun
Önüme baktıkça söylemek istediğim.

Sizden hiç eksilmedim oteller
Bende konaklar bütün konuklarınız...

O siyah şarkılar külün dermanı.
Aşk artırmaz ölüm eksiltmez sizi
Işıқта yaşayanlar.

Benim sözlerim
Dünyadan eksiklerim...

(Kum, Ocak 2002)

DÜŞ / Şükrü Sever

Yasemin'e; o saf inanca

Balkonları kapadık pencereleri
kışa bir solukluk zaman bıraktık
essin diye ev içlerinde unutulmasın
yüzündeki yazdan kalma güneş
aşktan, sabırla yontulmuş tasadan

Unutma ipek yırtılacak, suya karışacak
buz, ağaç ormana koşacak hızla çocuk
unutuşa hevesli kuşikindi uykuları
çabucak bahar, yazdı boy attı sokaklar
dur duraksız kanatlarında yine kan.

(Islık, Sayı: 14)

ÇETİN BAHİS / Tahir Abacı

Ne zaman deftere yazılsa hicran arkasına çıkar
Gül düşer elinden naçarın

Deme ki ol seher gidecek olmuştur
Zihni pencerenin fotoğrafını çekmiştir

Hepimiz ve hiçbirimiz suç ortaklarıyız
Safranın kimyadan hoyratça ayrıldığıyız

Tut ki karakollardan cehennem kaçkını gibi sorulmuştur
Demir yolu makası kör hatta çevrilmiştir

Şiirin de olmazdı bazen siluet bazen sima olmasan
Hep kördüğüm cazip, meçhul güzel, ret soylu

Güllerde gamzeler için bakışım kurulmuştur
Güz otelleri tam ortasından yarılmıştır

Biz bir göz için dünyayı mavi velveleye veririz
Ninemin zelzeleleri ise hep zemheriye denk

Sanma ki senden başkası siyanüre yorulmamıştır
Atlas Okyanusu rıhtımlara baskın vermemiştir

Yol sargısını çözmeden gidelim çavlanlara
Sıçanlara kalsın hatıra mahzeninde dağdağ

Mevsimsiz eski mesele yakar ruhsarı denilmiştir
Güneşe hasret evler artık kundağını çözmüştür

(Varlık, Sayı: 1142)

ERTELENMİŞ BİR ÖZÜR / Tarkan Çeper

evren erler için...

her yanımızı saran şu karanlık, ağırlı ve tuhaf aralıkta doğmuştuk belki: uzayıp giden ağır bir kan kaybından. kaybolmuştuk sonra, haritasızlığımızdan yakınlıkla topladığımız bütün yaralı bakışları göğsümüzün tam da ortasında, hiç el değmemiş koyu lacivert bir zaman. harcandıkça yalpalayan: şimdi soğukluğuyla biliniyor yaşanmamış günlerin solmuş ve dumanlı anısından arda kalan.

nasil da şaşırtıcı oysa kimsenin umurunda olmayan bir imla hatası gibi: tekrarlandıkça zamansız bir sıkıntıya bağlanan gecikmiş bir veda gibi sınıksız tuttuğumuz avuçlarımızdan süzülüp yokluğa, kaybolur gider yine de istesek de istemesek de, kıyametin habercisi bir tufan. külünü rüzgarda savuran: hepsi hepsi tozlu raflardan indirilmiş bir kitabın sayfalarında umutsuz bir cinnetle kendi suretini yoklayan.

ama nedir ki sonuçta ömür dediğimiz adına anlamsızlığıyla katlanılır şu günler sanki: çoğaldıkça bir sonrasını daha da karartan. öylesine düştüğümüz yollardaki hüznün suratlı çocuklardan duyduğumuz kırık aşk şüirlerine benziyoruz nicedir; umutsuz define avcılarını gibi ısrarla mutluluğu arayan. her şeyin bittiği yerde yeniden yeniden başlayan: hepsi geçtikten sonra olsa olsa bir şarkı olacak kulaklarımızdan: 'meğer gülüp geçmişim aşkın yanından'.

(Varlık, Sayı: 1132)

BİLMİYOR Kİ / Tekin Gönenc

kimin tanrısı kimde saklı
bir bilen yok ki
korkuların korkulara el ettiği
bu nasıl değiş tokuş

bir de bakıyorsun
uçsuz bucaksız bir ormanın sonunda
dört nala düşlerinden kaçıyorsun

umudun göz açmadan kırıldığı her yerde
sesinden öfkesini silmiş biri
sokulup fısıltılarla okşuyor kuşkularını
aldırma diyor

oysa
ne çok saklı kentler büyütüyorsun
gizli coğrafyanda sen
bilmiyor ki

(Öteki-siz, Sayı: 14/15)

HARF HARF DURUYORSUN ALNIMDA / Tozan Alkan

harf harf duruyorsun alnımda öylece dur
şürden ipekten bir yazın ortasında
bir çizgiyi anlatıyorsun hecelerle çiz
biz bütün keşişmelerin çıkmaz sokağıyız
dışarda kuşlar başka, aşk başka.

kıştan kalma bir şemsiye var şapkamızda
ıslaklık var bakışlarımızda yaramazlık var
kıyı uzar gider, gözlerimiz uzak, yelkenlerimiz
var bütün sevişmelere, başka?
dışarda yağmur, dışarda ağaç, dışarda...

(Eski, Sayı: 9/10)

AŞK ADRESİNİ YİTİRMİŞDE / Tuğrul Asi Balkar

I

Sözden öteye geçebildim mi?
Gidebildim mi sözcüklerin
önü sıra
Varabildim mi gönlüne,
Ateşini yakabildim mi?
-Hayır!

Bilmem ki ne desem sana?
dili yok benim de yüreğimin,
Ben de lâl..
Bilebilseydin, ahh..
Ne kadar umarsızım
Ahhh! bilebilseydin...

Sevgilim!
Kör karanlıklarında yittiğimiz bir kuyu
Değil,
Aşk.

II

Parmakların parmaklarımla buluşunca
Yakınlaştıkça yitirilen bir kente
Dönüşürdün, keşfedilmezim, günahkâr mevsimim

Parmakların parmaklarımla buluşunca
Yüreğim sevincin akıntularına takılır
Coşkunun pınarlarına girerdi
Anımsadın mı

Parmakların parmaklarımla buluşunca
Rengini bulurdu gözlerimde gök
Denizler dinginliğine çekilir
Orman mutluluğu uğuldardı
Üveyikler havalanırdı
Umarsızlık bürümüş yüreğimden
Unutmadın değil mi?

Parmakların parmaklarımla buluşunca
Kardelenler kışı muştulardı
Keyfe keder yolculuğu başlardı günlerin

Haydi!
Aşk adresini yitirmiş de
Gelip bizi bulmuş sevgilim

(Pencere, Sayı: 32)

HER ŞEY CAM! / Tuğrul Tanyol

her Şey cam! Yolun sonundaki saydam Őekil
suya d6nüşür d6nüşmez dağılacak
biz burada oturmuş can sıkıntısı ve
yalnızlığımızın kaydını tutuyoruz
cam kalbimize batacak

parmak ucundan başlayan bir duygu
nasıl önce el, sonra kol, boyun, beden
ve en son kalbe uzanırsa,
(bu uyuşma olmamalı) nasılsa hepimiz
sevgiden bahseder gibi değil miyiz?

oysa her Şey cam, yalın, duru, bize bakıyor
biz camları seviyoruz çünkü bize ardını gösteriyor
sanki diklemesine durmadan akan ve akmayan su,
elim değer değmez anlıyorum
içimde bir havuzu keşfetmenin korkusu

bazı anlar vardır öylece geçip gider
bir baba oğluna eğilir bir Şeyler söyler
o sevgili an, o biricik an
yaşarken nasıl da önemsizdir
bir dokunuş, bir ok gibi döner gelir

her Şey cam! kayıtsız, saydam
ardındaki yaşamı içine çekiyor...
dün oturdum geçmiş günleri saydım,
şimdi bir kadın adımı çağırırsa
bir sır olup yapışsam cama

silseniz bile beni çıkaramazsınız

(E, Sayı: 45)

AY! İÇİM. / Turgay Kantürk

1

Yalan söylemez
güneş... Sadıktır bana
eski sevgilim.

2

Dağa baktım da,
yıldızları kuşandım ah!
Irmağın oldum...

3

Nereden geldim?
Ağaçlarım, kuşların
iyiliğiydim.

4

Sustum olmadı;
kâğıt, kalem konuştu.
-şüir diyledir.

5

Sokak çağırır,
ses vermez kuyularda
halat küflenir.

6

İçinden geçtim
sen kendine bakarken,
değişti mevsim.

7

Adım söylendi
usulca kulağıma,
böcek uyandı.

8

Sahilden geçtim
yalan yanlış ırmaktan,
ovaya vardım.

9

Bulsam bulsam... Ben,
kendime yeni bir yüz,
arardım seni.

10

Kâğıt gemiler
yüzdürdüm avucunda,
topaç çevirdim.

11

Söz geçmez güze.
Hangi dala tünese
-yalan. Aşk geçer...

12

Pusulam çorak,
aya bulanmış dilim;
karanfilim kok!

13

Tam güneş vakti,
gölgesinde sarnıcın
düştü bir yaş.

14

Yeşil elma kokladım
içim'di!
parça parça.

15

Sorsam ki adın,
rüya
diye yorsam, sonra.

16

Buz sığağıdır, bildim,
uyandım
kar günleri.

17

Yazsam. anlam devrilir
çıkısa da rüzgâr
of! of!

18

Uzulca düştü yaprak.
gözlerim
-iki gaga.

19

Nasıl solup gittiniz
ey akşamsefaları,
ayazda!

20

Atlar gölgem
köprüden.
Ben seninle kalırım.

21

Yardım et!
aşk için kuşlara;
acıyla...

22

Kış da bitiyor dedim,
demek geçti,
içimden.

23

Baka kalıyor
serçe,
ondan havlıyor köpek.

24

Bir hüzün maydanozda,
Bulut; şen
bir kakhaha!

25

Onca suret
sevdik'ti
geçmiş gün, unuttun mu?

26

Biliyorum, son bu,
ilk kez
-ıslanacak ay! -içim.

(Edebiyat ve Eleştiri, Mart-Nisan 2002)

ŞİPIDİK / Turgut Toygar

Penceremin pervazında bir menekşe
Sizden iyi olmasın
Üç mavi açıyor kahkahalarla
Ne zaman geçse sokaktan
çocuk terlikleriyle şıpidik

Yani siz geçseniz ne olur
Geçmeseniz ne
İşte o menekşe
Sizden iyi olmasın
Üçe kadar saymayı biliyor
Bir de o çocuğu şıpidik

Kulağınızı yanaştırırsanız
Duyarsınız
Gözbebeklerini sayıyor
O çocuğun şıpidik

(Kuzey Yıldızı, Sayı: 6)

GÜLÜŞLERİNİN SONBAHARINDA AĞLARDIM

/ Ulaş Nikbay

kayıp coğrafyasında
dolaşırdım şiiir ülkesinin
her şey bir başkaydı
gözyaşlarım papatyaya

sesim yitik bir ülkede kaybolmuştu oysa
ve papatyalar akardı gözlerimden
ağlardım

sonbahar kirlili sakallı bir ihtiyardı
mevsimin sarı yeledi sırnaşık rüzgârı
diş bilirdi o en güzel dünyaya
tomurcuktaki yaprağa

mevsimler taşırdım
uzun yolculuklardan
şiiirimin kayıp coğrafyasından

papatyalar akardı gözlerimden
gülüşlerinin sonbaharında ağlardım

bulutlar arardım arınacak
yıldızlarımı alırlardı
kaybolurdum

kirliydi hep yağmurlar
gülüşlerinin sonbaharı bir şemsiyeydi
sığırır ağlardım

(Kuzey Yıldızı, Sayı: 6)

SENDE SOLMAK / Veysel Çolak

Konuştığımız gibi: Senin istediğin oldu
uzaklarım bitti, gökyüzü yabancı bana.
Beni bağışlama,
kanıma pash jiletler karıştır
evden kaçan kızlara iyi davran
aşktır diye vuruşalım istersen
beni gömsünler ama
papatyalar yıkılış olmasın sana.

Kaçıyorum işte
bir yol ağzında bırakıp kölemi
kolum koparılmıştı uzandığımda sana
kucakladığımda artık göğsüm yok
dağılıyor gün bir anı bulduğumda.

Konuştığımız gibi oldu:
Bir boşluğa dönüştü gövdem
iyice azaldı yüzümüzde kuşlar,
hangi yanımda dursan öbür yanım uçurum.
Ama ben su gibi sarıldım
aşkla sevdim üstüne düştüğüm hançeri
sımsıcak bir kadın eti gibi çoğaldım ona.

Bir deniz gibi çekildim kıyılarımdan
bir çöl gibi özledim seni,
istediğin gibi oldu...

Ama ancak büyük acıya varır
böyle yaşarsa kalbin.

(Dize, Nisan 2002)

SONBAHARIN BİNDOKUZYÜZDOKSANDOKUZU
/ Veysel Erol

I

karenin dört kenarı vardır
ve yalnızlığı ellerimizin

ah cibal
bıkmışsın
köşeli seslerden

ötende
kıvrıkcık saçlı deniz
bıkmışsın
hint okyanusu'nda uyanmaktan

karenin dört kenarı vardır
ve yalnızlığı ellerimizin

II

bir böcek
başını kaptırır çiftleşirken
bir örümcek gövdesini
bir berber uyudukça
sakalını kaptırır
asker üniformasını
kasap kolunu
tren yolunu
yolcu sokağını

insandın
şürin kavanozunda
bir imge kırılır
ve bir hayvan
hapsedilir doğasına

on sekiz yaşındaydın
ve bir daha
kendinle yatamamıştın

çantanda ben yoktum
aynaya baktıkça
ruj yerine jilet bulamamıştın
yiyip bitireceğim kendimi
koptukça seslilerim
kemireceğim dişlerimi
sır demiştin
işte
çanta ben(d)im

içi boşalmış zorunluluk
hafif(t)im

III

taş içimdir benim
hüznüne vur
incelsin
incelsin memelerin

tekrar et

ne kaldı bitecek
içime al

sonbaharın bindokuzyüzdoksandokuzu

taşı unuttukça
yağmuru anımsa
ıslandıkça
beni

kömürlü silgiyi

tekrar et

(Islık, Sayı: 11)

... / Yaprak Öz

Sessizlik sabahın erken saatlerinde bir kumsaldır.
Suyun içinden güneşe bakan deniz kabuklarıdır.
Hiç konuşmayan çiçeklerdir.
Sessizlik uyuyan güzel bir kızın uzun saçlarıdır.
Çok eski anıdır.
Bir zamanlar sevilmiş bir erkektir.
Ölüm sessizlik değildir.

(Başka, Sayı: 10)

O GÖRÜNTÜLER / Yavuz Özdem

Kanı gizledik biz hep
Bir ağız ilahiler
Fısıldanırken kulaklarımıza
Kolaydı oysa tuza karışan kan
Annelere seslenmek kadar
Çok keskin bıçaklar kadar
Kurbanları sakinleştiren

Kolay anne
Bu ne haldir
Bu ne an'dır çıplak ve susturan
Sarı çayırlarında
Çocuk yılların

(Islık, Sayı: 12)

İSTANBUL’U BENİM İÇİN ÖP ANNE! / Yılmaz Arslan

Ben böyle Deniz görmedim Ay ışığı
sana söyledim aykırı izlenimlerimi
yosun ve tuz kokuları içinde
kendini sığınaklara çekiyordu sular
yüzünde bütün annelerin yansıması, kuğular
derin şarkılar söylüyordu ince seher içinde.

Ben böyle Aşk görmedim Sevgili
buharlı trenler, anıları alıp götürren
döndüğünde sonsuzluk kırlarından, kar ovalarından
sanki Ararat’ı da taşıyordu kente
bozuk bir çığlıkla süzülürken camlardan
bir kadını en güzel o çığlık söylerdi keder içinde.

Ben böyle Hüsrân görmedim Anne
ay ışığının gözlerine bakamaz olmuştum, kestane
ağaçlarının buğusundan, anılardan enstantane:
bir yalnızlık, bir saksofonun üflediği dram
sonsuzluğun da annesiydin anne sen
menekşelenmiş bir ağıt gibi dururdun canımın içinde.

Ben böyle Hayat görmedim Ölüm
‘hep böyle bekledim bir şiirin gelmesini,
biraz daha hüznün bulaşığı olsun dört yanım’
ölümdü mektuplar yollayan, tenimi çözen de
toprağa gül maskesiyle çizerken sesimi
aşk ve deniz, ay ışığı ve hüsrân:

ah her şey saklı o ânın içinde
İstanbul’u benim için öp sevgili-anne, heder içinde!

(Bahçe, Sayı: 29)

BUĞULU ATLAS II / Yılmaz Odabaşı

her kedere, her sürgüne ilmek oldum bir zaman
poyrazların yamacında bendini aşan sel benim
kuşatıldı ufuklarım, lal da kaldım bir zaman
ormanların kuytusunda gizli açan gül benim

kalktığım yerde çığlık, düştüğüm yerde mayın
kelepçenin çeliğine rehin düşen can benim
aşk oduyla tutuşup göğe döndüm bir zaman
kurşunlarla delik deşik yama tutan ten benim

unutmadım upuzun öfkelerin kısa hayatlarını
yakılan köylerden göçe uzun, ince yol benim
hangi hüznün buğusunu silecek zaman
en dilsiz dağları da bombalanan yurt benim

sonra ölüm dağları yaptılar, kirle yazıldı tarih
bilmediler, atası vuruldukça şaha kalkan tay benim

vuruldukça
atası
şaha
kalkan
tay,
benim!

(Ütopya, Sayı: 7)

KIŞ / Yusuf Alper

Kış, kuzeyin göğünü taşımış
Soluk bir güneş, soğuk bir rüzgâr
Elma ağaçlarının dallarını sarsıyor
Hırpalıyor kiraz ağaçlarının çıplak göğsünü
Kış, kuzeyin hüznünü taşımış

Bu hay huy içinde ölüm ve anlam
Ondan mı kanıksanmamış
Bir panayı bir cangıl
işte geldik gidiyoruz ordusu

Kime ne hayattan ve ölümden
Anlamdan anlamdan anlamdan
Günoğullarının yurdunda
Kış hüznü mü taşırmış

Kış, kederin derin kardeşi
Kardeşim

(Varlık, Haziran 2002)

BİR KUYU MASALI / Yücel Kayıran

1.

evlerin perdelerinde solgundu ışık
irkildim her kuyunun önünde
içime doğru genişleyen derinlik
dibe doğru sabahını bulamayan gece
yankılandı ayaz vakti içimde:

her kardeş bir Yusuf'tu ötekine
bir kuyu: bu ev, bu aile
daha derin oluyordu, daha derin
oradan çekilmek istemeyen Yusuf'a

3.

yalan söylemek yasaklanmıştı bize!
kadınların gözleri yasaklanmıştı bize!
kibirli konuşmak yasaklanmıştı bize!
evlerin balkonları yasaklanmıştı bize!
ötekini beğenmemek yasaklanmıştı bize!
acemilikti her durumda inen vaktimize!

5.

her akşam alkolle olurdu, her akşam
içindeki çukurda yıkanan baba:
-Züleyha ile evlenebilseydim
bir başka olurdu!

-O zaman biz?
yine biz olur muyduk baba!

Duayla sabır taşına kesmiş anne:
-Güzel Allah'ım!
sınadın hep
dayanamadığım acılarla
yüze çıkardın beni...
ey güzel Allah'ım!

Kuyunun göğünde bir hayal
iner gönül dersinde,
fırar etmek ister Yusuf
her Yusuf'un yedisi de!

7.

her Yakup bir İbrahim'di
her Yusuf bir İsmail
döndü Suat'a

koç gönderilecek bir çağ yoktu!
Gidenlerin hiçbirinden sala yok!

Kaç kuyu çekildi böyle yeryüzünden?

(Yenibinyıl Şiir, Sayı: 8)

KARAKIŞ DEFTERİ mağara şiirleri / Yüksel Andız

19

denizin taş sınırına,
kaydı güneş;
tozları arasından günün.

yıkıntının gelgitleri.

fazlasıyla katı,
dağların yüzü;
şimşegın ladin yolunda.

ormanın çanları suskun.

(Düşlük, Sayı: 12)

OZAN / Zafer Ekin Karabay

gece ve usunda biriken sorularla
yalnız bir ozan: sürekli gülümseyen
palyaçonun yalancı yüzünü takınıyor
ve uzanıyor bir izmarit tanımı
yapar gibi uzamına yatağın.

yanı başında buruk efsaneler
-pink floyd örneğın-
birkaç tuşu eksik daktilo,
teyp, boş bir sigara paketi ve
çehov. durmadan okuyor bütün öyküleri
çoğul bir öyküye katılmak için.

(“Şubatta Saklambaç” adlı şiir kitabından, Mayıs Yayınları, 2002)

AMA ÖYLEYİMİŞ / Zeynep Uzunbay

hadiymiş canımmış yanıma gelmiş
hadi değilmiş canım değilmiş gelmezmiş

ama ben korktum biliyor musun
sevgisi içime kaçtı sesimin
kokmayan fesleğen oldum sonra
iyisi mi susayım

bakmış güzelimmiş beni dinleymiş
neye bakmış kimmiş güzel dinlemezmiş

ama gözlerimi bağladılar çok gördüm
uyumuş da büyümüş acılar gördüm
tuttum sesimi izini sürdürdüm de
ne halim varsa hepsini gördüm

bi anlıkmiş bak anlatacakmış her şeymiş
dakka yarım ölüm yarım ikisi birmiş, öyleymiş

ama benimki karanlıkta örülmüş bir Türkçe
her sözü biraz kabus biraz düş
ya sana yollar olsun
ya da artık sus

demiş.

(Akropol, Sayı: 1)

İÇİNDEKİLER

önsöz

ŞAİR, AĞZIYLA KUŞ TUTANDIR! / Şeref Bilsel	5
ŞİİR GÜNEŞTEN DAHA UZAK / Kadir Aydemir	7

şiiirler

ABDÜLKADİR BUDAK Tutsak Yolcu Dileği (Varlık)	9
ADİL İZCİ Manolyalı Ev (Varlık)	10
ADNAN ÖZER Yol Şarkıları III (Gösteri)	11
ADNAN SATICI Eski Bir (Evrensel Kültür)	12
ADNAN YÜCEL Sıcaklığın Senin (Sanat ve Hayat)	13
AFŞAR TİMUÇİN Kalyonlar (Ütopya)	14
AHMET ADA Küller (Ağır Ol Bay Düzyazı)	15
AHMET ÇAKMAK Ada (Simge)	16
AHMET ERHAN Okuntu (Şiirli Çıkın)	17

AHMET NECDET Ece Uç Bey (Varlık)	18
AHMET OKTAY Gökdelen (Edebiyat ve Eleştirisi)	19
AHMET ÖZER Sizden Sonra (Varlık)	21
AHMET TELLİ Bir Coğrafyanın Tetik Boşluğu (Kunduz Düşleri)	22
ALİ DUMAN Ceren (Kaşgar)	24
ALİ HİKMET EREN Restore (Kül)	25
ALTAY ÖKTEM Lanet Gemi (Varlık)	26
ARİFE KALENDER Aşk (Gösteri)	28
ARZU ÇUR Umudun Dağı (Öteki-siz)	29
ATAOL BEHRAMOĞLU Gece Irmağına Gazel (Ütopya)	31
AYDIN ŞİMŞEK Kâğıt (Kum)	32
AYKUT EKŞİLER Pantheon (Şiir Oku)	33

AYTEKİN KARAÇOBAN Seslendirmeler (Akatalpa)	34
AYTEN MUTLU Uzun Gemide Akşam (Kum)	35
AZER YARAN Kar Ezgisi (Edebiyat ve Eleştirisi)	38
AZİZ KEMAL HIZIROĞLU Hangisi? (Kuzey Yıldızı)	40
BAKİ AYHAN T. Bir Kadını Astım (Kavram Karmaşa)	41
BAYRAM BALCI Sorular Yanlıssa Neye Yarar (Şiirli Çıkm)	42
BEDRETTİN AYKIN Hüzün Dikimevi (Adam Sanat)	43
BEJAN MATUR Buzul (E)	44
BİLAL KOLBÜKEN Kadavra İçin Yazılan (Kül)	45
BİLGE AY Kadıköy'e Yağmur Yağmıştı (Yenibinyıl Şiir)	47
BİRHAN KESKİN Denizkabuklusu (Yeryüzünün Halleri)	48
BURAK ACAR Maskot (Varlık)	49

BÜLENT KARSLIOĞLU Yaban Sözlük (Başka)	50
BÜNYAMİN K. Büyük Vazo Depoları (Kaşgar)	51
CAHİT KOYTAK Keder De Olmasa... (Kaşgar)	52
CELÂL SOYCAN Mersin İçin Requiem (Işık)	53
CEM UZUNGÜNEŞ Çingeneler, Yaşlılar, Türkiye, vs. (Başka)	55
CENGİZ KILIÇER Yangın ve Safran (www.yitikulke.com)	57
CENK KOYUNCU Ayrı Yar (Gösteri)	58
CEVDAT KARAL Tabut (Kaşgar)	59
CEZMİ ERSÖZ Allah Kaderindir Senin (Ütopya)	60
ÇOŞKUN YERLİ Ukde (Başka)	61
DERYA ÖNDER Tatavla (Üç Nokta)	62
DOĞAN ERGÜL Uykulu Yağmur (Üç Nokta)	63

EMEL İRTEM Hazar (Varlık)	65
EMRAH ALTINOK İnceden (Yaba)	66
ENGİN TURGUT Korkular Gazeli (Işık)	67
ENİS AKIN Başkalarının Annesi (Öteki-siz)	68
ENİS BATUR Adres (Gösteri)	69
ENVER TOPALOĞLU Maça Beyi (Işık)	70
ERDAL DOĞAN Su'yla Dans Eden (Varlık)	72
ERGÜL ÇETİN Kanatları Bağlı Kör Kuşları ve Gri (Kavram Karmaşa)	73
ERKUT TOKMAN Tanrıyla Konuşmalar (Başka)	74
FİKRET DEMİRAGÇ Önce Bir İlk-İşaret Fişeği (Kül)	76
GÖKÇENUR Ç. Ama Yaz Geçti, Bize Ne Şimdi Bunlardan (Başka)	77
GÜLENAY C. Şehir Yürüyüşleri I (Kül)	78

GÜLSELİ İNAL Gül Sağanak ve Parametre (Başka)	79
GÜLTEN AKIN Mavi Kuş 2 (Kitap-lık)	80
GÜNGÖR TEKÇE Gece (Edebiyat ve Eleştiri)	82
GÜVEN TURAN Uzak Bir Kıyı (Kitap-lık)	83
H. ZİYA TAŞKENT Eceleyin Bir şiir Kara (Bir Nokta)	85
HAKAN KEYSAN Acı (Kum)	86
HALİL GÖKHAN Ellerime Bak (Başka)	87
HALİL İBRAHİM BAHAR Sor (şiir Oku)	88
HALİM ŞAFAK Uzun Zaman Oldu Güz Artık Hep Aşk Yerine Geçiyor (Budala)	89
HALİM YAZICI Peki Ben şimdi (Dize)	91
HAMDİ ÖZYURT Kâğıt Mendil (Berfin Bahar)	92
HASAN ÖZTOPRAK Hepimiz İçin Bir Cehennem (Kırklar Kitabı)	94

HAYDAR ERGÜLEN Budala' Kitabından (Budala)	96
HÜSEYİN ALEMDAR Kırk Küçük Şey'den (Ay)	98
HÜSEYİN HAYDAR Çürüyüp Giden (Edebiyat ve Eleştiri)	100
HÜSEYİN KÖSE Köze Bakma Durağı (Kunduz Düşleri)	101
HÜSEYİN TOPÇUGİL Düşayna (Kavram Karmaşa)	102
İBRAHİM BAŞTUĞ An (Başka)	104
İBRAHİM TENKEKİ Terden Bembeyaz (Kırklar)	105
İHSAN DENİZ Mor Karavan, Avunuşlar, Lüks-Beyaz İhmal... (Hece)	106
İHSAN TEVFİK Yazgı (Şiirli Çıkın)	107
İRFAN YILDIZ Çile (Uzak)	108
İSMAİL KILIÇARSLAN Çok Bişey (Kırklar)	109
İSMAİL UYAROĞLU Uçuş (Varlık)	110

İZZET YASAR Dil Oyunları (Dil Oyunları)	114
KADER SEVİNÇ Yakut Bir Eylölde Sarmaşık Göklü Sevda (Nar)	115
KADİR AYDEMİR Derinde (Kitap-lık)	117
KEMAL BURKAY A Be Ce (Ütopya)	118
KEMAL ÖZER Adım Metin Olsun (Dize)	119
KEMAL SAYAR Eyvah (Dergâh)	120
küçük İSKENDER Gece Kuklları (Dize)	121
LÂLE MÜLDÜR "Bir Turuncu Bulut" (Radikal Cumartesi)	122
LEVENT KARATAŞ Cennete Yürümek (Gösteri)	123
LEYLA ŞAHİN Bir Yaz Şiiri (Yaba)	124
M. MAHZUN DOĞAN Eşkiyanın Elleri, Fesleğenler ve Kanayan (Pencere)	125
M.MET ALTUN Kuğu (Kuzey Yıldızı)	126

MAHMUT TEMİZYÜREK Taşa Övgü (Kunduz Düşleri)	127
MEHMET CAN DOĞAN Demirden Kapılar (E)	129
MEHMET ERCAN Sürgünüyüm Gözlerinin (Eski)	130
MEHMET ZAMAN SAÇLIOĞLU Ayrılmak (Sarkaç)	131
MESUT AŞKIN Sekizinci Âyin (Işık)	132
METİN CENGİZ Şarkı 11 (Varlık)	134
METİN KAYGALAK Misvak (E)	136
MUSTAFA ATAPAY Tufan (Üç Nokta)	138
MUSTAFA CELEP Yanlışlık (Kırklar)	139
MUSTAFA FIRAT Bir Gidiş Tath Limon Dudaklarımda (Budala)	140
MUSTAFA KÖZ Gün Yazıtı (Öteki-siz)	141
MUSTAFA MUHARREM Uyarı (Hece)	144

MUSTAFA RUHİ ŞAHİN Yıldızlarla Yürümek (Kaşgar)	145
MUTLU CAN GÜVENDİR Yaza Maya (Yaba)	146
MUZAFFER KALE Yarım Ev (Akatalpa)	147
MÜSLİM ÇELİK Neruda (Şiir Oku)	149
NECMİ ZEKÂ Karşılıklı İstismar (Varlık)	150
NEŞE TOĞAN Irmak Tutulması (Başka)	151
NEŞE YAŞIN Anı (Edebiyat ve Eleştiri)	152
NİGAR OKYAY Evden Haikular ya da Kutsadığım Eve Küfrümdür (Wesvese)	153
NURULLAH CAN Hüzünlü Şiirler 5 (Kuzey Yıldızı)	155
OĞUZ ÖZDEM Dönüş (Öteki-siz)	156
OKTAY SALİH Hüzün ve Herkes (Dergâh)	158
ONUR CAYMAZ Kim ki Kelebek (Kavram Karmaşa)	159

ORHAN ALKAYA Hâl Hatır (E)	160
OSMAN HAKAN A. Kur'a (Varlık)	161
OSMAN SERHAT ERKEKLİ Tabut (Damar)	162
ÖMER ERDEM Çift! (Kaşgar)	163
ÖMER FARUK HATİPOĞLU Kapılar Kırılmalı (Yom Sanat)	164
ÖZCAN ERDOĞAN Bağışlanan Günler Kutusu (Varlık)	165
POLAT ONAT Sanal Rüya (Daktilo)	166
RAMAZAN PARLADAR Vahdet-i Vücut (Ağır Ol Bay Düzyazı)	167
RUŞEN HAKKI Yarım Hikâye (Adam Sanat)	168
SAFA FERSAL Kaç Gün Aç Yattım (Eski)	169
SALİH AYDEMİR Çocuksun Çünkü (Öteki-siz)	170
SALİH BOLAT Gecede (Edebiyat ve Eleştiri)	172

SAMİ BAYDAR Dünya (Kitap-lık)	173
SERDAR KOÇAK İki Şişe Mavi İspirto (Öteki-siz)	174
SEYHAN ERÖZÇELİK Merak Kediye Öldürür (Kitap-lık)	175
SİNA AKYOL Tamirci (Varlık)	176
SİNAN ORUÇOĞLU Çirkin Ağacı (Kum)	178
SONER DEMİRBAŞ Sesler, Renkler ve Kuşlar (Agora)	179
ŞENER AKSU Yilkının Gözyaşları (Tay)	180
ŞEREF BİLSEL Sırtını Yıkamayanlar İçin Banyo Müziği (Budala)	181
ŞÜKRÜ ERBAŞ Kendine Konuşmak (Kum)	182
ŞÜKRÜ SEVER Düş (Işık)	184
TAHİR ABACI Çetin Bahis (Varlık)	185
TARKAN ÇEPER Ertelenmiş Bir Özür (Varlık)	186

TEKİN GÖNENÇ Bilmiyor ki (Öteki-siz)	187
TOZAN ALKAN Harf Harf Duruyorsun Alnımda (Eski)	188
TUĞRUL ASİ BALKAR Aşk Adresini Yitirmişse (Pencere)	189
TUĞRUL TANYOL Her Şey Cam! (E)	191
TURGAY KANTÜRK Ay! İçim. (Edebiyat ve Eleştiri)	192
TURGUT TOYGAR Şıpdık (Kuzey Yıldızı)	196
ULAŞ NİKBAY Gülüşlerinin Sonbaharında Ağlardım (Kuzey Yıldızı)	197
VEYSEL ÇOLAK Sende Solmak (Dize)	198
VEYSEL EROL Sonbaharın Bindokuzyüzdoksandokuzu (Işık)	199
YAPRAK ÖZ ... (Başka)	202
YAVUZ ÖZDEM O Görüntüler (Işık)	203
YILMAZ ARSLAN İstanbul'u Benim İçin Öp Anne! (Bahçe)	204

YILMAZ ODABAŞI Buğulu Atlas II (Ütopya)	205
YUSUF ALPER Kış (Varlık)	206
YÜCEL KAYIRAN Bir Kuyu Masalı (Yenibinyıl Őir)	207
YÜKSEL ANDIZ Karakış Defteri Mağara Şiirleri (Düşlük)	209
ZAFER EKİN KARABAY Ozan (Şubatta Saklambaç)	210
ZEYNEP UZUNBAY Ama Öyleymiş (Akropol)	211